

(ד' ל"ד ט"א) דִּמְאָן דְּלֹא אֲנָסִיב, פָּגִים הוּא, וְלֹא הוּא כְּדָאֵי לְאַשְׁתַּכַּח בְּרַכָּאן בְּעֶלְמָא עַל יְדוּי, עֲלוּי לֹא שְׂרִיין, כָּל שְׂפִין עַל יְדוּי לְאַחֲרִים. וְעוּדָה, דְּהָא תַנּוּ רַוּוּי חֲמַרָא הוּוּ, וּבְגִין כַּה, וּתַצֵּא אֵשׁ מִלְּפָנֵי יְיָ וְתֹאכַל אוֹתָם וְגו'. דְּהָא קְטֹרֶת חֲבִיב הוּא מִכְּלָא, וְחֲדוּוּתָא דְּעֶלְאִין וְתַמְאִין, וּכְתִיב (משלי כז) שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׂמַח לֵב.

רעיא מהימנא

לִית מְצוּרַע אֶלָּא הוּוּא דְּאֲתַעְבִּיד בְּזוּבוּתָא. דְּחֲמִשׁ דְּמִים אֵינּוּן דְּדָם גְּדָה מִסְּאֲבִין, דְּאֵינּוּן פְּלָחוּ דָם טָמֵא. וְחֲמִשׁ דְּמִין דְּכִיין. וּמֵאֵן דְּאֲעַבְרַ עֲלֵיהוּ, פְּאֵלוּ אֲעַבְרַ עַל עֵשֶׂר דְּפִרוֹת, דְּאֵינּוּן פְּלָל תְּרִי"ג פְּקוּדִין.

וְשִׁפְחָה יֵצֵר הָרַע אִיהִי מִלְּיָא מוּמִין. וּבְגִין דָּא, (ויקרא כא) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב. וּבְגִין דָּא, פְּהֵנָּא לֹא הוּוּא צְרִיךְ לְקַרְבָּא לְגַבֵּי מָאֵן דְּאִית בֵּיה מוּמָא, מִכָּל מוּמִין דְּעֶלְמָא. בְּגִין דְּמִטְרוּנִיתָא אֲתַמַּר כַּה, (שיר השירים ד) כָּלֵךְ יָפֵה רַעֲיָתִי וּמוּם אֵין כַּה. הֲכִי לֹא צְרִיךְ לְקַרְבָּא לְגַבֵּיה מָאֵן דְּאִית בֵּיה מוּם, וְאוּרָה הֲכִי לֹא צְרִיךְ לְמִקְרַב לְגַבֵּיה זָר (במדבר ג) וְהִזָּר הִקְרַב יוֹמֶת וְהִינּוּ מִמֶּנּוּ, מוּם זָר. מוּם נּוֹקְבָא, זָר זָכָר. וּבְגִין דָּא מְנִי. (ויקרא יח) וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב וְעַל אֵינּוּן דְּקָרִיבִין לָהּ, כְּתִיב בְּהוּן וַיִּקְרִיבוּ לְפָנֵי יְיָ אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אוֹתָם וְתַצֵּא אֵשׁ מִלְּפָנֵי יְיָ, וְתֹאכַל אוֹתָם וְיָמוּתוּ.

וְקַרְבֵּן דְּאֲתוּוּן אֵינּוּן, י' פְּאִישׁ, ה' פְּאִישָׁה, ו' בְּבִין חֲתָן, ה' בְּפִלָּה. זְפָאָה אִיהוּ מָאֵן דְּאֲקָרִיב אֲתוּוּן דִּיהוּ"ה, בֵּיה וּבְאֲתַתִּיה וּבְבָרִיה וּבְבִרְתִּיה, בְּקוּדוּשָׁה וּבְבִרְכָה בְּנִקּוּי בְּעֵנּוּה וּבְכַשְׁת פְּנִים בְּכָל מַדּוֹת טְבִין דְּכְתִיבִין עַל מְאָרֵי מִתְנִיתִין.

וּמִתְחַמְמִין בְּאֲשִׁין קְדִישִׁין, דְּאִישׁ וְאִשָּׁה דְּאֵינּוּן אֵשׁ, עוֹלָה וַיִּזְרָה, אֵשׁ קֹדֶשׁ דְּעֵצֵי הַמַּעֲרָכָה, דְּאֵינּוּן עֵצֵי הַקֹּדֶשׁ אֲבָרִין קְדִישִׁין, וְאֵשׁ שֶׁל גְּבוּהַ נְחִית, דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, וּבְגִין תְּרִין אֲשִׁין אֲלִין אָמַר נְבִיא, (ישעיה כד) בְּאוֹרִים כְּבָדוּ יְיָ. דְּאֵינּוּן אֲשִׁין דְּשִׁכְיִנְתָּא, דְּבָה כְּתִיב (דברים ד) כִּי יְיָ אֱלֹהֵיךָ אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא.

וְאֵינּוּן אֵשׁ עֲלָאָה כְּסָא רַחֲמִים. אֵשׁ תַּתְּאָה כְּסָא דִין. וְאֵינּוּן בִּינָה וּמְלָכוּת מְלָכוּת אֵשׁ עוֹלָה. בִּינָה אֵשׁ יִזְרָה. יְהוּ"ה, עֲמוּנָא דְּאֲמַצְעִיתָא, אֲחִיד בְּתַרְוּוּיָהוּ. בִּינָה יְהוּ"ה מְלָכוּת.

תַּפְּאֲרַת כַּד אֲחִיד לֶזֶן, שְׂרִיא עֲלִיה חֲכָמָה, דְּבִיה כ"ח מ"ה. מ"ה: אִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. כַּח דִּילִיה, יו"ד וְא"ו דְּל"ת. ה"א אֲל"ת. וְא"ו אֲל"ת וְא"ו. ה"א אֲל"ת. וּכְלָהוּ אַרְבַּעִין וְתִרִין אֲתוּוּן, מִשְׁתַּכְּחִין בְּפִר נֶשׁ וּבְאֲתַתִּיה וּבְכַנּוּי, וּבְגִין דָּא לִית פִּר נֶשׁ שְׁלִים, אֶלָּא בְּבִין וּבֵת. וּמֵאֵן דְּלִית לִיה בִּין דְּאִיהוּ ו', אֲסַתְּלֵק י' מִינִיה. וּמֵאֵן דְּלִית לִיה בֵּת, דְּאִיהִי ה', אֲסַתְּלֵק ה' עֲלָאָה, דְּאִיהִי אִם, מִן בֵּת זוּגִיָה. דְּאֲתוּוּן לֹא שְׂרִיין דָּא בְּלֹא דָא. וּבְגִין דָּא, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה בִין וּבֵת, דְּאֲתַעְבִּידוּ כְּדָקָא יֹאזֹת, שְׂרִיא עֲלֵיהוּ יְהוּ"ה, וְאֲתַקְרִיאָו (ס"א בְּנִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב) (דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לְיְהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם. (ע"כ רעיא מהימנא).

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

זאת משחת אהרן ומשחת בניו. (ויקרא ז) רבי יוסי אומר, זאת ודאי משיחותא דאהרן. דהא אהרן אתמשח, ואייתי משח רבות עלאה מעילא, ונגיד ליה לתתא. ועל ידא דאהרן אתמשח, ממשחתא קדישא לאתברכא, ועל דא זאת משחת אהרן ומשחת בניו ודאי.

רבי יהודה פתח, (מלכים ב, ד) ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית. מהכא אוליפנא, דלית ברכתא שריא בפתורא ריקניא, ועל מלה ריקנית. ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוד שמן. אומר לה, ודאי סינעא דניסא הוא, דהא ודאי באתריה הוא, ומתמן ברבא נפקין ושריין. מה פתיב הם מגישים אליה והיא מוצקת. והיא מוצקת סתם.

רבי יוסי אומר, ויעמד השמן, פמה דאוקמוה, דכתיב, (ישעיה ה) בקרן בן שמן. וכתיב (שיר השירים א) שמן תנרק שמה, לאתוואה דהא מהאי שמן, נגידין ברבאן על ידא דכהנא, וכהנא נגיד להו לתתא, ואמשח (ס"א ואתמשח) להאי זאת, דהא הוא דכתיב זאת משחת אהרן ומשחת בניו, וכתיב (תהלים קלג) בשמן הטוב על הראש, והא אתמר.

קה את אהרן ואת בניו ואת הפגדים. (ויקרא ח) רבי תייא פתח (תהלים לו) כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. כי עמך מקור חיים, דא שמן עלאה, דנגיד ולא פסיק לעלמין, דשריא בגו חכמה עלאה דכלא, דהא הוא דכתיב כי עמך, עמך שריא, ולא מתפרשא מנה לעלמין, פתביבותא דכלא. מקור חיים, בגין דהיא מקורא ומבועא דחיים, לאפקא חיים לאילנא עלאה, ולאדלקא בוציניו. ועל דא ההוא אילנא אקרי עץ חיים, אילנא דנטיע ואשתרשא בגין ההוא מקורא דחיים.

ועל דא באורך נראה אור. באורך: דא אור דגניז לצדיקניא לזמנא דאתי, דכתיב, (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב. ומההוא נהירו זמניו ישראל לאנהרא (ד' ל"ד ע"ב) לעלמא דאתי.

דבר אחר כי עמך מקור חיים וגו', דא קדשא בריך הוא, דאיהו אילנא עלאה במציעות גנתא, דאחיד לכל סטרין. מאי טעמא. בגין דאחיד ביה ההוא (נ"א ביהוא) מקור חיים, ואעטר ליה בעטרין עלאין סתרינה דגנתא. פאימא דמעטרא לברה על כלא, דהא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) צאנה וראינה בנות ציון וגו'. ובגין כך כי עמך מקור חיים, ועל דא באורך נראה אור.

רבי יצחק אומר, כי עמך מקור חיים, דא כהן גדול לעילא, לקבליה כהן גדול לתתא. בגין כך, אנגיד כהנא משח רבות עלאה קדישא לתתא, ואדליק בוציניו לעילא. דכהן גדול שלים בשלימו דז' זמין עלאין, ולא תעטרא על כלא.

לקבל דא שבעת זמי מלואים, לכהנא דלתתא, לאשתכחא כלא כגוונא דלעילא. ועל דא זמי מלואים אקרין: זמי אשלמותא, בגין דישתלים כהנא בשאר זמין אחרניו, לאשלמא שבעה כהנא. ואילן זמי מלואים אקרין, בגין דאתאחדן שאר אחרניו ביה. מאי קא מיירי. דכד כהנא אתער, כל שאר אחרניו מתערין עמיה.

ובגין כך פתיב ומפתח אהל מועד וגו', עד יום מלאת וגו'. שבועה יומין ודאי, כדין אתעטר כהנא לתתא בכלא, כגוונא דלעילא. בגין דבשעתא דכהנא דלתתא אתער, כלא יתערון על ידיה לעילא, וישתכחון ברכאן לעילא ותתא.

רבי אבא אמר, מאי שנא דמשח משה לאהרן. אלא, בגין דאיהו ברא דההוא (ס"א אחד ביהוא) אתר מקורא דחיי. וכתיב (ישעיה ג) מולך לימין משה זרוע תפארתו. ומשה שמש כל אינון שבעת ימי מלואין, לאשראה כלא עמיה דאהרן.

רבי חזקיה הוה יתיב קמי דרבי אלעזר, אמר ליה, כמה נהורין אתבריאו עד לא אברי עלמא. אמר ליה שבועה. ואלין אינון: אור תורה. אור גיהנם. אור גן עדן. אור פסא הכבוד. אור בית המקדש. אור תשובה. אורו של משיח. ואלין אתבריאו עד לא אתברי עלמא. שבועה נהורין בוצינין אתאחדו ביה באהרן, והוא אדליק בוצינין מעילא לתתא.

רבי אלעזר פתח (קהלת א) הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר. הא תנינן, הכל היה מן העפר, אפילו גלגל חמה. מאן העפר. ההוא דשריא תחות פרסי יקרא קדישא.

בספרא דבי רב ייסא סבא, הכל היה מן העפר, אתר דכניש לכלא, מלמד, דנפקו שבילין להאי סטרא ולהאי סטרא, ואתפנשו לאנהרא, כעפרא דא דזרקין לה לכל עבר. ועל דא הכל היה מן העפר, והכל שב אל העפר ודאי.

אלא מן העפר, דבי מקדישא קדישא. והאי עפר מעפרא עלאה, כמה דאת אמר (איוב כח) ועפרות זהב לו. כמה דאשתכח עובדא לתתא, הכי נמי הוא לעילא כגוונא דא. ואוקימנא עפר, עפר דבי מקדישא. דעלמא דא בה' אתברי. ועל דא, אפילו גלגל חמה. כמה דאת אמר, אלה תולדות השמים והארץ בהפראם, בה' בראם. ובגיני כה, הכל היה מן העפר. מאן עפר. ההוא דשרי תחות פרסי יקרא קדישא.

פתיב (שיר השירים ד) בלך יפה רעיתי ומום אין בך. בלך יפה רעיתי, דא כנסת ישראל. ומום אין בך, אלו סנהדרין דאינון לקביל שבועין ותרון שמהן. שבועין נפש דנחתו עם יעקב, וקודשא בריך הוא על כלא. ועל דא אין בודקין מן הסנהדרין ולמעלה.

תנו, פתיב (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש. מאן ממלכת כהנים. כמה דאת אמר, זאת משחת אהרן ומשחת בניו, דכד אתברכא כנסת ישראל על ידא דכהני, כדין אתקרי על שמיהון, הדא הוא דכתיב ממלכת כהנים.

רבי שמעון אמר, תא חזי, מלכות כהנים לא אקרי, אלא ממלכת, דאמלכו לה כהני, ועבדו לה גבירתא על כלא. אבל מלכות כהנים לא אקרי, דהא מן השמים אקרי מלכות, מלכות שמים ודאי. והכא ממלכת, כמה דאת אמר דכהני אמלכו לה, ומחבראן לה במלפא, וכדין היא ממלכת, על כל גנוי מלפא. ממלכת על כל זניי מלפא. (דף ל"ה ע"א) ממלכת בעלאי ותתאי. ממלכת על כל עלמא.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

רבי יוסי אומר, כתיב (עמוס ט) ואגדתו על ארץ יסדה. ואגדתו: בד אידווג מלכא לקבלה, בכל אינון עטרין קדישין, בכנופיא חה, פדין ואגדתו פתיב.

רבי יצחק אומר, ואגדתו: כמה דאת אמר, (שמות יב) ולקחתם אגדת אזוב. מאי קא מיירי. דכד מתחבראן כחדא, ואתברכא מנייהו, פדין שלטא על פלא, ונהרא לעילא ותתא. וכלא בשעתא דכהנא פלח פולחנא, ואקריב קרבנא, ואקטר קטרת, ומכוון מלין לקרבא כלא כחדא. פדין פתיב, ואגדתו על ארץ יסדה.

רבי יוסי אומר, בד נטל אחרן פלא נטלין עמיה, עד דאתברכא כנסת ישראל, ואתברכאן עלאי ותתאי. פדין פתיב, (תהלים קלה) ברוך יי' מציון שוכן ירושלם הללויה. (תהלים עב) וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן.

רבי אלעזר הוה אזיל מקפוטקיא ללוד, והוה עמיה רבי ייסא ורבי חזקיה. פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעיה נא) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיה וגו'. תנינו, כל בר נש דאשתדל במלי דאורייתא, ושפוטתיה מרחשן אורייתא, קדשא בריה הוא הפיא עליה, ושכינתא פרשא עליה גדפקהא, הדא הוא דכתיב ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיה. ולא עוד, אלא דהוא מקיים עלמא, וקודשא בריה הוא חדי עמיה, כאלו ההוא יומא נטע שמיא וארעא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה נא) לנטוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה.

מכאן אוליפנא, דישראל אקרונ בשמא דציון, דכתיב ולאמר לציון עמי אתה, וחמינא דכנסת ישראל אקרי בשמא דציון, דכתיב, (ישעיה א) ציון במשפט תפודה ושביה בצדקה.

תו פתח ואמר, (ישעיה ח) צור תעודה חתום תורה בלמודי. צור תעודה. דא סהדותא דדוד, דכתיב, (תהלים קלב) ועדותי זו אלמדם. צור: היא קשורא, כמאן דקטר קטורא באתר חד. חתום תורה בלמודי. חתום תורה: חתימה דאורייתא, וכל נגידו ורבו דנגיד מלעילא, באן (נ"א בין) חתימה דיליה. בלמודי. בגין דתמן אתפנש רבו ומשחא, בין תרין קיימין, דתמן שריין, אתר פנישו דכל רבות ומשח דנגיד מלעילא, לאשדאה ליה בפומא דאמה, ולארקא ליה פהאי תעודה. וכדין אתקשר פלא קשרא חד מהימנא.

תא חזי, מה בין אינון דמשתדלי באורייתא, לנביאי מהימני. אינון דמשתדלי באורייתא, עדיפי מנביאי בכל זמנא. מאי טעמא. דאינון קיימי בדרגא עלאה, יתיר מנביאי, אינון דמשתדלי באורייתא קיימי לעילא, באתרא דאקרי תורה, (נ"א תפארת) דהוא קיומא דכל מהימנותא. ונביאי קיימי לתתא, באתר דאקרון נצח וחד. ועל דא (אקרו), אינון דמשתדלי באורייתא, עדיפי מנביאי, ועלאין מנהון יתיר. דאלין קיימין לעילא, ואלין קיימין לתתא. אינון דאמרי מלין ברוח הקדש, קיימי לתתא מבדהו. (ועל דא).

זכאין אינון דמשתדלי באורייתא, דאינון בדרגא עלאה יתיר על פלא. (ועל דא) מאן דלעי באורייתא, לא אצטריה לא לקרבניו, ולא לעלוו. דהא אורייתא עדיף מפלא, וקשורא דמהימנותא דכלא.

ועל דא כתיב, (משלי ג) דְרָכֶיהָ דְרָכֵי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. וּבְכֵתִיב, (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב לְאֹהֲבָיו תּוֹרַתָּהּ וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל.

עד דהוו אזלי, אנשכחו חד גברא דהוה אתי, ותלת ענפי הדס בידיה, קריבו גביה, אמרו ליה למה לך האי. אמר לרווחא אוכדא. אמר רבי אלעזר שפיר קאמרת. אבל תלת אלין למה. אמר ליה, חד לאברהם. חד ליצחק, וחד ליעקב. וקשירנא להו כחדא, וארחנא בהו. בגין דכתיב, (שיר השירים א) לְרִיחַ שְׁמִנֵיהּ טוֹבִים שְׁמֵן תּוֹרַק שְׁמֵהּ. בגין דבהאי ריחא, אתקנים חולשאי דנפשאי, ובהימנותא דא אתקיימא, ואתנגידו ברבאן מעילא ותתא. אמר רבי אלעזר זכאה חולקיהון (דף לה ע"ב) דְיִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאַתִּי.

תא חזי, לית עלמא (נ"א נפשא) מתקיימא, אלא על ריחא, ומריחא דא אשתמודעא ריחא אחרא. דהא בשעתא דנפיק שבתא, (נתפרדה החבילה) וסלקא נפשא יתרא, ואשתארון נפשא ורוחא מתפרשן עציבין, אתא ריחא דא, ומתקרבין דא בדא וחדאן. ועל דא, בעי רוחא בטר רוחא, לקבלא ריחא, פיון דאתקבל ריחא מתקרבין כחדא וחדאן. פי האי גוונא ריחא דקורפנא, בריחא (דא) מתקרבין כלא כחדא, ומתלהטן בוציני וחדאן.

תא חזי, תרי בוציני, חד לעילא וחד לתתא, אי להיט בר נש האי בוצינא דלתתא, וכבי לה (ס"א לכהוה דלעילא), תהוה תננא דסליק (נ"א מבוצינא תתאה), להיט תהוה בוצינא עלאה. כד תננא דקרפנין, האי תננא דסליק, להיט בוציני עלאי, ומתלהטן כחדא, ומתקרבין כלהו כחדא, בריחא דא. ובגין כד, ריח גיחח ליי', (אשה) והא אוקמוה.

ועל דא, ריחא דקרפנא, קיומא דכלא, וקיומא דעלמא. וקרפנא על ידא דכהנא, דמקרב כלא. ובגין כד, שבעה יומי אנשלומותא, אנשלימו ביה, בגין דיתברכון כלהו כפולחניה, וישתכחו חדוואן וברפאן לעילא ותתא.

כתיב (ישעיה כה) יי' אלהי אתה ארוממה וגו', האי קרא אוקמוה, יי' אלהי אתה. דבעי בר נש לאודאה לשמא קדישא, ולשבחא ליה על כלא. ומאן אתר שבחא דיליה, כמה דאוקמוה. והכא מעמיקא דכלא, דכתיב פי עשית פלא. פלא: כמה דכתיב, (ישעיה ט) ויקרא שמו פלא, והא אתמר. עצות מרחוק, עצות: כמה דאת אמר, יועץ. מרחוק: דכתיב, (ירמיה לא) מרחוק יי' נראה לי. וכתיב, (משלי לא) ממרחק תביא לחמה.

אמונה אמן, כמה דאת אמר, (דברים לב) אל אמונה ואין עול. ואוקמוה אמונה בלילה, כמה דאת אמר (תהלים צב) ואמונתה בלילות. וכתיב (איכה ג) חדשים לבקרים רבה אמונתה, וזמין קדשא בריהו הוא לדבאה לון לישראל מחוביהון, כמה דכתיב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מפל טמאותיכם ומפל גליליכם אטהר אתכם. פרוך יי' לעולם אמן ואמן.

פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'. (ויקרא ט) רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (איוב לח) בָּרֶן יַחַד כַּכְּבִי כַקָּר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. וְכַאֲשֶׁר אֵינֻן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֹון אֹרִייתָא קְדִישָׁא, חֲדוּתָא דְכֻלָּא, חֲדוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַטְוִילוּתָא דִּילֵיהּ, וְדַכְתִּיב, (משלי ח) וְאַהֲיָה שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם. וְאֹרִייתָא כֻלָּא, חַד שְׁמָא קְדִישָׁא אִיהִי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְכַאֲוִרִיתָא אֲתַבְּרִי עֲלֵמָא דַכְתִּיב, (משלי ח) וְאַהֲיָה אֲצִלוֹ אֲמוּן אַל תִּקְרִי אֲמוּן אֱלָא אֲמוּן. וְכַאֲוִרִיתָא אֲתַבְּרִי בַר נָשׁ, הֲדָא הוּא דַכְתִּיב, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֹרִייתָא, בְּעֵינָא לְמַבְרִי אָדָם. אָמַרָה קַמֵּיהּ, הָאִי בַר נָשׁ זְמוּן לְמַחֲטִי וְלְאַרְגֻנָא קַמָּה, אִי לֹא תֵאָרִיךְ רוּגְזָךְ עֲלֵיהּ, הֵיךְ יָקוּם בְּעֲלָמָא. אָמַר לֵהּ, אֲנָא וְאַתְּ נֹקִים לִיהּ בְּעֲלָמָא, הֲדָא לֹא לְמַגְנָא אֲתַקְרִינָא אָרְךְ אַפְלִים. (ס"א דְהָא פֶּל זְמַנָּא דִּישְׁתַּדְלוּן בְּאֹרִייתָא מִתְקַיְיִמי בְּעֲלָמָא).

רַבִּי הֵינָא אָמַר, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה אֲוִקְמוּהָ לִיהּ לְפַר נָשׁ בְּעֲלָמָא, הֲדָא הוּא דַכְתִּיב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּעֲלָמָא כְּדַמוּתֵינוּ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר מִהֲכָא, (קהלת ב) אֵת אֲשֶׁר כָּבַר עֲשׂוּהוּ, עֲשׂוּהוּ וְדָאִי וְדָא הוּא עֲלָם וְדַמוּת, עֲלָם: בְּדַכּוּרָא. דַּמוּת: בְּנֹקְבָא וְעַל דָּא שִׁירוּתָא דְאֹרִייתָא ב', וְאֲוִקְמוּהָ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, מִפְּנֵי מַה ב' פְּתִיחָא וְסִתִּימָא. אֱלָא, בְּשַׁעֲתָא דְכַר נָשׁ אֲתִי (דף ל"ו ע"א) לְאַתְחַבְּרָא בְּאֹרִייתָא, הֲרִי הִיא פְּתִיחָא לְקַבְלָא לִיהּ, וְלֹא שְׂתַתְּפָא בְּהַדְרֵיהּ. וְכַשֶּׁעֲתָא דְכַר נָשׁ, סְתִים עֵינֵי מִנְהּ, וַיִּהְיֶה לְאַרְחָא אַחְרָא, הֲרִי הִיא סִתִּימָא, מִסְטָרָא אַחְרָא. כְּמַה דְאַתְּ אָמַר, אִם יוֹם תַּעֲזִבֵנִי יוֹמִים אֲעֻזְבֶּךָ וְלֹא יִשְׁכַּח פְּתַחָא, עַד דִּיתֻב לְאַתְחַבְּרָא בְּהּ בְּאֹרִייתָא אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין, וְלֹא יִתְנַשֵּׁי מִנְהּ. וְעַל דָּא אֹרִייתָא פְּתַחַת קָמִי בְּנֵי נָשָׁא וְאַכְרִזָא וְקָרִי לְהוֹן (משלי ח) אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֲקַרָא וְגו' וְכַתִּיב (משלי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, ב' תְּרִין גְּגִין, וְחַד דְּאַחִיד לֹון. מָאִי קָא מִיִּירִי. אֱלָא חַד לְשִׁמְיָא וְחַד לְאַרְעָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחִיד וְקַבִּיל לֹון.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, תַּלְתָּ נְהוּרִין (צַדִּים אֲלִין) אֵינֻן עֲלָאִין קְדִישִׁין, דְּאַחִידִן בְּחֲדָא, וְאֵינֻן פְּלָלָא דְאֹרִייתָא, וְאֲלִין פְּתַחִין פְּתַחָא לְכֻלָּא. פְּתַחִין פְּתַחָא לְמַהִימְנוּתָא, וְאֲלִין בֵּיתָא דְכֻלָּא. וְעַל דָּא בֵּית אַקְרוּ, דְּאֲלִין אֵינֻן בֵּיתָא.

וּבְגִין כְּדִ שִׁירוּתָא דְאֹרִייתָא ב'. דְּהָא הִיא אֹרִייתָא (ס"א אַבִּיָה חֲוִי אַסְוּתָא) חֲוִי וְאַסְוּתָא דְעֲלָמָא. וּבְגִין כְּדִ, מָאֵן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאֹרִייתָא, כְּאַלּוֹ אֲשְׁתַּדֵּל בֵּיהּ בְּשִׁמְא קְדִישָׁא. וְהָא אֲתַמַּר, דְּאֹרִייתָא כֻלָּא, חַד שְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָהּ אִיהִי. וּבְגִין דְּאִיהִי שְׁמָא קְדִישָׁא, פְּתַחָא בְּבֵית, דְּאִיהִי פְּלָלָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא, בְּתַלְתָּ קְשָׁרִי מְהִימְנוּתָא.

תָּא חֲזִי, פֶּל אֵינֻן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאֹרִייתָא, מִתְּדַבְּקִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִתְעַטְרִי בְּעַטְרֵי דְאֹרִייתָא, וְאַתְרַחִימוּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹשִׁיט לֹון יְמִינֵיהּ (ס"א וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

הוא ארשים לזו) כל שכן אינון דמשתדלי באורייתא נמי בלייליא. והא אוקמוה, דאינון משתתפי
בלשכינתא (נ"א בכנסת ישראל) ואתחפרו כחדא. וכד אתי צפרא, קדשא בריה הוא מעטר להו, בחד
חוטא דחסד, לאשתמודעא בין עלאין ותתאין.

וכל אינון ככבי צפרא, בשעתא דכנסת ישראל, וכל אינון דלעאן באורייתא, אתאן לאתחזאה
קמי מלכא, בלהו מזמרי כחדא, הדא הוא דכתיב ברוך יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים. מאי
ויריעו. כמה דאת אמר, (ישעיה כד) רועה התרועעה הארץ. דאינון דינין מתפרין, ואתפרו בלהו
מקמי בקר, כד אתער בקר בעלמא, כמה דאת אמר, (בראשית כד) וישכם אברהם בבקר. ועל דא
ויריעו כל בני אלהים.

רבי אלעזר הוה אזיל באורחא, אשפחיה לרבי פנחס בן יאיר דהוה אתי, געא חמריה. אמר רבי
פנחס, ודאי בטקולא (נ"א בקלא) דחדוותא דחמרא, חמינא (חמית) אנפין חדתין ישתפחון חכא,
פיון דנפק מבתר ענפוי דטורא, חמא ליה לרבי אלעזר דהוה אתי, אמר ודאי טקולא (נ"א קלא)
דחדוותא אשתלים. נחת רבי אלעזר לגביה, ונשיק ליה, אמר ליה אי טופסא דארחא, חד לגביה,
ניזיל ונתחפר כחדא. ואי לא טול ארחה וזיל. אמר ליה, ודאי לקבלה אזילנא, פיון דאשפחנא
לה, איזיל אבתרה ונתחפר כחדא.

פתח רבי פנחס ואמר, (תהלים קכח) יברכה יי מציון וראה בטוב וגו'. יברכה יי מציון, מאי טעמא
מציון. בגין דהא מתמן שראן ברכאן לאשתתפא (ס"א לאשתפחא). הדא הוא דכתיב פי שם צוה
יי את הברכה חיים עד העולם. ובגין כד יברכה יי מציון דהא מתמן נפקי ברכאן לכלא.
וראה בטוב ירושלים, דבגיני ציון ירושלים אתברכא, דכיון דציון אתמלי ברכאן, כדן ירושלים
אתברכא, ואשתכחו בה רחמים. וכד ירושלים אתברכא, כל עמא אתברכא.

כל ימי חייך, דלא יתחזי קשת ביומך, כמה לאבוק. ועל דא וראה בטוב ירושלים כל ימי חייך.
וראה בנים לבניך, דחלי חטאה, חסידין, קדישין, כדן שלום על ישראל. מאי שלום על ישראל.
אלא, כמאן דאמר שלמא על רישיה דמלכא, דלא יחסר כלא. כד שלום על ישראל, בזמנא
דצדיקניא ישתפחון בעלמא.

פתח רבי אלעזר ואמר, (משלי יז) עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבתם. בנים הא אוקימנא.
בני בנים, אליון שאר בתרי מלכא, כמה דאת אמר (ישעיה נד) וכל בניך לפני למודי יי. וכתיב (איכה ד)
בני ציון היקרים, כמה דאת אמר ותפארת בנים אבתם, לא מתעטרן בנין אלא באבהן. מפאן
אוליפנא, דבנין לא מתעטרי, ולא משתקנין משקיו דנחלא, אלא בזמנא דאבהן מתעטראן
ומתברכאן, הדא הוא דכתיב (דף ל"ז ע"ב) ותפארת בנים אבתם.

עד דהוו אזלי, מטא עדן צלותא, נחתו וצלו. עד דהוו מצלי, קפטר חד חוץ ברגלוי דחמרא, דרבי
פנחס. קסטא (ס"א קפשא) וגעא תרי זמני. בתר דסיימו צלותא, אמר רבי פנחס, ודאי צערא הוא
לבעירא דיילי, דהא יומא דא אקדימנא, והוינא מרחיש באורייתא, ואעפר לי באתר דלכלוכא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

שְׂרָיָא, וְהַשְׁתָּא מִצְעָרִי לָהּ. קָמוּ וְחָמוּ חַד חוּנָא קְטִיר אֲרַגְלֵיהּ, אָמַר רַבִּי פִנְחָס, חוּנָא חוּנָא, זִיל
וְאַסְחַר (ס"א וְאַסְחַר) קוּטְרָה, בְּקַטְפוּרָא דְחוּרָא. אֲדִהֲכִי אֲתִנְשֵׁר חוּנָא, וְנִפְל קַפְסִירִי קַפְסִירִי.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וּמָה כָּל פֶּה מְדַקְדֵּק קְדוּשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּצַדִּיקֵינָא. אָמַר לֵיהּ, וְדַאי קְדוּשָׁא בְרִיךְ
הוּא מְדַקְדֵּק בְּהוּ בְּצַדִּיקֵינָא, וְנָטִיר לוֹן, וּבְעָא לְאוּסְפָא לוֹן קְדוּשָׁה עַל קְדוּשַׁתֵּיהוּ וְהַשְׁתָּא הָאִי
חֲמָרָא, עַל דְּלֹא נָטִיר קְדוּשַׁתָּא דִּילֵי אֶצְטָעֵר. וְדַא חוּנָא שְׁלִיחָא חוּנָא, וּבְכֹמָה שְׁלִיחִין אִית לֵיהּ
לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּבְכִלְהוּ עֶבֶד שְׁלִיחוּתֵיהּ, וְאַפִּילוּ בְּחִיּוֹת בְּרָא. הָדַא הוּא דְכְּתִיב, (ויקרא כו)
וְהַשְׁלַחְתִּי בְּכֶם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁפְלָה אֶתְכֶם. וְאַפִּילוּ בְּיַד גּוֹי, הָדַא הוּא דְכְּתִיב, (דברים כח) יִשָּׂא
יְיָ עֲלֶיךָ גּוֹי מֵרַחֵק מִקְצֵה הָאָרֶץ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וּבִידָא דִּישְׂרָאֵל עֶבֶד שְׁלִיחוּתָא. אָמַר לֵיהּ, אֵין. כְּגוֹן רְשָׁע בִּידָא דְצַדִּיק. אָבֵל
רְשָׁע בִּידָא דִּישְׂרָאֵל רְשָׁע אַחְרָא, לֹא עֶבֶד בֵּיהּ שְׁלִיחוּתָא, אֶלָּא בְּזַמְנָא דַּאִיהוּ לֹא מְכוּוֹן בֵּיהּ.
הָדַא הוּא דְכְּתִיב, (שמות כא) וְאֲשֶׁר לֹא עָדָה וְהֶאֱלֹהִים אָנָּה לְיָדוֹ. וְאֲשֶׁר לֹא עָדָה דֵּיִיקָא, דְּלֹא
לְקַטְלָא לֵיהּ. דַּא, וְהֶאֱלֹהִים אָנָּה לְיָדוֹ, בְּגִין לְאַעֲנִשָׁא לְתַרְוּוּיָהוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵיכִי עֶבֶד קְדוּשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁלִיחוּתָא בִּידָא דְהַנִּי, וּבִידָא דְגוֹי. אָמַר לֵיהּ
וְאַבּוּךָ לֹא קָאָמַר לָךְ. אָמַר לֵיהּ עַד לֹא שְׂאֵילָנָא.

פְּתַח וְאָמַר, (איוב לד) וְהוּא יִשְׁקֹט וּמִי יִרְשָׁע וְגו'. וְהוּא יִשְׁקֹט, בְּזַמְנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב
שְׁקִיטוֹ וְשְׁלֹחַ לְבַר נֶשֶׁ, מָאן הוּא רְשָׁאִי לְאַבְאָשָׁא לֵיהּ, וְלִמְעַבְד לֵיהּ קְטִיגוּרִיָּא. וְיִסְתַּר פְּנִים
וּמִי יִשׁוּרְפוּ. וּבְזַמְנָא דַּאִיהוּ אֶסְתִּיר עֵינֵיהּ מִלְּאַשְׁגָּחָא עֲלֵיהּ, מָאן הוּא דִּישְׁגַּח עֲלֵיהּ, לְנִטְרָא לֵיהּ,
וְלִמְעַבְד לֵיהּ נְטִירוֹ. וְאוּרְחוּי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּדַא, עַל גּוֹי, וְעַל אָדָם יַחַד. בִּין לְעֵלְמָא כְּלָא,
בִּין לְעַמָּא חַד, בִּין לְחַד בְּלַחוּדוּי.

תָּא חוּי, בְּזַמְנָא דְבְנֵי נֶשָׁא מִתְבַּשְׂרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא, אֲתַעֲר לְגַבִּיָּהוּ לְעֵילָא יְמִינָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא. בְּדִין מִתְעָרִין כְּמָה רְחִימִין, כְּמָה נְטוּרִי עֲלֵמָא, כְּמָה נְטוּרִי דְבַר נֶשֶׁ, מִיְמִינָא וּמִשְׂמָאלָא.
וּבְדִין אֲתַכְפִּיָּא שְׂמָאלָא, וְלֹא יִכְלָא לְשִׁלְטָאָה. וּבְזַמְנָא דְבְנֵי אֲנָשָׁא לֹא מִתְבַּשְׂרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא,
שְׂמָאלָא אֲתַעֲר, וְכָל אֵינּוֹן דַּאֲתוּ מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא, בְּלָחוּ אֲתַעֲרוּ, וּבְלָחוּ אֲתַעֲבִידוּ שְׁלֹחִין
לְאַבְאָשָׁא לְגַבִּיָּהוּ דְבְנֵי נֶשָׁא. דְּהָא אֵינּוֹן דְּעֶבְרוּ עַל פְּתַגְמֵי אוּרִיָּתָא, בְּלָחוּ רְשִׁימִין בְּאַנְפֵּיהוּ,
וְאַשְׁתַּמּוּדְעוּ לְגַבִּי אֵינּוֹן דְּמִתְעָרִי מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא.

וּבְגִין כֹּה, חִיּוּתָא וְעוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְכָל אֵינּוֹן דַּאֲתוּ מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא, בְּלָחוּ אֲקָרוּן (ב"א אֵינּוֹן)
שְׁלֹחִין, לְגַבִּי אֵינּוֹן רְשִׁימִין דְּמִתְעָרִי לָהּ. וְיִשְׂרָאֵל, אַרְף עַל גַּב דְּלֹא מְבַשְׂרֵן עוֹבְדִין, בְּלָחוּ מִן
סְטָרָא דִּימִינָא קָא אֲתִיין. וּבְגִין דַּאֲתַכְפִּיָּא יְמִינָא בְּעוֹבְדֵיָּהוּ, שְׁלְטָא עֲלֵיהּ שְׂמָאלָא, וְכָל אֵינּוֹן
דַּאֲתוּ מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא, וְעַל דַּא, שְׁלִיחוּתָא בִּידָא דְחִיּוּתָא וְגוֹי, וְכָל דְּדַמִּי לוֹן, דַּאֵינּוֹן מִסְטָרָא
דְשְׂמָאלָא, וְלֹא בִידָא דִּישְׂרָאֵל, דַּאֲרְף עַל גַּב דְּחִיּוּבָא אִיהוּ, מִסְטָרָא דִּימִינָא קָא אֲתִי.

וְיִשְׂרָאֵל חַיִּיבָא, דְּנִפְל בִּידָא דְיִשְׂרָאֵל חַיִּיבָא אַחְרָא, בְּזִמְנָא דְלֹא אַתְּכַוֵּן בֵּיהּ, בְּגִין דִּיתְעַנְשׁוּ תְרוּוּיָהּ, וְיִקְפְּלוּ עוֹנְשָׁא לְדַכְּאָה לִזְוֵן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מְנַלְן. אָמַר לִיהּ אֵינֻן בִּימִינָא. וְלֹא אַתְּדַבְּקוּ בְּשִׁמְאָלָא, וְלֹא אַתְּעַרְבוּ בַּהֲדָה לְעַלְמִין, וְעַל דָּא, לְזִמְנָא אַחְרָא אַתְּעַבְרוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מִנָּא לָן. אָמַר לִיהּ, תָּא חַזִּי מִן (שׁוֹפְטִים כ) פְּלֻגְשׁ בַּגְּבַעָה, דְּאָרְף עַל גַּב דְּחַיִּיבֵי נִינְהוּ, לֹא בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיתְעַרוּן גְּבִייהוּ חַיִּיבֵי יִשְׂרָאֵל אַחְרַנִּין. וְעַל דָּא מִיתוּ (מִיִּשְׂרָאֵל) כָּל אֵינֻן זְמַנִּין דְּמִיתוּ. עַד דְּכֻלְהוּ חַיִּיבִין דְּאִתְעַרוּ לְגְּבִייהוּ, מִיתוּ וְאִתְאַבְּדוּ, וְאִשְׁתְּאַרוּ אֵינֻן (ד' ט"ו ז"א) זְכָאִין יְתִיר, דִּיעַבְדוּן מְלָה בְּאַרְחָ קְשׁוּט. וְאָרְף עַל גַּב דְּזַכָּאִין אֵינֻן, לֹא אִתְיַהִיב מְלָה, אֶלְא לְאֵינֻן דְּאִתְיַהִיב. כִּד שְׁקִילָן עַלְמִין כְּחֲדָא, עַלְמָא תַתְּאָה כְּגוֹנוּנָא דְעַלְמָא עַלְאָה, וְהָהוּא זְמַנָּא, לֹא אִשְׁתְּכַחוּ עַלְמִין שְׁקִילָן כְּחֲדָא.

וְעַל דָּא, חַיִּיבִין דְיִשְׂרָאֵל לְגְּבִייהוּ דְחַיִּיבִין אַחְרַנִּין, לֹא אֵינֻן שְׁלוּחֵי מְלָכָא, דְהָא לֹא אִתְיִין מְסֻטְרָא דְשִׁמְאָלָא. מְתַל לְבַנֵּי נְשָׂא דְחָבּוּ לְמְלָכָא, אִתְעַר סְנְטִירָא לְגְּבִייהוּ, לְתַפְשָׁא לִזְוֵן, וְלֹא עֲנִישָׁא לִזְוֵן, לְאֵינֻן דְחָבּוּ לְמְלָכָא. קָם חַפִּים חַד מְנִייהוּ, וְאִתְעַרְבּ בְּהַדִּי בְנֵי סְנְטִירָא, זְקַר סְנְטִירָא עֵינֻי וְחָמָא לִיהּ. אָמַר לִיהּ מָאן יְהַבְדֵּךְ לְגַבּוּ, וְלֹא אֲנִי מֵאֵינֻן דְחָבּוּ לְמְלָכָא, הָא אֲנִי אַתְּעַנְשׁ בְּקַדְמִיתָא, שְׁקִילוּ לִיהּ וְקַטְלוּהוּ.

כִּד יִשְׂרָאֵל מְסֻטְרָא דִימִינָא קָא אִתְיִין, וְלֹא אַתְּדַבְּקוּ בְּשִׁמְאָלָא, וְלֹא אַתְּעַרְבוּ בַּהֲדָה לְעַלְמִין. וְכִד אֵינֻן גְּרַמִּין בְּחוּבֵייהוּ, דְאִתְכַפֵּיא יְמִינָא, וְאִתְעַר שְׁמָא לֹא וְכָל אֵינֻן דְאִתּוּ מְסֻטְרִיהּ, אִי חַד מִיִּשְׂרָאֵל קָם לְאִתְעַרְבָּא בְּהַדִּייהוּ, אִשְׁתְּמוּדְעֵן בֵּיהּ, אָמַרִי לִיהּ לֹא אֲנִי מֵאֵינֻן דְקָא אִתְיִין מְסֻטְרָא דִימִינָא, דְאִתְכַפֵּיא מְחוּבֵייהוּ, וְלֹא אֲנִי מֵאֵינֻן דְחָבּוּ לְמְלָכָא מָאן יְהַבְדֵּךְ לְגַבּוּ. אִשְׁתְּכַח דְאִיהוּ אַתְּעַנְשׁ בְּקַדְמִיתָא. וְשְׁלַמָּה מְלָכָא צְוּחַ לְקַבְלֵייהוּ, וְאָמַר (קְהֵלֶת ח) עַת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לֹא. לְרַע לֹא וְהָאִי, בְּגִין דְלֹא שְׁלִיחָא דְמְלָכָא אִיהוּ, וְלֹא אֲנִי מֵהָהוּא סְטְרָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָאִי חַכִּי הוּא, דְהָא תְנִינֻן, דְאִית יְמִינָא וְאִית שְׁמָא לֹא, רַחֲמֵי וְדִינָא, יִשְׂרָאֵל (לִימִינָא), וְעוֹבְדֵי עֲבוּדָה זְרָה לְשִׁמְאָלָא. יִשְׂרָאֵל אָרְף עַל גַּב דְּחַיִּיבֵי נִינְהוּ, וְאִתְכַפֵּיין, אֵינֻן בִּימִינָא, וְלֹא אַתְּדַבְּקוּ בְּשִׁמְאָלָא, וְלֹא אַתְּעַרְבוּ בַּהֲדָה לְעַלְמִין. וּבְגִין כִּד בְּתִיב, (תְּהִלִּים ס) הוֹשִׁיעָה יְמִינֵךְ וְעַנְנֵי דְכִד אִסְתַּלַּק יְמִינָא יִשְׂרָאֵל דְאִתְדַבְּקוּן בְּהַדִּייהּ, יִסְתַּלְקוּן וְיִתְעַטְרוּן בֵּיהּ. כִּדִּין אִתְכַפֵּיא שְׁמָא לֹא, וְכָל אֵינֻן דְאִתּוּ מְסֻטְרִיהּ, תְּדָא הוּא דְכְתִיב, (שְׁמוֹת טו) יְמִינֵךְ יִי תִרְעֵץ אוֹיֵב.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא וְגו'. וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי, מָאִי יוֹם הַשְּׁמִינִי. אֶלְא כְּתִיב וּמִפְתַּח אֶהְל מוֹעֵד וְגו', כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֹא אֶת יְדְכֶם. כִּי שִׁבְעַת, בְּשִׁבְעַת יָמִים מִיבְעֵי לִיהּ, אוֹ שִׁבְעָה יָמִים יִמְלֹא אֶת יְדְכֶם, מָאִי כִי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֹא.

אֶלְא, זְכָאִין אֵינֻן כְּחַנֵּי, דְמִתְעַטְרֵי בְעַטְרוֹי דְמְלָכָא קְדִישָׁא, וּמְשִׁיחִין בְּמִשַׁח רְבוּת קְדִישָׁא, בְּגִין דְאִתְעַר מְשַׁחָא (אַחְרָא) עַלְאָה, דְמְשַׁקֵּי לְכָל שִׁבְעָה, וְאִתְמַשְׁחֵן מֵהָהוּא רְבוּת קְדִישָׁא, וְאִתְדַלְקוּ מִנֵּיהּ כָּל אֵינֻן שִׁבְעָה בּוֹצִינִין, וְהָאִי מְשַׁח רְבוּת הוּא כְּלָלָא דְכָל שִׁבְעָה, וְכֻלְהוּ בֵּיהּ אִתְפְּלִילוּ.

וְתִנְיָנָן שִׁיתָא אֵינוּן, וְבִלְהוּ אֶתְפְּלִילָן בְּהַאי, וְדָא הוּא פְּלָא דְכִלְהוּ, וּבְגִין כְּדֵי שְׁבַעַת יָמִים יִמְלָא,
דְּדָא בְּהַאי תְּלִיין. וְעַל דָּא, אֶקְרִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, בְּתֵי שְׁבַע. מָאִי אִיהִי בְּתֵי שְׁבַע. דְּאִיהִי כְּלִילָא
מִשִּׁיתָא אַחֲרֵינוּן.

כִּיּוֹן דְּהַאי שְׁבַעָה, אֲשֵׁלִים לְהוּ לְכַהֲנֵי, וְאַעְטֵר לֹון, וּמִשַּׁח לֹון בְּכִלְא, כְּדֵי מְטוּ לְכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
דְּאִיהִי תְּמִינָאָה, אֶתְפְּקֵד אַחֲרָן לְקַרְבָּא עֲגֹל, בְּגִין דְּאִיהוּ בְּרִיהַ דְּפָרָה, לְכַפָּרָא עַל הַחַוָּא חוּבָא
דְּעֲגֹל אַחֲרָא דְּעֵבֵד אַחֲרָן, וְחָב לְגַבֵּי פָרָה, דְּאִיהִי תְּמִינָאָה, שְׁלִימוּ דְּמִמּוּנִיָּה (ס"א דְּאַמוּנִי) יִשְׂרָאֵל.
וְאַשְׁתַּכַּח כְּהֵנָּא שְׁלִים בְּכִלְא, בְּתִמְנָא מִינֵי לְבוּשֵׁין דִּיקָר, שְׁלִים בְּכָל כְּתָרִין, שְׁלִים לְעִילָא, שְׁלִים
לְתַתָּא.

וּבְכִלְא, בְּעֵי לְאַחֲזָאָה עוֹבְדָא. וְעַל דָּא אֶתְעַבֵּיד בֵּיהַ בְּאַחֲרָן עוֹבְדָא לְתַתָּא, בְּגִין דִּיתַעַר חֲכִי
לְעִילָא, וְיִשְׁתַּפַּח פְּלָא בְּגוּוֹנָא חַד, וּכְדִין אֶתְבְּרָכָאן עֲלֵמוּן פְּלָהוּ, וּמִשְׁתַּכְּחִין בְּרָכָאן עַל יְדָא
דְּכַהֲנָא. וְהָכָא אֲשֵׁתְלִים כְּהֵנָּא בְּכִלְא כְּדָקָא חֲזִי.

עֲגֹל לְמָה. דְּכִתִּיב עֲגֹל בֶּן בְּקָר לְחַטָּאת, בְּגִין הַחַוָּא חַטָּאת, דְּעֵבֵד בְּקַדְמִיתָא. וְאִיל לְעוֹלָה, מָאִי
טַעְמָא אִיל. בְּגִין אִיל דִּיצְחָק, דְּהוּא עוֹלָה תְּמִימָה, וְהַאי אֶתְחַזֵּי לְקַרְבָּא, לְאַשְׁלָמָא כְּלָא. וְהַאי
אַתָּה מִסְטָרָא דִּיצְחָק אֲשֵׁתָאב. וְהַאי אִיל בְּגִין אִיל דִּיצְחָק מִתְקַרְבָּא עוֹלָה, (בְּגִין דְּאִיהִי עוֹלָה) דְּהַאי
עוֹלָה לְעִילָא סְלָקָא, וּבְגִין לְאַעְטֵרָא לָהּ בְּשְׁלִימוּתָא. עֲגֹל וְאִיל: עֲגֹל בְּגִינָה, בְּדָקָא מְרוּן. אִיל,
לְאַשְׁלָמָא (דף ל"ז ע"ב) לָהּ בְּשְׁלִימוּ דִּיצְחָק כְּדָקָא חֲזִי.

וְיִשְׂרָאֵל דְּחָבוּ עֲמִיהַ דְּכַהֲנָא בְּהַאי, מְקַרְיָבִין בְּגוּוֹנָא דָּא, דְּכִתִּיב וְשׂוּר וְאִיל לְשִׁלְמִים לְזִבּוּחַ לְפָנֵי
יְי'. שׂוּר, עַל מַה דְּחָבוּ. וְאִיל לְאַשְׁלָמָא לְהַאי אַתָּר בְּשְׁלִימוּ דִּיצְחָק.

מָאִי שְׂנָא בְּכַהֲנָא דְּכִתִּיב בֵּיהַ עֲגֹל לְחַטָּאת, וְלָא כְּתִיב בִּישְׂרָאֵל שׂוּר לְחַטָּאת. אֶלָּא, יִשְׂרָאֵל הָא
קְבִילוּ עוֹנָשָׁא בְּקַדְמִיתָא, וּבְגִין דְּקְבִילוּ עוֹנָשָׁא בְּכַמָּה אַתָּה, עַל דָּא קְדָשָׁא בְּרִידָּה הוּא לָא בָּעָא
לְאַדְפָּרָא לֹון חוּבִיָּהוּ בְּדְקַדְמִיתָא, וְעַל דָּא לָא כְּתִיב הָכָא לְחַטָּאת, אֶלָּא לְשִׁלְמִים, בְּגִין לְאַחֲזָאָה
שְׁלָמָא, דְּהַאי קְדָשָׁא בְּרִידָּה הוּא בְּשְׁלָמָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל עַל דָּא.

אַבְל אַחֲרָן, דְּהַאי לָא קְבִיל עוֹנָשָׁא מְצֻלוֹתָא דְּמִשָּׁה, דְּכִתִּיב, (דברים ט) וּבְאַחֲרָן הִתְאַנַּף יְי' וְגו'.
וּכְתִיב וְאַתְפִּיל לְגַם בְּעַד אַחֲרָן בְּעַת הַהִיא, וְעַד פְּעֵן חוּבָא הָוָה תְּלִי, כְּתִיב וְעֲגֹל בֶּן בְּקָר לְחַטָּאת,
לְחַטָּאת וְדָאִי, (ואיל לעולה) בְּגִין דִּיכַפֵּר חוּבִיָּה, וְיִתְדַפֵּי וְיִשְׁתַּלֵּים בְּכִלְא.

וּבְהַחַוָּא יוֹמָא אֲשֵׁתְלִימוּ עֲלָאִין וְתַתָּאִין. וְאַשְׁתַּכַּח שְׁלָמָא בְּכִלְא, בְּחִדּוּתָא דְּלְעִילָא וְתַתָּא
וְאַלְמָלָא דְּאַשְׁתַּכַּח עַרְפוּבָא דְּבִנֵי אַחֲרָן בְּהַחַוָּא יוֹמָא, מִן יוֹמָא דְּאַסְתַּלְקוּ יִשְׂרָאֵל מִן יוֹמָא, לָא
אַשְׁתַּכַּח חִדּוּתָא דְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי כְּהַחַוָּא יוֹמָא. בְּהַחַוָּא יוֹמָא אֶתְעַבֵּר הַחַוָּא חוּבָא מִן עֲלָמָא,
וְאַשְׁתַּכַּחוּ כְּהֵנָּא וְיִשְׂרָאֵל מִתְדַבְּקִין מִיָּה. (פ) הַחַוָּא יוֹמָא, אֶתְעַבְרוּ כָּל אֵינוּן מְקַטְרִגִין דְּלְעִילָא,
וְהוּוּ אֲזִלִין וְשִׁטָּאן בְּסַחְרֵינֵיהוּ דִישְׂרָאֵל, וְלָא אֲשֵׁתַכְחוּ בְּהַחַוָּא עַדְנָא.

עַד דְּגָרִים שְׁעָתָא, וְקָמוּ נָדָב וְאָבִיהוּא וְעַכְבּוּ (ס"א וְעַרְבּוּ) חֲדָוּתָא דְּכֵלָּא. וְאַשְׁתַּכַּח רוּגְזָא בְּעֵלְמָא,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וַיֵּרָא כְבוֹד יְיָ אֵל כָּל הָעָם, מִיַּד וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי אֶהְרֹן נָדָב וְאָבִיהוּא אִישׁ
מִחֶתְתּוֹ וְגו'.

תָּנוּ, בְּהֵהוּא יוֹמָא חֲדָוּתָא דְּכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל הָווּת, לְאַתְקַטְרָא בְּקִיטוֹרָא דְּמַהִימְנוּתָא בְּכִלְהוּ קְשָׁרִין
קוּדִישִׁין. דְּהָא קְטֻרֵת קְשִׁיר פְּלָא כְּחָדָא, וּבְגִין כְּדָ אֶקְרִי קְטֻרֵת. וְאִינוּן אַתּוּ, וְקִשְׁרֵי כָּל אִינוּן
אַחֲרֵינִין כְּחָדָא, וְשָׂרוּ לָהּ לְבָר, דְּלָא קְשָׁרוּ לָהּ בְּהַדְיָהוּ, וְקִשְׁרֵי מְלָה אַחֲרָא. וּבְגִין כְּדָ, אֲזַהַר לֹון
לְכַהְנֵי לְבָתָר, דְּכְּתִיב, (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֹא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ.

וּבְכַמְּה גְּוֹזִין עַרְבּוּ חֲדָוּתָא דְּכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. חַד דְּלָא אַתְנַסִּיבוּ, וְלָא אַתְחִיזִין לְקַרְבָּא, וְלָא אַתְבְּרָכָא
עֲלֵמִין עַל יְדִיָּהוּ. וְחַד דְּלָא הָוּה שְׁעָתָא כְּדָקָא יְאוּת. וְחַד דְּדַחְקוּ שְׁעָתָא. וְחַד, דְּהָא מְקַדְמַת דְּנָא,
נִפְקַ נִימוּסָא דְּלֵהוּן, וַיִּקְרִיבוּ לְפָנֵי יְיָ אֵשׁ זָרָה וְגו'. וְדָאִי מְלָה אַחֲרָא אַתְקַשְׁרוּ בְּקִשְׁרָא דָּא, וְשָׂרוּ
לְכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל לְבָר.

אָמַר לִיה רַבִּי פְּנַחֵס, לָא תִימָא דְּאִינוּן שְׂאָרוּ לָהּ לְבָר, אֲלָא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל לָא אַתְקַשְׁרָא עַל
יְדִיָּהוּ. דְּהָא בְּכָל אַתְר דְּלָא אַשְׁתַּכַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא, כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל לָא שְׂרָא בִּנְיָהוּ כְּלָל. בְּגִין
כְּדָ אֲזַהַר לְכַהְנֵי, דְּכְּתִיב בְּזֹאת יָבֹא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּיִשְׁתַּכַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְעַל דָּא לָא יִיעוּל
כְּהֵנָּא לְקוּדְשָׁא, עַד דִּיתְנַסִּיב. בְּגִין דְּיִשְׁתַּתַּר בְּקִשְׁרָא דְּכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. דְּמָאן דְּלָא אַנְסִיב, שְׂאָרֵי
לָהּ לְכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל לְבָר, וְהִיא לָא אַשְׁתַּתַּפָּא בְּהַדְיָה, וְעַל דָּא אַשְׁתַּכַּח עַרְבּוּבָא בְּהֵהוּא יוֹמָא
לְגַבְיָהוּ.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי, (ויקרא ט) רַבִּי יוֹסִי פָּתַח וְאָמַר, (שיר השירים ב) פְּשׁוּשָׁה בֵּין חֲחוּחִים בֵּין רַעֲיָתִי בֵּין
הַבְּנוֹת. פְּשׁוּשָׁה בֵּין חֲחוּחִים, דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, וְהָא אוּקְמוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ
לְכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, וְחַבִּיבוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקַבְּלָהּ, לְאַתְדַּבְּקָא בָּהּ.

וְעַל דָּא, מָאן דְּאֲנַסִּיב, בְּעֵי לְשַׁבְּחָא לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלְשַׁבְּחָא לָהּ לְכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, דְּהָא
תְּנִינָן בְּכֵלָּא בְּעֵי לְאַחֲזָא עוּבְדָּא, כְּמָה דְּאִיהוּ בַר נֶשׂ מִתְדַבֵּק בְּבַת זִוְגִיָּה, וְחַבִּיבוּתָא דִּילִיה
לְקַבְּלָהּ, כְּדָ אַתִּי לְמַפְלַח קָמִי מְלָכָא קוּדִישָׁא, הוּא אַתְעַר זִוּגָא אַחֲרָא, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
חַבִּיבוּתָא דִּילִיה לְאַתְדַּבְּקָא בְּכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, וּמָאן דְּאַתְעַר מְלָה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְבַרֵךְ לִיה,
וּכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל מְבַרְכָּא לִיה, וְהָא אַתְמַר

וְעַל דָּא שְׁבַחָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּמְשַׁבַּח לָהּ לְכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, פְּשׁוּשָׁה דְּאִיהִי בֵּין חֲחוּחִים,
דְּאִיהִי מְעֵלְיָא וְסֻלְקָא עַל פְּלָא. כְּדָ כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל בֵּין שְׂאָר אוּכְלוּסִין, בְּגִין דְּהִיא סֻלְקָא (דף ל"ח ט"ו)
(ר"ט) וּמִתְעַטְרָא עַל פְּלָא. וְדָא שׁוֹשְׁנָה בֵּין חֲחוּחִים, וְאַתְרוּג בֵּין חֲחוּחִים, לְאַחֲזָא שְׁבַחָא דְּכְּנֻסַת
יִשְׂרָאֵל, עַל פְּלָא.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

תא חזי, פְּנִסַת יִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכָא עַל יְדֵי דְכִתְבָא, וְיִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכָאן עַל יְדֵי דְכִתְבָא. וְכִתְבָא מִתְּבָרְכָא עַל יְדֵי דְכִתְבָא עֲלָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (במדבר ו) וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

פְּתִיב (תהלים כח) זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסֶדְךָ כִּי מַעֲוֹלִים הָמָּה. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ, דָּא יַעֲקֹב. וְחֶסֶדְךָ, דָּא אַבְרָהָם. כִּי מַעֲוֹלִים הָמָּה, וּמַעֲוֹלִים נָטַל לֹון קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסָלִיק לֹון לְעֵילָא, וְעַבְד מַנְיִיחוּ רְתִיבָא קַדִּישָׁא, לְאַגְנָא עַל עֲלָמָא. וּבְגִין דְּהוּוּ מַעֲוֹלִים, הוּא דְכִיר לְהוּן לְאַגְנָא וְלִרְחֻמָּא עַל עֲלָמָא. כְּגוֹנוֹנָא דָּא. נָטַל קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֲדִיקָיָא מִן עֲלָמָא, וְסָלִיק לֹון לְעֵילָא, לְאַגְנָא עַל עֲלָמָא.

וְאִי תִימָא יַצְחָק אֲמַאי לָא אֲדַפֵּר הָכָא. אֲלָא אֲשַׁתָּאר לְאַתְפָּרְעָא מְאִיפּוֹן דְּעֲאֻקִּין לְבָנוּי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים פט) עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ. וְכְּתִיב, (ישעיה מב) יְיָ כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָא וְגו', וְדָא הוּא יַצְחָק, דְּאֶסְתַּלַּק מִהָכָא. רַבִּי חֲזִיָּא אֲמַר, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסֶדְךָ, אֲלִין אֵינּוֹן יַעֲקֹב וְאַבְרָהָם, דְּבַעֲיָנוּן לְהוּן לְאַגְנָא עֲלֹן. אֲבָל יַצְחָק, לְמַעַבְד קָרְבִין קִימָא, וּבְגִינֵי כֹךְ לָא בַעֲיָנוּן לִיָּה לְגַבִּיָּהוּ.

דְּכִר אַחַר כִּי מַעֲוֹלִים הָמָּה, דְּכִד בְּרָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, נָטַל יַצְחָק וּבְרָא בֵיה עֲלָמָא. חָמָא דָּלָא יְכִיל לְמִיקָם בְּלַחֲוֹדוּי, נָטַל אַבְרָהָם וְקַיִים בֵּיה עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) אֲלֵה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, אֵל תִּקְרִי בְּהַבְרָאָם, אֲלָא בְּאַבְרָהָם. חָמָא דְּבַעֲיָנוּן קִימָא יַתִּיר, נָטַל לְיַעֲקֹב, וְשַׁתַּף לִיָּה בְּיַצְחָק, וְקַיִים עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים אָרֶץ וְשָׁמַיִם. וְעַל דָּא, בְּאַבְרָהָם וְיַעֲקֹב אֲתַקִּיִים עֲלָמָא. וּבְגִין כֹּךְ כִּי מַעֲוֹלִים הָמָּה.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, וַיְהִי בְיוֹם הַשְּׁמִינִי, לְבַתֵּר דְּאַשְׁתְּלִים אַחֲרוֹן, בְּאֵינּוֹן שְׁבַעָה יוֹמִין, וְאַתְעֻטֵּר בְּהוּ, (בַּהֲוָא מִשַׁח רַבּוֹת קַדִּישָׁא עֲלָא) יוֹמָא תְּמִינָאָה בַעֲיָא לְאַשְׁתְּלָמָא מִן שְׁבַעָה, דְּאַשְׁלֻמוּתָא עַל יְדֵי דְכִתְבָא, וְעַל דָּא פּוֹלְחָנָא בְּתְּמִינָאָה, לְאַתְעֻטֵּרָא מִן שְׁבַעָה. וְלֹאֲתַתְּקָנָא כִתְבָא עַל הַהוּא (חובָה) דְּחָב (ס"א דְּקַבִּיל) בְּקַדְמִיתָא.

הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וַיֹּאמֶר אֵל אַחֲרוֹן קַח לָךְ עֵגֶל, הָא אוּקְמוּתָא עֵגֶל וְדָא, לְכַפָּרָא עַל הַהוּא עֵגֶל, דְּכְּתִיב (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסַּכָּה. בֶּן בָּקָר, מֵאִי טַעֲמָא בֶּן בָּקָר, וְלֹא בֶּן פָּרָה. אֲלָא אִיהוּ בְּעֵי לְאַתְתַּקְנָא לְגַבִּי פָּרָה, לָא אֲתַחֲזִי לְקָרְבָא מִיָּה לְגַבִּיהָ. מֵאֵן דְּשֻׁדֵּר הוֹרוֹן לְמַלְכָּא, חֲמִיתוֹן דְּנָסִיב מִבֵּי מַלְכָּא, וְיָחִיב לְמַלְכָּא, אֲלָא הוֹרְנָא לְשֻׁדֵּרָא לְמַלְכָּא, מִבֵּי אַחֲרָא אַעֲטֵרִיךָ, וְלֹא מִבֵּי מַלְכָּא. רַבִּי יוֹסִי אֲמַר, מַדִּידִיָּה לְדִידִיָּה לָא אֲתַחֲזִי. אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּגִין כֹּךְ בֶּן בָּקָר וְדָא וְלֹא בֶּן פָּרָה. לְחַטָּאת: לְדַפְּאָה עַל הַהוּא חוּבָה דְּחָב בֵּיה. וְאִיל לְעוֹלָה תְּמִימִים. תְּמִימִים, תְּמִימִים מִיבְעֵי לִיָּה. אִי תִימָא דְּעַל אִיל וְעֵגֶל קְאָמַר, לָאוּ הָבִי. דְּהָא תְּרוּוִיָּהוּ לָא סְלָקִין לְעוֹלָה, דְּהָא כְּתִיב לְעוֹלָה תְּמִימִים, וְעֵגֶל לְחַטָּאת סְלָקָא, מַהוּ תְּמִימִים, וְכְּתִיב אִיל.

אֲלָא אִילוּ דְּיַצְחָק, לְקָרְבָא לְגַבִּי פָּרָה, דְּאֲדַפֵּר תְּרִי זְמַנִּי בְּקָרָא, חַד דְּכְּתִיב, (בראשית כב) וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אִיל, הָא חַד, וְחַד וַיִּלְדֵּי אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאִיל, הָא תְּרִי, וַיַּעֲלֵהוּ

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

לְעוֹלָה. וְעַל דָּא אֵיל לְעוֹלָה תְּמִימִים, תְּרִי אֵיל, דְּאִיהוּ תְּרִי. וְעַל דָּא גְבוּרֹת תְּנִינָן, וּמְנִייהוּ
מִתְפָּרְשִׁין לְכַמָּה אַחֲרֵינָן.

וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לְאָמֹר קַחוּ שְׁעִיר עִזִּים לְחַטָּאת, (ויקרא ט) עֲגֹל לְחַטָּאת מִיִּבְעֵי לִיהּ, כְּגוֹנוֹנָא
דְּכַהֲנָא. אֵלָא יִשְׂרָאֵל הָא קַבִּילוּ עוֹנְשָׁא, וְעַל דָּא לֹא כְּתִיב בְּהוּ עֲגֹל לְחַטָּאת, אֵלָא עֲגֹל לְעוֹלָה.
מָאִי טַעְמָא. דְּכָל אֵינּוֹן דְּחָבוּ בֵּיהּ, קַבִּילוּ עוֹנְשָׁא, בֵּין בְּמַלְוֵלָא, בֵּין בְּעוֹבְדָא, בֵּין בְּפוֹלְחָנָא,
וְאִפִּילוּ אֵינּוֹן דְּלֹא עֲבָדוּ מְדִי, אֵלָא דִּסְלִיקוּ לִיהּ בְּרַעוּתָא דְּלִפְיֵיהּ לְמַפְלַח לִיהּ, אֲתַעֲנָשׁוּ, כְּמָה
דְּכַתִּיב, (שמות לב) וַיִּשָּׂק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֲבָל כָּל אֵינּוֹן דִּסְלִיקוּ לִיהּ בְּרַעוּתָא דְּלֹא לְמַפְלַח לִיהּ,
אֵלָא דִּסְלִיקוּ גְּוֹנוֹנָא דְּרַעוּתָא מְנִיָּה, הָכָא אֲתַדְּבֹן, וּמְקַרְבִּין לִיהּ (דף לח ע"ב) לְעוֹלָה וְלֹא לְחַטָּאת.

אֲבָל קַחוּ שְׁעִיר עִזִּים לְחַטָּאת, אֲמַאי. אֵלָא בְּגִין דְּהוּוּ מְקַרְבִּין בְּקַדְמִיתָא לְשְׁעִירִים, דְּשִׁלְטִין עַל
טוּרֵי רְמָאִי. וְדָא הוּא לְחַטָּאת, וּבְעֵינָן לְאֲתַדְּבָא מִתְּהוּא חוּבָא, וְלֹא עוּד אֵלָא לְחֻדְתוּתֵי דְּסִיְהָא
אֲצַטְרִיָּהּ.

וְשׂוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים. (ויקרא ט) שׂוֹר וְלֹא פֶה, בְּגִין דְּשׂוֹר שְׁלִים אִיהוּ, לְאֲחֻזָּא שְׁלָמָא, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב לְשִׁלְמִים. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שׂוֹר וְאֵיל מִסְטָרָא דְּשָׁמְאֵלָא קָא אֲתִינָן. שׂוֹר מִסְטָרָא דְּשָׁמְאֵלָא,
דְּכַתִּיב, (יחזקאל א) וּפְנֵי שׂוֹר מִתְּשָׁמְאֵל. אֵיל, בְּגִין אֵילוּ דִּי צַחֲקָא. וְסִלְקִין לְשִׁלְמִים, לְאֲשִׁלְמָא לֹוֹן
לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל וְעַל דָּא שׂוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּלָא בְּגִין דְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְּעַטְרָא וּמִתְּפָרְכָא עַל יְדָא דְּכַהֲנָא, בְּאֲשִׁלְמוּתָא.
וְהָאִי יוֹמָא חֲדוּתָא דְּכָלָא הָוָה, חֲדוּתָא דְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, חֲדוּתָא דְּעֵלְאִין
וְתַתְּאִין. וּכְמָה דְּאֲשִׁתְּלִים כְּהֵנָּא לְתַתָּא, כְּכִיכּוּ"ל אֲשִׁתְּלִים כְּהֵנָּא לְעֵילָא, בְּרַב נֶדֶב וְאֲבִיָּהּ הוּא
דְּאֲתַעְרוּ עַרְפוּבָא בֵּין מְטוּרְנִיתָא וּמְלָכָא. וּבְגִין כֶּךָ וְתַצָּא אִשׁ מִלְּפָנֵי יְיָ וְתֹאכַל אוֹתָם וְגו' (חסר).
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱלֹעֶזֶר וְאֵל אִיתְמַר רָאשִׁיכֶם אֵל תְּפָרְעוּ וְגו', כִּי שָׁמֹן מִשְׁחַת יְיָ עָלֵיכֶם. (ויקרא
י) רַבִּי אַבְּא אָמַר, הָא תְּנִינָן בְּעוֹבְדִין דְּלַתְתָּא, אֲתַעְרוּן עוֹבְדִין לְעֵילָא, וְעוֹבְדָא דְּלַתְתָּא בְּעֵי
לְאֲתַחֲזָא כְּגוֹנוֹנָא דְּעוֹבְדָא דְּלְעֵילָא.

תָּא חֲזִי, כָּל חֲדוּתָא דְּלְעֵילָא, תְּלֵיא בְּתַהוּא שְׁמָנָא קוּדִישָׁא, דְּמִתְמָן נְפִיק חֲדוּה וּבְרַפָּאן לְכַלְהוּ
בוּצִינִין, וּכְהֵנָּא עֲלָאָה (מִינִיָּה) אֲתַעְטֵר בְּגִידוּ דְּמִשְׁחָא, וּבְגִין כֶּךָ כְּהֵנָּא, דְּרַבּוּ מִשְׁחָא אֲתַנְגִּיד
עֲלֵיהּ כְּגוֹנוֹנָא דְּלְעֵילָא, בְּעֵי לְאֲחֻזָּא חֲדוּה, וּגְהִירוּ דְּאֲנַפִּין (פִּתְרַ מְכֵלָא), וְלֹא יִתְחַזִּי גְּרַעוּנָא בְּרִישִׁיָּה,
וְלֹא בְּלְבוּשִׁיָּה, אֵלָא לְמַחֲזֵי כְּלָא שְׁלִים כְּגוֹנוֹנָא דְּלְעֵילָא, וְלֹא יִתְחַזִּי בֵּיהּ פְּגִימוּ כָּלְל, בְּגִין דְּלֹא
יַעֲבִיד פְּגִימוּ בְּאַתְרַ אַחֲרָא.

תָּא חֲזִי, אֲלִמְלָא אֱלֹעֶזֶר וְאִיתְמַר אֲתַחֲזוּן פְּגִימוּ בְּתַהוּא שְׁעֵתָא בְּלְבוּשִׁיָּהוּן אוּ בְּרִאשִׁיָּהוּן, לֹא
אֲשִׁתְּזִיבוּ בְּתַהוּא שְׁעֵתָא, דְּהָא שְׁעֵתָא קִיָּמָא לְמַעֲבַד דִּינָא. וְעַל דָּא תְּנִינָן, בְּשְׁעֵתָא דְּמוֹתְנָא
אֲעַרַע בְּעֵלְמָא, לֹא יִתְעַר אִינְשׁ גְּרַמִּיָּה לְמַלְּהָ בְּעֵלְמָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְעַרוּן עֲלֵיהּ. בְּרַ אִי אֲתַעַר
גְּרַמִּיָּה לְטַב, וְיָכִיל לְדַחֲיָא (לְדַחֲקָא) שְׁעֵתָא, דְּהָא בּוֹמְנָא וְשְׁעֵתָא דְּדִינָא קִיָּמָא בְּעֵלְמָא, מָאִן

דִּיעָרַע בֵּיהּ, לְקִטִּי לִיהּ וְיִסְתַּלַּק מֵעֲלָמָא. וּבְגִין כֶּךָ וְלֹא תְמוֹתוֹ כְּתִיב. וְאַחִיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְפוּ אֶת הַשְּׂרִיפָה, בְּגִין דְּאִינוּן לֹא אַתְיִין מִסְטָרָא דְכַתְנִי, וְלֹא מִתְזַקִּי.

רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (שמות ו) וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבַע בֶּת עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה. וַיִּקַּח אַהֲרֹן. כִּלְאָ כִּמְה דְאַצְטְרִיךְ, כִּלְאָ כְגִוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא. תָּא חֲזִי, רַאזִּיהּ הֵיטְהָ בֵת שֶׁבַע לְדָוָה, מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלָמָא. רַאזִּיהּ הֵיטְהָ אֱלִישֶׁבַע לְאַהֲרֹן מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלָמָא.

מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלְא כִּלְאָ חַד. אֲבָל הֵתָם לְדִינָא, הֵכָא לְרַחֲמֵי. כִּד אַתְחַפְּרָא בְדָוָה, לְדִינָא, לְאַגְחָא קְרַבִּין, לְאַוְשְׁדָא דְמִין. הֵכָא בְּאַהֲרֹן, לְשֶׁלְמָא, לְחַדְוָה, לְנַהֲרֵי דְאַנְפִּין, לְאַתְבְּרָכָא. וְעַל דָּא אַתְקַרִּי (הכ"י) הֵתָם בֵּת שֶׁבַע, הֵכָא אֱלִישֶׁבַע. אֱלִישֶׁבַע: דְאַתְחַפְּרָא בְּחֶסֶד, (תָּא חֲזִי) בֵּת שֶׁבַע לְדִינָא, לְיִרְתָּא מַלְכוּתָא וְלְאַתְקַפָּא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא דְתַנְיִין דְכְּתִיב, (שמות יט) קוֹל הַשּׁוֹפָר, שִׁפִּיר הוּא, וְדָא הוּא יַעֲקֹב, דְאַסְתַּלַּק בְּמַחֲשָׁבָה דְאַבְהֹן, וְנִפְקוּ כַחְדָּא מְגוֹ שׁוֹפָר, דְהָא שׁוֹפָר אֲפִיק מִיָּא וְאַשָּׁא וְרוּחָא כַחְדָּא, וְאַתְעָבִיד מְנִייהו קָלָא. כִּד אָמַר עֲלָאָה, אֲפִיק לְאַבְהֹן, בְּקָל חַד. וּמְגוֹ מַחֲשָׁבָה אֲסְתַּלְקוּ כַחְדָּא בְּחַד קוֹל, וְהָהוּא קוֹל אֲקַרִּי קוֹל הַשּׁוֹפָר, וְדָא יַעֲקֹב דְכִלִּיל לְאַבְהֹן כַחְדָּא, וְאַקַּרִּי קוֹל.

וְתַרִּי קְלִי נִינְהוּ, דְהָא מְגוֹ קָלָא, נְפִיק קָלָא. אֲבָל קוֹל חַד דְאַקַּרִּי קוֹל הַשּׁוֹפָר, וּמַהֲכָא נִפְקוּ שְׂאֵר קוֹלוֹת, מְגוֹ הָהוּא שׁוֹפָר בְּזוּוֹנָא (דף ל"ט ע"א) דְמַחֲשָׁבָה. וְשֶׁבַע קוֹלוֹת נִינְהוּ, דְנִפְקִין בְּזוּוֹנָא דְמַחֲשָׁבָה בְּשׁוֹפָר, וְדָא שׁוֹפָר דְאַשְׁקִי לֹון וְרוּי לֹון לְאַבְהֹן בְּקַדְמִיתָא, וְלְבַתֵּר לְבְּנִין, וְהָא אוּקְמוּהָ מְלָה.

תָּא חֲזִי, וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבַע, לְבִסְמָא לָהּ, לְמַחְדֵי לָהּ, לְחַפְּרָא לָהּ בְּמַלְכָּא, בְּזוּוֹנָא שְׁלִים, לְאַשְׁתַּפְּחָא בְּרַכָּאן לְעֲלָמִין כְּלָהוּ, עַל יְדֵי דְאַהֲרֹן. בְּגִין כֶּךָ, בְּעֵי כַּהֲנָא לְאַשְׁתַּפְּחָא בְּנַהֲרֵי דְאַנְפִּין, בְּחִידוֹ, כִּלְאָ כְגִוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא, דְהָא עַל יְדֵי בְּרַכָּאן וְחַדְוֹן מְשַׁתְּפַחִי. וְעַל דָּא אַתְרַחֲקָא מִנִּיהּ דִּינָא וְרוּגְזָא וְעַצִּיבוֹ, בְּגִין דְלֹא יִתְפָּגַם מֵהָהוּא אַתְר דְאַתְקַטְר בֵּיהּ. וְעַל דָּא וְאַחִיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְפוּ אֶת הַשְּׂרִיפָה, וְלֹאוּ כַּהֲנָא. עֲלִייהו כְּתִיב (דברים לג) בְּרַךְ יי' חֵילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצֶה וְגו'.

יִין וְשֶׁכֶר אַל תִּשְׁתֵּה אִתָּהּ וּבְנִיךָ אִתָּךְ וְגו' (ויקרא י). אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, מְגוֹ פְּרִשְׁתָּא דָּא שְׁמַעִינָן, דְנִדְב וְאַבִּיהוּא רְוֵי חֲמָרָא הוּו, מְדַאזְהַר לְכַתְנֵי בְהָא. רַבִּי חֵיָא פְּתַח, (תהלים קד) וַיִּין יִשְׁמַח לִבְב אֲנוּשׁ וְגו', אִי בְעֵי כַּהֲנָא לְמַחְדֵי וְלְאַשְׁתַּפְּחָא בְּנַהֲרֵי דְאַנְפִּין יִתִּיר מְכִלָּא, אָמַאי אֲסִיר לִיהּ חֲמָרָא, דְהָא חִידוֹ בֵּיהּ אֲשַׁתְּכַח, נַהֲרֵי דְאַנְפִּין בֵּיהּ אֲשַׁתְּכַח.

אֶלְא שִׁירוּתָא דְחֲמָרָא חֲדוּתָא. סוּפִיָּה עַצִּיבוֹ. וְעוֹד דִּינָן מִסְטָרָא דְלִיּוּאֵי אַתִּי, מַאֲתֵר דְחֲמָרָא שְׂרִי, דְהָא אוּרִייתָא וְחֲמָרָא דְאוּרִייתָא, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה הוּא. (ס"א סִפְיָה עַצִּיבוֹ, וְכַהֲנָא שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא כְּעֵי חֲדוּתָא וְנַהֲרֵי דְאַנְפִּין, יִין אֲתֵי מִסְטָרָא דְלִיּוּאֵי) וְסְטָרָא דְכַהֲנָא מִיִּין צְלִילִין נַהֲרִין.

רבי יוסי אָמַר כָּל חַד אֲזִיזָה לְחִבְרִיהָ, וְכָלִיל כָּלָא דָּא בְּדָא, וּבְגִין כְּהָ, חֲמָרָא שְׂרִי חֲדוּתָא, בְּגִין
דְּכָלִיל מַגּוּ מִיָּא, וּלְבַתֵּר אַתְהֵר לְאַתְרֵיהָ, וְעַצִּיב וּרְגִיז וְדָאִין וְיִנְא. (וּכְהֵנָּה שִׁירוּתָא וְסִימָא כְּעֵי חֲדוּתָא וּנְהִירוּ
דְּאַנְפִּין).

רבי אבא אָמַר, מֵאַתֵּר חַד נִפְקוּ, יִין וְשֶׁמֶן וּמִים (דְּבִשׁ וְחֶלֶב). מִים וְשֶׁמֶן לִימִינָא, נְטִילֵי כְּהִנֵּי וְיִרְתִּי לִין,
וְשֶׁמֶן יִתִּיר מִכָּלָא. דְּאִיהוּ חֲדוּתָא שִׁירוּתָא וְסִימָא, דְּכִתִּיב, (תהלים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ
יֵרֵד עַל הַזָּקָן וְזָקֵן אַחֲרָיו. וְיִין לְשִׁמְאָלָא, יִרְתִּי לִינְאֵי, לְאַרְמָא קָלָא וּלְזַמְרָא, וְלֹא לְשִׁתּוּק, דְּהָא
חֲמָרָא לָא שְׁתִּיק לְעֵלְמִין, וְשֶׁמֶן בְּחִשָּׂאֵי הוּא תְּדִיר.

מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלָּא, שֶׁמֶן דְּאִיהוּ בְּחִשָּׂאֵי בְּלַחֲשׁוֹ תְּדִיר, אֲתֵי מִסְטָרָא דְּמַחְשָׁבָה, דְּאִיהוּ
בְּלַחֲשׁוֹ תְּדִיר וְלֹא אֲשַׁתְּמַע, וְהוּא בְּחִשָּׂאֵי, וְעַל דָּא הוּא מִימִינָא. וְיִין דְּאִיהוּ לְאַרְמָא קָלָא, וְלֹא
שְׁתִּיק לְעֵלְמִין, אֲתֵי מִסְטָרָא דְּאִימָא, וְיִרְתִּין לִינְאֵי לְסִטְר שְׁמָאֶלָּא, וְקִימֵי לְזַמְרָא לְאַרְמָא קָלָא,
וְקִימֵי בְּדִינָא. וּבְגִין כְּהָ פְּתִיב, (דברים כא) וְעַל פִּיָּהֶם יִהְיֶה כָּל רִיב וְכָל נִגְעַ.

בְּגִין כְּהָ, כְּהֵנָּה כֵּד יֵיעוּל לְמַקְדֵּשָׁא לְמַפְלַח פּוּלְחָנָא, אָסִיר לִיהָ לְמִשְׁתֵּי חֲמָרָא, דְּהָא עוֹבְדוּי
בְּחִשָּׂאֵי אִינוּן, וּבְחִשָּׂאֵי (ס"א אַתְחַזוּ) אַתְחַזוּ וְאַתְכַּנּוּן, (ס"א וּבְחִשָּׂאֵי אַתְכַּנּוּן כְּמַה דְּאַתְכַּנּוּן) וְזוּנּוּג לְמַאן דְּזוּנּוּג,
וְנָגִיד בְּרַכָּאן לְעֵלְמִין בְּלָהוּ, וְכָלָא בְּחִשָּׂאֵי, (ועוד) דְּעוֹבְדוּי בְּלָהוּ בְּרִזָּא. וְחֲמָרָא מְגַלְהָ רִזִּין הוּא,
דְּהָא כָּל עוֹבְדוּי לְאַרְמָא קָלָא קֵאִים.

רבי יהודה וְרַבִּי יִצְחָק הוּוּ אֲזִיל בְּאַרְחָא, מִבֵּי מְרוּנְיָא לְעַפְזוּרִי, וְהוּוּ רַבִּינָא חַד שְׁכִיחַ בְּגִנּוּן (ס"א
לְבַבֵּיהוּ), בְּחֲמָרָא בְּקִינְטָא דְּדוּבְשָׂא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה נִימָא מְלָה דְּאַוּרִייתָא וְנִזִּיל.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר השירים ז) וְחַפְּזָה כְּיִין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים וְגוֹ'. וְחַפְּזָה כְּיִין הַטּוֹב,
דָּא יִינָא דְּאַוּרִייתָא, דְּאִיהוּ טָב. דְּהָא יִינָא אַחְרָא לָאו אִיהוּ טָב, וְיִינָא דְּאַוּרִייתָא, טָב לְכָלָא. טָב
לְעֵלְמָא דָּא, וְטָב לְעֵלְמָא דְּאַתֵּי. וְדָא הוּא יִינָא דְּנִיחָא לִיהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיר מִכָּלָא, וּבְזָכוּ
דָּא, מַאן דְּמְרוּי מִיִּנְא דְּאַוּרִייתָא, יִתְעַר לְעֵלְמָא דְּאַתֵּי, וְיִזְכִּי לְאַחֲיָא, כֵּד יִזְכִּים קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעַדִּיקֵינָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דוּבַב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים, הָא תְּנִינָן דְּאַפִּילוּ בְּהָהוּא עֵלְמָא, יִזְכִּי לְמַלְעֵי
בְּאַוּרִייתָא, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב דוּבַב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים.

אָמַר הַהוּא רַבִּינָא, אֵי כְּתִיב וְחַפְּזָה כְּיִין הַטּוֹב, הוּוּנָא אֲמַרֵי חֲכִי. אֲבָל כְּיִין הַטּוֹב פְּתִיב, וְלֹא מִיִּין.
אֲשַׁגְּחוּ בִיהָ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִי אִימָא מִיָּלָה, דְּשַׁפִּיר קָא אֲמַרְתָּ.

אָמַר, אֲנָא שְׁמַעְנָא, דְּמַאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאַוּרִייתָא, וְדַבִּיק בָּהּ, וְתַהֵיא מְלָה דְּאַוּרִייתָא אֲשַׁתְּמַע
בְּפוּמִיהָ, וְלֹא לְחִישׁ לָהּ (דף ל"ט ע"ב) בְּלַחֲשׁוֹ, אֶלָּא אָרִים קְלִיָּה בָּהּ. דְּאַוּרִייתָא חֲכִי בְּעֵינָא לְאַרְמָא
קָלָא, דְּכִתִּיב, (משלי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא, לְאַרְמָא רְנָה דְּאַוּרִייתָא, וְלֹא בְּלַחֲשׁוֹ. כְּיִין הַטּוֹב,
כְּחֵמֶר טָב דְּלֹא שְׁתִּיק. וְהוּא עֲתִיד לְאַרְמָא קָלָא, כֵּד יִפּוּק מִהָאֵי עֵלְמָא. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים,
דְּלֹא יִסְטֵי לִימִינָא וְלְשִׁמְאָלָא, לָא יִשְׁתַּבַּח דְּיִמְחֵי בִידוּי. דוּבַב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים, אֲפִילוּ בְּהָהוּא עֵלְמָא
שְׁפוּתִיָּה מְרַחֲשֵׁן אֲוּרִייתָא.

תו שְׁמֵעָנָא וְחִפְּךָ בֵּינָן הַטּוֹב, הַאי קָרָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר, וּבִתְוִשְׁבַּחְתָּא אֶתְמַר. אִי הָכִי, מָאן
הוּא דְמִשְׁבַּח לָהּ בְּהַאי. אִי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַהוּ הוֹלֵךְ לְדוּדֵי, הוֹלֵךְ אֵלַי מִיבְעֵי לִיה.

אֵלָּא וְדַאי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָא מִשְׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, כְּמַה דְּהִיא קָא מִשְׁבַּחַת לִיה, דְּכַתִּיב
חִבּוֹ מִמִּתְקִים, בְּךָ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. (דְּכַתִּיב) וְחִפְּךָ בֵּינָן הַטּוֹב, יֵינן הַטּוֹב:
דְּהוּא חֲמָרָא דְּמִנְטָרָא. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי: דָּא יַצְחָק, דְּאֶקְרִי יְדִיד מִכְּטָן. לְמִישְׁרִים: כְּמַה דָּאֵת אָמַר,
(תהלים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֵת מִישְׁרִים, לְאַתְּבַלְלָא שְׁמַאֲלָא בִּימִינָא. וְדָא הוּא מִישְׁרִים, דְּבִגִּין הַדְוּוּתָא
דְּהוּא חֲמָר טַב, אֶתְבַּלְלִיל שְׁמַאֲלָא בִּימִינָא, וְחֲדָאן פְּלָא. (דוֹכַב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים) דְּהָא כְּלָא מִתְעָרִי
בְּחֲדוּוּאן וּבְרַפְּאָן, וְעֲלָמִין פְּלָחוּ מִשְׁתַּבְּחֵי בְּחֲדוּ, וּמִתְעָרִי לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְתַתָּא.

אֶתְנוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יַצְחָק וְנִשְׁקוּ לִיה רִישִׁיָּה, וְחֲדוּ עֲמִיה, אָמְרוּ לִיה מַה שְׁמָךְ. אָמַר לְהוּ יִיסָא.
אָמְרוּ רַבִּי יִיסָא תְּהָא. יִתִּיר תְּהָא שְׂכִיחַ בְּעֲלָמָא מְרַבִּי יִיסָא חֲבָרְנָא, דְּאֶסְתַּלַּק מִבִּינָנָא. אָמְרוּ לִיה
וּמָאן אָבוּךָ. אָמַר לְהוּ, אָפֶטֶר מְעֲלָמָא, וְהוּהוּ אוֹלִיף לִי כָּל יוֹמָא תְּלַת מְלִין דְּאוּרִייתָא, וּבְלִילִיא
תְּלַת מִילִין דְּהַכְּמָתָא דְּאַגְדָּתָא. וְהֵי מִיִּלִּי אוֹלִיפְנָא מֵאַפָּא, וְהַשְׁתָּא דִּיּוּרֵי בְּחַד בַּר נֶשׁ, וְסָלִיק
לִי מֵאוּרִייתָא. וְאַנָּא אֲזִיל כָּל יוֹמָא לְעַבְדֵּיךָ, וּבְכָל יוֹמָא אֶחְדַּרְנָא אֵינּוּן מְלִין דְּאוֹלִיפְנָא מֵאַפָּא.

אָמְרוּ לִיה הַהוּא בַּר נֶשׁ יָדַע בְּאוּרִייתָא. אָמַר לוֹן לָאוּ. סָבָא הוּא, וְלֹא יָדַע לְבָרְכָא לִיה לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְאִית לִיה בְּנִין, וְלֹא שְׁנֵי לוֹן בְּבִי רַב. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה (נ"א אִי לָאוּ הָכִי תוּחַ) אִי לָא תוּחַ
הָכִי, תוּחַ אֶעֱלִינָא לְגַבִּי הַאי כֶּפֶר לְמַלְלָא עֲלֵךְ, הַשְׁתָּא אָסִיר לָן לְמַחְזֵי אַנְפּוּי. שְׂדֵי חֲמָרָא מְנַה,
וְאֵת זֵיל לְגַבִּין. אָמְרוּ לִיה מָאן הוּא אָבוּךָ. אָמַר רַבִּי זְעִירָא דְּכֶפֶר רָאמִין.

שָׁמַע רַבִּי יְהוּדָה וּבְכַה, אָמַר אָנָּא הוּינָא בְּבִיתִיה, וְאוֹלִיפְנָא מְנִיָּה תְּלַת מְלִין בְּכֶסֶף דְּבָרְכָה,
וְאוֹלִיפְנָא מְנִיָּה בְּמַעֲשֵׂה בְּרַאשִׁית תְּרִי. אָמַר רַבִּי יַצְחָק, וּמַה מַּהֲאִי רַבִּיָּא בְּרִיָּה אוֹלִיפְנָא, מְנִיָּה
לָא כָּל שְׁכֵן. אֲזִלוּ וְאַחֲדוּ בִּידֵיה. חֲמֵו חַד חֲקַל וְיִתְבוּ תַמְּן. אָמְרוּ לִיה אִימָא חַד מְלָה, מֵאֵינּוּן
דְּאוֹלִיף לָהּ אָבוּךָ בְּמַעֲשֵׂה בְּרַאשִׁית.

פְּתַח וְאָמַר, (בְּרַאשִׁית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנְיִנִּים הַגְּדוֹלִים וְגו'. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים, כָּל אֶתֶר דְּדִינָא
אֱלֹהִים אֶקְרִי. וְהַהוּא אֶתֶר עֲלָאָה אֶתֶר דְּנִפְקוּ מְנִיָּה, הָכִי קָרִי לִיה הָכָא. וְאַף עַל גַּב דְּרַחֲמֵי הוּא,
מְנִיָּה נִפְקוּ דִּינִין, וּבִיָּה תְּלִיין.

אֶת הַתַּנְיִנִּים הַגְּדוֹלִים, אֵלִין אָבְהוּ. דְּאֵינּוּן מִתְשַׁקְּנִין בְּקַדְמִיתָא, וּמִשְׁתַּרְשִׁין עַל פְּלָא. וְאֵת כָּל
נֶפֶשׁ חַחִיָּה הָרוּמְשֵׁת, וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ חַחִיָּה, דָּא נֶפֶשׁ, דְּהַהִיא אֶרֶץ עֲלָאָה אֶפִּיקַת מִהַהִיא חַחִיָּה
עֲלָאָה עַל פְּלָא, דְּכַתִּיב תּוֹצֵא הָאֶרֶץ נֶפֶשׁ חַחִיָּה. וְדָא אִיְהִי נֶפֶשׁ דְּאָדָם קַדְמָאָה, דְּמִשְׁיָד בְּגוּיָה.
הָרוּמְשֵׁת: דָּא הִיא חַחִיָּה דְּרַחֲשָׁא בְּכָל טוּרִין (ס"א סְטָרִין), לְעֵילָא וְתַתָּא. אֲשֶׁר שְׂרַעְזוּ הַמַּיִם, דְּהַהוּא
נְהַר עֲלָאָה נְגִיד וְנִפִּיק מֵעֵדוּן, וְאֲשַׁקֵּי לְהַאי אֵילָנָא, לְאַשְׁתְּרָשָׁא בְּשַׁרְשׁוּי עַל פְּלָא, וְלֹאֲשַׁתְּבַּחָא
בִּיה מְזוּנָא לְכָלָא.

דְּבַר אַחַר תְּחִיָּה הַרְוֵמְשֵׁת, דָּא הוּא דְּוֹד מְלָפָא, דְּכְתִיב בֵּיהּ (תהלים קיח) לֹא אָמוֹת פִּי אַחִיָּה וְגו'.
וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ, אֲלִין כָּל אֵינֹן מְלֹאכִין קְדִישִׁין, דְּמִשְׁתַּפְּחִי לְקִדְשָׁא שְׁמָא דְּמֵאֲרִיהוֹן
בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, דְּכְתִיב בְּהוּ (ישעיה ו) שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד. וּמְנַהוֹן טַאסִין בְּעֵלְמָא
לְמַעַבְד רְעוּתָא דְּמֵאֲרִיהוֹן, כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְדַאי כָּל כְּדָ לְהַאי רַבִּיא לָא
אַתְחֲזִי, אֲבָל אֲנָא חֲמִי בֵּיהּ דְּלֹאֲתֵר עֲלָאָה יִסְתַּלַּק.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, (דף מ' ע"א) וְדַאי. תְּחִיָּה (הַרְוֵמְשֵׁת) דָּא הֵיא חִיָּה עֲלָאָה עַל פְּלָא, דְּהֵיא אַתְרָא אֶרְצֵי
קְרִיָּיה קְרָא. הָכָא דְּכְתִיב וְהַעוֹף יָרֵב בְּאֶרְצֵי, בְּאֶרְצֵי וְדַאי, וְלֹא בְּמִים. דְּהֵיא הַהוּא נְהַר, נְגִיד וְנִפְיָק
וְאִשְׁקִי, פְּלָא פִּירוּדָא, עַד הַהוּא אַתְר דְּאֶקְרִי אֶרְצֵי, וּמִתְמַן פְּתִיב וּמִשְׁשׁ יִפְרֹד וְגו'. וְהַעוֹף, וְהַהוּא
עוֹף בְּהַאי אֶרְצֵי תְּלִין וְאַתְשַׁקִּין, וְדָא הוּא דְּכְתִיב וְהַעוֹף יָרֵב בְּאֶרְצֵי. קָמוּ וְאִזְלוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
נִשְׁתַּתַּף לְהַאי רַבִּיא עֲמָנָא, וְכָל חַד וְחַד יִלְמָא מְלָח דְּאוּרִיָּתָא.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (שיר השירים ב) סְמְכוּנִי בְּאִשְׁשִׁישׁוֹת רַפְדוּנִי בַתְּפוּחִים וְגו'. הֵיא קְרָא הֵיא
אַתְמַר וְשִׁפִּיר. אֲבָל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָאמַר דָּא בְּגִלוּתָא. סְמְכוּנִי, מַהוּ סְמְכוּנִי. אֲלָא מָאן דְּנִפְיָל בְּעֵי
לְאַסְמְכָא לִיהּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים קמה) סוּמְדִי יֵי לְכָל הַנּוֹפְלִים וְגו'. וּבְגִין כְּדָ, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
דְּנִפְלָה, דְּכְתִיב, (עמוס ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, בְּעֵינָא לְאַסְמְכָא, וְהֵיא אֲמָרָה סְמְכוּנִי. לְמָאן אֲמָרָה.
לְיִשְׂרָאֵל בְּנְהָא דְּאֵינֹן בְּגִלוּתָא עֲמָה.

וּבְמָה בְּאִשְׁשִׁישׁוֹת. אֲלִין אֵינֹן אֲבָהוֹן, דְּאֵינֹן אַתְמַלְלִין בְּקִדְמִיתָא, מִהַהוּא חֲמַר טַב דְּמִנְטָרָא. וְכַד
אֵינֹן אַתְמַלְלִין, הֵיא בְּרַבְרָאן מִשְׁתַּפְּחִי לְגַבְהַ, עַל יְדָא דְּחַד וְרַבָּא דְּאֵיהוּ צְדִיק. וּמָאן דְּיַדְע לְיַחְדָּא
שְׁמָא קְדִישָׁא, אַף עַל גַּב דְּבְרַבְרָאן לֹא מִשְׁתַּפְּחִי בְּעֵלְמָא, אֵיהוּ סְמִיד וְסְעִיד לָהּ לְכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
בְּגִלוּתָא.

רַפְדוּנִי בַתְּפוּחִים, פְּלָא חַד כְּמָה דְּאֶמְרוֹן, אֲבָל רָזָא דָּא, אִשְׁשִׁישָׁא: עֵייל חֲמָרָא. תְּפוּחִ: אִפִּיק
חֲמָרָא, וּמְכוּוֹן רְעוּתָא. וְעַל דָּא אִשְׁשִׁישׁוֹת וְתְּפוּחִים. אִשְׁשִׁישׁוֹת, לְרוּחָה מִחֲמָרָא. תְּפוּחִים, לְכוּוֹנָא
רְעוּתָא דְּלֹא יִזִּיק חֲמָרָא. וְכָל דָּא לְמָה. כִּי חוֹלֵת אַתְבָּה אֲנִי, בְּגִלוּתָא. וּמָאן דְּמִיַּחַד שְׁמָא קְדִישָׁא,
בְּעֵי לְיַחְדָּא דִּינָא בְּרַחֲמֵי, וְלֹא כְּלָלָא לֹון כְּדָקָא חֲזִי, לְאַתְפַּסְמָא וְלֹא תִתְקַנָּא כְּלָל כְּדָקָא יְאוּת, וְדָא
סְמִיד לָהּ לְכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא.

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (דברים לב) אֲשֶׁר חֲלַב זְבַחִימוּ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם. זְכָאִין אֵינֹן יִשְׂרָאֵל דְּאֵינֹן
קְדִישִׁין, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּעֵי לְקִדְשָׁא לֹון. תָּא חֲזִי יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, כָּל חֲמֵי עֲלְמָא דִּירְתִין, פְּלָא
תְּלִין בְּהַהוּא עֲלְמָא דְּאֵתִי, בְּגִין דְּאֵיהוּ חֲזִין דְּכִלָּא, לְעִילָא וְתַתָּא, וְהוּא אַתְר, דִּינִין דְּמִנְטָרָא שְׁאֲרִי
(וְאֶקְרִי יִז) וּמִתְמַן נִפְקִין חֲזִין וְקוּדְשָׁא לְכִלָּא. וְיִין דִּישְׂרָאֵל בְּגִין יִין דִּישְׂרָאֵל אַחֲרָא, וְדָא בְּדָא תְּלָא.
דְּהֵיא יִשְׂרָאֵל לְעִילָא, בֵּיהּ נְטִיל חֲזִין, וּבְגִין כְּדָ אֶקְרִי עֵץ חַיִּים, עֵץ מִהַהוּא אַתְר דְּאֶקְרִי חַיִּים,
וְנִפְקִי מִתְמַן חֲזִין, וְעַל דָּא מְבָרְכִין לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּיִין. וְיִין דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא כְּהַאי גְוֹנָא.

עובד עבודת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, דְּאִיְהוּ מְסָאָב, וּמֵאֵן דְּקָרִיב בְּתַדִּיָּה יִסְתָּאָב, כּד יִקְרַב בְּיַיִן דְּיִשְׂרָאֵל,
הָא אִסְתָּאָב וְאִסִּיר, כּל שְׁפֵן הֵהוּא יַיִן דְּאִיְהוּ עֵבִיד. וְעַל דָּא לֹא תִימָא דָּדָא הוּא כְּלַחֲדוּדִי, אֶלְא
כּל מַה דְּעֵבְדִי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כּלָּא הוּא כְּעֵין דְּהוּגְמָא דְלַעֲיָלָא, כּל שְׁפֵן יַיִן, דְּקָאֵי בְּאַתְר עֲלָאָה,
דְּהוּגְמָא דְיַיִן דְּמִנְטָרָא.

בְּגִין כּד יִשְׂרָאֵל שְׁתַּיִין יַיִן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאִתְעֵבִיד בְּדָקָא חֲזִי בְּקַדוּשָׁה, כְּגוּנָא דְיִשְׂרָאֵל לְעֵילָא,
דְּשִׁתִּי וְאִשְׁתַּרְשָׁא וְאִתְבְּרָכָא בְּהֵהוּא יַיִן עֲלָאָה כְּדִישָׁא, וְלֹא שְׁתָּאֵן יַיִן דְּאִתְעֵבִיד בְּמְסָאָבוּתָא,
וּמְסָטָרָא דְמְסָאָבוּתָא, דְּהָא בִּיה שְׂרָיָא רִיחָא דְמְסָאָבוּתָא. (וְלֹא הוּא מְסָטָרָא דְיִשְׂרָאֵל) וּמֵאֵן דְּשִׁתִּי לִיָּה
(בְּתַדִּיָּה), אִסְתָּאָב רִיחִיָּה, וְאִסְתָּאָב אִיְהוּ, וְלֹא הוּא מְסָטָרָא דְיִשְׂרָאֵל, וְלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּעֲלָמָא
דְּאִתִּי. דְּהָא הֵהוּא עֲלָמָא דְאִתִּי, יַיִן דְּמִנְטָרָא אִיְהוּ.

וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל כְּדִישָׁן, בְּעֵיִן לְנִטְרָא דָּא עַל כּלָּא, בְּגִין דְּאִתְקַשֵּׁר בְּאַתְר דְּעֲלָמָא דְאִתִּי. וּבְגִין
כּד, בְּיַיִן אִתְבְּרִיף קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא יְתִיר מְכַלָּא, בְּגִין דְּאִיְהוּ חֲדִי לְסִטְרָא שְׁמָאֵלָא, וּבְגוּ חֲדוּוּתָא
דִּילִיָּה אִתְפְּלִיל בִּימִינָא. וְכֵד אִתְעֵבִיד כּלָּא יְמִינָא, כְּדִין שְׁמָא כְּדִישָׁא בְּחִידוּ, וּבְרַכָּאֵן מִשְׁתַּפְּחִי
כְּכַלְהוּ עֲלָמִין. וּבְעוּבְדָא דְלְתַתָּא יִתַּעַר עוּבְדָּא דְלַעֲיָלָא, וְעַל דָּא מְזַמְנִי יַיִן לְקַבִּיל יַיִן.

וּבְגִין דְּאִיְהוּ מִנְטָרָא לְעֵילָא, בְּעֵי לְנִטְרָא לִיָּה לְתַתָּא, וְכַל נְטִירוּ דִּילִיָּה קַדְשָׁה הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵן
דְּפָגִים לִיָּה לְתַתָּא בְּסִטְרָא דְמְסָאָבוּתָא, יִסְתָּאָב אִיְהוּ בְּהָא עֲלָמָא, וְלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּעֲלָמָא
דְּאִתִּי, אִתְר דְּהֵהוּא יַיִן דְּמִנְטָרָא שְׂרָיָא. הוּא לֹא נְטִיר לִיָּה, לֹא יִתְנַטֵּר הוּא לְעֲלָמָא דְאִתִּי. (ד' ט'
הוּא סְאִיב לִיָּה, יִסְאָבוֹן לִיָּה בְּהֵהוּא עֲלָמָא, לֹא יְהֵא לִיָּה חוּלְקָא בְּהֵהוּא יַיִן דְּעֲלָמָא דְאִתִּי.
זְכָאִין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּמִקְדָּשֵׁי נְפִשְׁיָהוּ בְּקַדוּשָׁה עֲלָאָה, וְנְטִירִי מַה דְּאִצְטְרִיף לְאִתְנַטְרָא, וּמִקְדָּשֵׁי
לְמַלְכָּא בְּנְטִירוּ עֲלָאָה דָּא. זְכָאִין אִינּוֹן בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאִתִּי.

פְּתַח הֵהוּא רַבִּיָּא וְאָמַר, (משלי כט) מְלֶכֶךְ בְּמִשְׁפֵּט יַעֲמִיד אֶרֶץ וְגו'. מֵאֵן מְלֶכֶךְ. דָּא קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא.
בְּמִשְׁפֵּט דָּא יַעֲקֹב, דְּאִיְהוּ כְּלָלָא דְאַבְהוֹן. וְאִישׁ תְּרוּמוֹת, תְּרוּמַת פְּתִיב, כְּמַה דְּאִתְ אָמַר (שמות כה)
וְזֹאת תְּרוּמָה. וְאִישׁ תְּרוּמוֹת, דָּא עֲשׂוֹ, דְּבַעֲי עַל תְּרוּמוֹת וְעַל מַעֲשָׂרוֹת כּל יוֹמָא, וְלֹא עֵבִיד מְדִי.
וְאִישׁ תְּרוּמוֹת דְּלֹא אִיְהוּ מִשְׁפֵּט. דְּהָא תְּרוּמָה אִסְתְּלַקוּתָא דְרַחֲמִי, בְּגִין דָּא לֹא אִתְיָא בְּמִשְׁפֵּט,
כְּמַה דְּאִתְ אָמַר (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפֵּט, וְעַל דָּא, וְאִישׁ תְּרוּמַת יְהִרְסָנָה.

וְאִי תִימָא, הָא דוֹד מְלַכָּא אִישׁ תְּרוּמָה הוּהוּ, אֶלְא בְּרַחֲמִי. וְלֹא עוֹד אֶלְא (ס"א דוֹד מְלַכָּא אִישׁ תְּרוּמָה
הוּהוּ וְאַרְעָא אִתְקַיִּמָא בְּגִינִיהּ חֲכִי הוּא וְדָאִי. אֲבָל כְּלָא בְּרַחֲמִי הוּהוּ) דְּהָא כְּתִיב (ישעיה נה) חֲסִדִּי דוֹד הִנְאָמְנִים, כְּמַה
דְּאִתְדַבֵּק בְּהָאִי, אִתְדַבֵּק בְּהָאִי.

תָּא חֲזִי, כּל יוֹמוֹי דְדוֹד מְלַכָּא, הוּהוּ מִשְׁתַּדֵּל (בְּגִין) דְּהָאִי תְּרוּמָה, יִתְקַשֵּׁר בְּמִשְׁפֵּט, וַיִּזְדוּגוּן
כְּתָדָא. (בְּגִין דְּיִתְקַיִּים בְּאַרְעָא) אִתָּא שְׁלֵמָה וְזוּג לֹזֵן כְּתָדָא, וְקִימָא סִיְהָרָא בְּאַשְׁלָמוּתָא, וְקִימָא
אַרְעָא בְּקִיּוּמָא. אִתָּא צְדָקָהוּ וְאַפְרִישׁ לֹזֵן, וְאַשְׁתַּאֲרַת אַרְעָא בְּלֹא מִשְׁפֵּט, וְאַתְפְּגִימַת סִיְהָרָא,
וְאַתְחַרִּיבַת אַרְעָא, כְּדִין וְאִישׁ תְּרוּמַת יְהִרְסָנָה.

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואל'י שליט"א

וְתָא חֲזִי שְׁמוֹן לְכַהֲנֵי וַיֵּין לְלִיּוֹאֵי. לָא בְּגִין דְּבַעֲיִין יֵין, אֶלְא מִיֵּין דְּמִנְטָרָא אֲתִי לְסַטְרָא דְלִהוֹן,
לְחַבְרָא פְּלָא כְּחֵדָא, וְלִמְחֵדֵי עַלְמִין פְּלִהוֹן, לְאַשְׁתַּפְּחָא בְּהוּ כְּלָא, יְמִינָא וּשְׁמַא לָא כְּלִיל דָּא בְּדָא.
לְאַשְׁתַּפְּחָא בְּהוּ חֲבִיבוּתָא דְכְּלָא, וְרַחֲמוּתָא דְבְּנֵי מְהִימְנוּתָא.

מָאן דְּאַתְדַּבֵּק רְעוּתִיהָ בְּהָא, הוּא שְׁלִים בְּהָא עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וַיִּשְׁתַּפַּח כָּל יוֹמוֹי
דְּאַתְדַּבֵּק בְּתַשׁוּבָה, אֲתֵר דֵּיֵין וְשְׁמוֹן מִשְׁתַּפְּחִי. כְּדִין לָא יְתַדַּבֵּק בְּתֵר עֲלָמָא דָּא, לָא לְעַתְרָא,
וְלָא לְכַסּוּפָא דִּילִיהָ. וְשִׁלְמָה מְלָכָא צְוּחַ עַל דָּא וְאַמְרָ, (מְשֻׁלִי כ"א) אוֹהֵב יֵין וְשְׁמוֹן, לָא יַעֲשִׂיהָ, דְּהָא
עוֹתְרָא אַחְרָא יִזְדַּמֵּן לִיהָ, לְמַהְוֵי לִיהָ חוּלְקָא בִּיהָ, וְלְמַהְוֵי בִּיהָ חוּלְקָא בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, אֲתֵר דֵּיֵין
וְשְׁמוֹן שְׂרִיין בְּעֲלָמָא דָּא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. וּמָאן דְּרַחֲמִים לִיהָ לְהָאֵי אַתֵּר, לָא בְּעֵי עוֹתְרָא וְלָא רְדִיף
אַבְתְּרִיהָ. וְכַאֲיֵן אֵינּוֹן צְדִיקֵיִיא דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּעוֹתְרָא עֲלָאָה כָּל יוֹמָא, דְּכַתִּיב, (איוב כח) לָא יַעֲרַכְנָה
זָהָב וְזַכּוּכִית וְתַמּוּרְתָהּ כְּלִי פֶזֶז. הָאֵי בְּהָא עֲלָמָא. לְבַתֵּר, (מְשֻׁלִי ח) לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם
אַמְלָא.

תּוּ פְּתַח וְאַמְרָ, (שְׁמוֹת כ"ד) וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הַהֲרָה וְגו'. וְהַתּוֹרָה, דָּא תּוֹרָה שְׁבַכְתְּבָ. וְהַמְצִוָּה,
דָּא תּוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה. לְהוֹרְתֶם כְּתִיב חֹסֶר, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) וְאֵל חֲדָר הוֹרְתִי.
הָכָא אִית לְאַסְתַּפְּלָא, לְהוֹרְתֶם דְּמִי, אִי תִימָא הוֹרְתֶם דִּישְׂרָאֵל, לָאוּ הָכִי, דְּהָא ישְׂרָאֵל לָא אַדְּכֵרוּ
בְּהָא קְרָא. אֶלְא הוֹרְתֶם דְּתוֹרָה וּמְצִוָּה. וּמָאֵי הִיא. דָּא (אַתֵּר) יֵין דְּמִנְטָרָא. בְּגִין דְּכָל כְּתִיבָה דְּסִפְר
עֲלָאָה תַּמָּן שְׂרִיא, וּמִתַּמָּן נִפְקָא תּוֹרָה, וְעַל דָּא קְרִינָן תּוֹרָה שְׁבַכְתְּבָ. וְדָא הוּא אֲשֶׁר כְּתִבְתִּי
לְהוֹרְתֶם, לְהוֹרְתֶם וְדָאֵי. (כְּמָה דְאַתְּ אָמַר וְאֵל חֲדָר הוֹרְתִי).

תּוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה, תּוֹרָה אַחְרָא, דְּקִיִּימָא עַל פֶּה. מָאן אִיהוּ פֶה. דָּא הוּא דְעַת, דְּאִיהוּ פֶה דְּסִפְר
וּכְתִיבָה. וְתוֹרָה דָּא, הִיא תּוֹרָה אַחְרָא, דְּאַקְרִי תּוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה, דְּאִיהִי קִיִּימָא עַל תְּהוּא פֶה
דְּאִיהִי תּוֹרָה שְׁבַכְתְּבָ, בְּגִין כְּדָ אֶסְתַּלִּיק מֹשֶׁה בְּכָלָא, עַל כָּל שְׂאֵר נְבִיאֵי מְהִימְנֵי, דְּכַתִּיב וְאַתְּנָה
לְהִי, לְהִי דִּיִּיקָא.

כְּתִיב (מְשֻׁלִי כ"ה) הָגוּ סִיגִים מִכֶּסֶף וַיֵּצֵא לְצוֹרָף כְּלִי הָגוּ רִשְׁעֵי לְפָנַי מְלֹךְ וַיִּפּוֹן בְּחֶסֶד כֶּסֶף. תָּא חֲזִי,
בְּשַׁעְתָּא דְאַסְגִּיאוּ חִיבִין בְּעֲלָמָא, פּוֹרְסִיא דְמְלָכָא קְדִישָׁא אֲתַתְּקִנַת בְּדִינָא, וְאַסְתַּאֲבַת (ס"א
וְאַשְׁתַּאֲבַת) (ס"א וְקִיִּימָא) בְּדִינָא, וְשִׁלְהוּבוֹי אוּקְדִין עֲלָמָא. וּבְשַׁעְתָּא דְאַתְעַבְר חִיבִיא מְעֲלָמָא, כְּדִין
וַיִּפּוֹן בְּחֶסֶד כֶּסֶף. וְלָא בְּדִינָא מָאֵי מִשְׁמַע.

מִשְׁמַע דְּעֲלָמָא תַּתְּאָה תְּלִיא בְּעֲלָמָא עֲלָאָה, וְעֲלָמָא עֲלָאָה לְפּוּם אֲרַחֵי דְעֲלָמָא תַּתְּאָה. וַיִּפּוֹן
בְּחֶסֶד (דף מא ע"א) כֶּסֶף. מָאן דְּבַעֲי לְבָרְכָא לִיהָ, וְלֹאֲתַקְנָא פּוֹרְסִייהָ, בְּחֶסֶד וְלָא בְּדִינָא. מָאֵי
מִשְׁמַע. דְּכַד עֵייל כְּהֵנָּא לְבִי מְקַדְשָׁא, דִּיעוּל בְּחֶסֶד דְּאִיהוּ מִיָּא, וְלָא יַיעוּל בִּינָן דְּשַׁתִּי דְּאִיהוּ
גְבוּרָה. יַיעוּל בְּהָאֵי (מְלָח) בְּמִיָּא, וְלָא יַיעוּל בְּחֶמְרָא.

אַתּוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק, וְנִשְׁקוּ רִישֵׁיהָ, וּמִתְּהוּא יוֹמָא לָא אֲתַפְּרֵשׁ מִבֵּי רַבִּי יְהוּדָה, וְכַד הָוָה
עֵייל לְבִי מְדַרְשָׁא, הָוָה קָם רַבִּי יְהוּדָה קַמִּיהָ, אָמַר מְלָח אוּלִּיפְנָא מְנִיָּה, וַיֵּאוֹת לְאַנְהֵגָא בִּיהָ

יָקָר. לְבַתֵּר אֶסְתַּלַּק בֵּין חֲבֵרָיָא, וְהוּוּ קְאָרֵן לִיה רַבִּי יִיסָא, רִישָׁא דְפִטְיָשָׁא דְמִתְבָּר טַנְרִין, וְאִפִּיק שְׁלֵהוּבִין לְכָל סֵטֶר. וְהוּוּ קָרִי עֲלֵיה רַבִּי אֶלְעָזָר, (ירמיה א) בְּטָרָם אֶצְרָה בְּבִטָּן יִדְעֵתִיהּ.

וַיְדַבֵּר יִי אֵל מִשָּׁה וְאֵל אַהֲרֹן לֵאמֹר אֲלֵיהֶם זֹאת הַחֲתִיה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ וְגו', (ויקרא יא) מָאֵי שְׁנָא הָבָא אַהֲרֹן. אָלָא בְּגִין דְּאִיהוּ קְיָימָא תְּדִיר לְאַפְרָשָׁא בֵּין מְסַאבָּא וּבֵין דְּכָיָא. דְּכִתִּיב לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.

רַבִּי אָבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים לד) מִי הָאִישׁ הֶחְפֵּץ חַיִּים וְגו'. נַעֲזֹר לְשׁוֹנְדָּה מְרַע וְגו'. סוּר מְרַע וְגו'. וּכְתִיב (משלי כא) שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ וְגו'. מִי הָאִישׁ הֶחְפֵּץ חַיִּים. מָאֵן חַיִּים. אָלָא אֵלֶּיךָ חַיִּים דְּאֶקְרוּן עַלְמָא דְאַתִּי, וְחַיִּים תַּמָּן שְׂרַיִין. וְעַל דָּא תַנְיִן, עֵץ חַיִּים, הִיא אֵילָנָא מְאִינֹן חַיִּים, אֵילָנָא דְאֵתְנַטֵּע בְּאִינֹן חַיִּין. וְעַל דָּא מִי הָאִישׁ הֶחְפֵּץ חַיִּים כְּתִיב.

אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, מָאֵן יָמִים. אָלָא דָּא הוּא שְׁמָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא, דְּאֶחִידָא בְּאִינֹן יוֹמִין עֲלֵאִין, דְּאֶקְרוּן יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ, יָמֵי הַשָּׁמַיִם וְדָאֵי, עַל הָאָרֶץ וְדָאֵי. מָאֵן דְּבַעֵי חַיִּים דְּלַעֲיָלָא, לְמַהוּ לִיה חוּלְקָא בְּהוּ. וּמָאֵן דְּבַעֵי יוֹמִין עֲלֵאִין לְאֶתְדַבְּקָא בְּהוּ וּלְרַחֲמָא לְהוּ, יְנַטֵּר פּוּמִיָּה מִכְּלָא, יְנַטֵּר פּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה, יְנַטֵּר פּוּמִיָּה מִמִּיכְלָא וּמִמְשַׁתְּיָא, דְּמְסַאב לְנַפְשָׁא, וּמְרַחֲקָא לְבַר נֶשׁ מְאִינֹן חַיִּין וּמְאִינֹן יוֹמִין, וְיְנַטֵּר (ס"א פּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה) לִישְׁנִיָּה מִמְלִין בִּישׁוּן, דְּלֵא יִסְתַּאב בְּהוּ, וְיִתְרַחֵק מִנִּיָּהוּ, וְלֵא יְהֵא לִיה חוּלְקָא בְּהוּ.

תָּא חֲזִי, פּוּמָא וְלִישׁוֹן, אַתֵּר (אַחֲרָא) עֲלֵאָה הַכִּי אֶקְרִי, וּבְגִין כְּדָּ לֹא יַפְגִּים אִינִישׁ פּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה, וְכָל שְׁכֵן לְאַסְתַּאבָּא נַפְשִׁיָּה וְגֵרְמִיָּה, בְּגִין דְּאַסְתַּאב הוּא בְּעַלְמָא אַחֲרָא, וְהָא אֲוִקִימָנָא.

זֹאת הַחֲתִיה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגו', (ויקרא יא) הֵאֵי קָרָא לֹאֵו רִישִׁיָּה סִיפִיָּה, וְלֹאֵו סִיפִיָּה רִישִׁיָּה. זֹאת הַחֲתִיה בְּקַדְמִיתָא, וְלְבַתֵּר מִכָּל הַבְּהֵמָה. אָלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידָּ הוּא, בְּכָל זְמַנָּא דְיִשְׂרָאֵל מִנְטְרִי נַפְשִׁיָּהוּ, וְגֵרְמִיָּהוּ, דְּלֵא לְסַאבָּא לֹון, וְדָאֵי זֹאת הַחֲתִיה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ, יְהוּן שְׂכִיחִין בְּקַדְוִשָׁה עֲלֵאָה, לְאֶתְדַבְּקָא בְּשָׁמִי, בְּבִרְרוֹ דְּהֵיאֵא בְּהֵמָה דְּבִרְרָנָא לְכוּ לְמִיכָל, לֹא תִסְתַּאבוּ בְּהוּ, וְתִהְיוּן דְּבַקִּין בְּשָׁמִי.

וְכָל זְמַנָּא דְלֹאֵו אִינֹן נְטְרִין נַפְשִׁיָּהוּ וְגֵרְמִיָּהוּ מִמִּיכְלָא וּמִמְשַׁתְּיָא, יִתְדַבְּקוּן בְּאַתֵּר אַחֲרָא מְסַאבָּא, לְאַסְתַּאבָּא בְּהוּ. וּבְגִין כְּדָּ כְּתִיב, זֹאת הַחֲתִיה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל, מִכָּל וְדָאֵי, דְּאִיהוּ רָזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא, לְאֶתְדַבְּקָא בִּיה. מִכָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ, בְּגִין דְּהֵאֵי מִיכְלָא דְּהֵאֵי בְּהֵמָה אֲשֶׁתַּכַּח דְּכָיָא, וְלֹא יִסַּב לְכוּ, יְהֵא לְכוּ חוּלְקָא בְּשָׁמִי, לְאֶתְדַבְּקָא בִּיה.

תוּ, זֹאת הַחֲתִיה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ. בְּפִרְעָה כְּתִיב, (שמות ו) בּוֹאֵת תִּדְעַ פִּי אֲנִי יִי. הָא זֹאת לְקַבְּלָהּ, לְאֶתְפָּרְעָא מְנָה. אוּף הָבָא זֹאת הַחֲתִיה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה, הָא זֹאת לְקַבְּלִיכוּן, לְאֶתְפָּרְעָא מִנִּיכוּ, אִי תִסַּאבוּן נַפְשִׁכוּן. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּנַפְשָׁתָא מְנָה הוּוּ, וְאִי אַתְוּן תִּסַּאבוּן לְהַהוּא דִּלְהָ, הָא זֹאת לְקַבְּלִיכוּן, אִי לְטַב הִיא קְיָימָא לְגַבִּיכוּן, אִי לְבִישׁ הִיא קְיָימָא לְגַבִּיכוּן.

אמר רבי אלעזר, זאת החיה אשר תאכלו מפל תבהמה, מפל אינון דאחידן מן סטר דא, שארי לכו למיכל, וכל אינון דלא אתיין (דף מ"א ע"ב) מסטרא דא, אסיר לכו למיכל. בגין דאית בעירן דאתיין מסטרא דא, ואית דאתיין מסטרא אחרא מסאבא. וסימנא דלהון דכתיב, כל מפרסת פרסה. וגמרינן בלהו רשימן, ובלהו ארשים להו קרא. ובגין כה, כל מאן דאכיל מאינון דאתיין מסטרא דא מסאבא, אסתאב בהו, וסאיב לנפשיה דאתיא מסטרא דכא.

רבי שמעון אמר כלל פלא, כמה דאית עשר פתרין דמהימנותא לעילא. כה אית עשר פתרי דחרישי מסאבי לתתא. וכל מה די בארעא, מנייהו אחידן בסטרא דא, ומנייהו אחידן בסטרא אחרא.

ואי תימא, האי עז, דשריא עליה רוח מסאבא. לאו הכי. האי רוח מסאבא שריא ביה, אסיר לן למיכל. אלא אעברן בגווייהו, ויתחזון לקבליהון, ולא שריא לדיירא בהו, דכד אינון שריין, רוח אחרא אעבר עליהו, ופרישן מגרמייהו. ובגין כה אתחזון לקבליהו, ומקטרגי בגווייהו, ולא שלטי בהו בגרמייהו, ועל דא שרי לן למיכל.

תא חזי, פיון דאתיין לשלטאה בהו, אעבר רוחא חדא, זקפן עייניו וקמאן רשימין דלהון, ואתפרשן מנייהו, אכל אתחזו לקבליהון, ולא אסירי לן למיכל.

בין כבעירי, בין בחיותא, בין בעופי, בין בגוני ימא, בכלהו אתחזון ימינא ושמאלא (רמ"י ודינא), וכל מאן דאתי מסטרא דימינא, (מסטרא דרמ"י) שארי לן למיכל. וכל אינון דאתיין מסטרא דשמאלא (מסטרא דדינא), בלהו אסיר לן למיכל. בגין דדרגא (ס"א דגרמא) דכלהו מסאבא, ובלהו מסאבין, ורוח מסאבא שריא בגווייהו, ודרי בהו. ועל דא רוחא קדישא דישראל, לא יתערב בהו, ולא יסתאב בהו, בגין דישתפחון קדישין, וישתמודעון לעילא ותתא. זכאה חולקיהון דישראל, דמלפא קדישא אתרעי בהו, וכעי לדכאה להו, ולקדשא להו על כלא, בגין דאחידן ביה.

תא חזי, כתיב (ישעיה מט) ישראל אשר בה אתפאר, אי קדשא בריה הוא מתפאר בהו בישראל, הוה אתיין לאסתאבא ולא תדבקא בסטרא מסאבא. ועל דא כתיב, והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תשקצו את נפשותיכם וגו', מאן (דתיב) דאיהו בדיקנא דמלפא, לא לבעי ליה לאפרשא מאורחוי דמלפא. ובגין כה רשים להו קדשא בריה הוא לישראל, כל אינון דאתיין מסטרא דא, וכל אינון דאתיין מסטרא אחרא. זכאה חולקיהון דישראל, דכתיב בהו, (ישעיה סא) כל רואיהם יפיום כי הם זרע ברך יי, ברך יי ממש, ברך יי בכלא.

ותא חזי, כל מאן דאכיל מאינון מאכלי דאסירי, אתדבק בסטרא אחרא, וגעיל נפשיה וגרמיה, ורוח מסאב שריא עליה, ואחזי גרמיה דלית ליה חולקא פאלהא עלאה, ולא אתי מסטריה, ולא אתדבק ביה. ואי יפוק הכי מהאי עלמא, אחידן ביה כל אינון דאחידן בסטר (ס"א דאתיין מסטר) דמסאבא, ומסאבין ליה ודינין ליה כבר נש דאיהו געלא דמאריה, געלא בהאי עלמא, וגעלא בעלמא דאתי.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

ועל דא כתיב, ונטמתם בם בלא א', דלא אשתכח אסותא לגעוליה, ולא נפיק ממסאבותיה לעלמין. ווי לון, ווי לנפשיהו, דלא יתדבקון בצרורא דחיי לעלמין, דהא אסתאבו. ווי לגרמיהו, עלייהו כתיב (ישעיה 10) כי תולעתם לא תמות וגו', והיו דראון לכל פשר. מאי דראון. סרחונא. מאן גרים ליה, ההוא סטר דאתדבק ביה.

ישראל אתיין מסטרא דימינא, אי אתדבקן בסטר שמאלא, הא פגמין לסטר דא, ופגמין לגרמיהו, ופגמין לנפשיהו, פגמין בעלמא דין, ופגמין בעלמא דאתי. כל שפן מאן דאתדבק בסטר דמסאבא, דכלא אחיד דא בדא, וכתיב (דברים יד) כי עם קדוש אתה ליי אלהיך וגו'.

רבי יוסי פתח ואמר, (קהלת 1) כל עמל האדם לפיהו וגו'. אסתפלגא במלי דשלמה מלכא, וכלהו אחידן בהכמה עלאה. כל עמל האדם לפיהו, האי קרא, בשעתא דדינין ליה (דף מ"ב ע"א) לפר נש בההוא עלמא פתיב, כל ההוא דינא, וכל מאי דסביל בההוא עלמא, ונקמין מניה נקמתא דעלמא. לפיהו: בגין פיהו, דלא נטיר ליה, וסאיב ליה לנפשיה, ולא אתדבק בסטרא דחיי, בסטרא דימינא. ונם הנפש לא תמלא, לא תשתלים דינהא לעלם ולעלמי עלמין. דבר אחר לא תמלא, לא תשתלים לסלקא לאתרהא לעלמין, בגין דהא אסתאבת, ואתדבקת בסטרא אחרא.

רבי יצחק אמר, כל מאן דאסתאב בהו, כאילו פלח לעבודה זרה, דאיהו (דברים יז) תועבת יי, וכתיב לא תאכל כל תועבה. מאן דפלח לעבודה זרה, נפיק מסטרא דחיי, נפיק מרשותא קדישא, ועייל ברשותא אחרא. אוף מאן דאסתאב בהני מיכלי, נפיק מסטרא דחיי, ונפיק מרשו קדישא, ועייל ברשותא אחרא. ולא עוה, אלא דאסתאב בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. ועל דא ונטמתם בם פתיב בלא א'.

וכתיב, ולא תשקצו את נפשתיכם בפהמה ובעוף ובכל אשר תרמוש האדמה אשר הבדלתי אתכם לטמא. מאי לטמא. לטמא לעמין עובדי עבודה זרה, דהא אינון מסאבין, ומסטרא דמסאבא קא אתיין. וכל חד אתדבק באתריה.

רבי אלעזר הוה יתיב קמי דרבי שמעון אבוי, אמר ליה, הא דתנינן זמין קדשא בריה הוא לדכאה להו לישראל, במה. אמר ליה, במה דכתיב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו'. פיין דאתדכאון מתקדשון, וישראל דאתדבקן ביה בקודשא בריה הוא, קדש אקרון, דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי ראשית תבואתה, וכתיב (שמות כב) ואנשי קדש תהיון לי, זכאין אינון ישראל, דקודשא בריה הוא קאמר עלייהו, והייתם קדושים כי קדוש אני יי, בגין דכתיב (דברים י) ובן תדבק, וכתיב (תהלים קמז) לא עשה בן לכל גוי ומשפטים כל ידעום הללויה.

רעיא מהימנא

דגים וחסידים, אינון טעונין שחיטה, אלא אסיפתם היא המתרת אותם. הכי מארי מתיבתא, איז צריכין שחיטה, אלא דאתמר בהון, (בראשית מט) ויגוע ויאסף אל עמיו. מה נויני ימא, חיותן בזמא. אף תלמידי חכמים, מארי מתניתין, חיותיהו באורייתא, ואי אתפרשן מניה, מייד מתים.

(נ"א תנאין) תנינן דמתניתין, דבה אתרבו כנוני ימא, ואי אינון דביבשתא יעלוז למיא, ולא ידעין לשטטא, אינון מייתין. אבל אדם (דאינון מארי קבלה אינון לעילא), דאיהו לעילא מפלהו, אתמר ביה (בראשית א) וירדו בדת הים ובעוף השמים.

דאינון מארי מתניתין תנינא, התנין הגדול, (ישעיה כז) נחש בריח, לקבל (שמות כו) הבריח התיכון בתוך הקרשים, בזמנא דתנינן מארי משנה אית בהון מחלוקת, ומקשיין דא לדא, בלע לחבריה. והאי איהו תלמיד זעיר שלא הגיע להוראה ומורה, חייב מיתה. ואי אינון שוין דא לדא, ואית בהון מחלוקת, וקושטא, אתמר בהון (ס"א לבסוף) (במדבר כא) את זהב בסופה, אוקמוה אהבה בסופה. (ע"כ רע"מ).

פרשת אשה כי תזריע

וידבר יי' אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וגו'. (ויקרא יב) רבי אלעזר פתח, (שיר השירים ג) על משכבי בלילות בקשתי וגו'. על משכבי, במשכבי מיבעי ליה, מהו על משכבי. אלא כנסת ישראל אמרה קמי קדשא בריה הוא, ובעצת מניה על גלותא, בגין דהיא יתבא בין שאר עמין עם בנהא, ושכיבת לעפרא, ועל דהיא שכיבת בארעא אחרא מסאבא, אמרה, על משכבי בעינא, דכאיבנא (נ"א דשכיבנא) בגלותא, ועל דא, בקשתי את שאהבה נפשי ולאפקא לי מניה.

בקשתי ולא מצאתיו, דלאו ארחיה לאזווגא (דף מב ע"ב) בי אלא בהיכליה, קראתיו ולא ענני. דהא ביני עמין אחרנין יתיבנא, וקליה לא שמעין אלא בנוי. דכתיב, (דברים ד) השמע עם קול אלהים וגו'.

רבי יצחק אמר, על משכבי בלילות. אמרה כנסת ישראל על משכבי אתרעמנא קמיה, דהיא מזווג עמי למחדי לי, ולברכא לי, בחידו שלימ. דהכי תנינן דמזווגא דמלכא בכנסת ישראל, כמה צדיקים ירתו ירותת אחסנתא קדישא, וכמה ברכאן משתכחי בעלמא.

רבי אבא הוה אזיל לכפר קניא, (ס"א בפרקמטא) למערתא דלוד. והווי עמיה רבי יוסי ורבי חייא. אמר רבי יוסי, כתיב, (משלי יב) אשת חיל עטרת בעלה וגו'. אשת חיל, דא כנסת ישראל. וכרקב בעצמותיו מבישה. אלין (נ"א דא מהימנותא דשאר) עמין עובדי עבודה זרה, דקודשא בריה הוא לא יכיל למסבל לון בעלמא, כמה דאת אמר, (ויקרא כ) ואקניץ פם. כהני קוצין וגובין דדחקין ליה לפר נש ולא יכיל למסבל לון.

אמר רבי אבא, הכי הוא ודאי, אשת חיל, דא כנסת ישראל, דהיא גבירתא מפמה חילין וכמה משריין דמשתכחי בעלמא, עטרת בעלה, כמה דאת אמר, עטרת תפארת, וכלא חד. (ל"ג וכו' אשת חיל דא כנסת ישראל דהא בזווגא דמלכא אפיקת פמה חילין פמה משריין פמה צדיקים בעלמא וכלהו אקרוין פנים לקודשא בריה הוא ולכנסת ישראל פמה דכתיב (דברים י"ד) פנים אתם ליי' אלהיכם). עד דהווי אזלי, אמר רבי אבא כל חד לימא מלה, בכנסת ישראל.

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

רבי אבא פתח ואמר. (משלי לא) אשת חיל מי ימצא, דא פנסת ישראל, דאיהי אשת חיל, כמה דאמרן. מי ימצא, כמה דאת אמר, אשר ימצא אתכם באחרית הימים. (ל"ג מי ימצא לאחא ביה קרבא) מי ימצא, מאן זופה למחוי בה בשלימו, ולאשתפחא עמה תדיר. כמה דאת אמר, (תהלים כד) מי יעלה בהר יי וגו'.

ורחוק מפנינים מכרה, מכרה, מקחה מיבעי ליה. אלא, לכל אינון דלא אתדפקון בה בשלימו, ולא שלמין בהדה, היא מכרה לון ואסגרא לון בידי דעממין אחרנין. כמה דאת אמר, (שמואל א, יב) ויעובו בני ישראל את יי וימכור אותם ביד סיסרא. וכדין פלהו רחיקין מאלין פנינים עלאין קדישין, דלא יהא חולקא בהו. הדא הוא דכתיב ורחוק מפנינים מכרה.

רבי חייא פתח קרא אבתריה ואמר, בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר. בטח בה לב בעלה, דא קדשא בריה הוא, דבגניי בה מיני לה על עלמא, לאתדברא עליה, כל זיונין דליה אפקיד בידיה, וכל אינון מגיחי קרבא, ועל דא, ושלל לא יחסר.

רבי יוסי פתח קרא אבתריה, ואמר, גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה. גמלתהו טוב, היא זמינת טב לעלמא, זמינת טב להיכלא דמלכא ולבני היכליה. ולא רע. בגין דכתיב, (בראשית ב) ועץ הדעת טוב ורע, טוב אימתי, בזמנא דאינון ימי השמים, נהרין עליה, ומזדווגן עמה בדקא יאות, דאינון ימי חייה. בגין דעץ החיים, שדר לה חיים, ונהיר לה. ובההוא זמנא גמלתהו טוב ולא רע. אמר רבי אבא שפיר הוא, וכלהו קראי בכנסת ישראל אתמרו.

אשה כי תזריע. (ויקרא יב) תנינו, אשה מזרעת תחלה יולדת זכר. רבי אחא אמר, דא תנינו, דקודשא בריה הוא גזר על ההיא טפה, אי איהו דכר אי איהי נוקבא, ואת אמרת אשה מזרעת תחלה יולדת זכר. אמר רבי יוסי, ודאי קדשא בריה הוא אבחיין בין טפה דדכורא ובין טפה דנוקבא, ובגין דאבחיין ליה, גזר עליה, אי להו דכר או נוקבא.

אמר רבי אחא, וילדה זכר, וכי כיון דמזרעת יולדת, דכתיב, וילדה (אלא), האי קרא הכי מיבעי ליה, אשה כי תהר וילדה זכר. (ס"א תזריע ויהיה זכר) מהו, כי תזריע וילדה. אמר רבי יוסי, אתתא, מן יומא דאתעברת עד יומא דיוולדת לית לה בפומא, אלא ילידו דילה אי להו דכר, ועל דא, אשה כי תזריע וילדה זכר.

אשה כי תזריע. רבי חזקיה פתח, (תהלים קד) מה רבו מעשיך יי. כמה סגיאיין עובדוהי דמלכא קדישא בעלמא, מתל לבר נש דנטיל בידוהי כמה (דף מ"ג ע"א) מקטורין פחדא, וזרע לון בזמנא חדא, ולבתר נפיק כל חד וחד פלחודוי. בך קדשא בריה הוא עביד עובדוהי פחכמה, ובחכמה נטיל פלא כחדא וזרע לון, ולבתר נפקו כל חד וחד בזמניה, הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) פלם בחכמה עשית.

אמר רבי אבא, מה רבו מעשיך יי, כמה סגיאיין עובדוהי דמלכא קדישא, וכלהו, סתימין בחכמה, הדא הוא דכתיב פלם בחכמה עשית. פלהו בחכמה פלילין, ולא נפקי לבר אלא בשבילין

יִדְעֶנּוּ, לְגַבֵּי בֵינָה. וּמִתַּמָּן, אֶתְעַבְדוּ כֻלָּא וְאֶתְתַקְנוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי כד) וּבִתְבוּנָה יִתְבוּנָן.
וְעַל דָּא כָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, בְּבִינָה.

מְלָאָה הָאָרֶץ, הָאָרֶץ: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּמִתַּמָּן אֶתְמַלֵּיא מְכָלָא, כְּמָה דְאַתָּה אָמַר (קהלת א) כָּל
הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. קִנְיָנָה. דְּהִיא אֶפְיֻקְת לֹון לְבִתָּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית ב) אֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, בְּה' בְּרָאָם. בְּגִינֵי כֵּךְ מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְכַר נָשׁ אֲתִי לְאַתְקַדְשָׁא לְאַזְדוּנָא בְּנוֹקְבִיָּה, (בְּכוּנָה) בְּרַעוּתָא קַדִּישָׁא דִילֵיהּ,
אֲתַעַר עָלֶיהּ רִיחָא (אֲחָרָא) קַדִּישָׁא, כְּלִיל דְכַר וְנוֹקְבָא. וְרַמִּיז קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְחַד שְׁלוּחָא מְמַנָּא
עַל עַדוּיָהוּן דְבְנֵי נָשָׁא, וּמַנִּי בִידֵיהּ הַהוּא רִיחָא, וְאוֹדַע לֵיהּ, לָאן אַתָּר וּפְקוּד לֵיהּ. הָדָא הוּא
דְכְתִיב, (איוב ג) וְהִלְלָה אָמַר הוֹרָה גְבַר. הִלְלָה אָמַר, לְהַהוּא מְמַנָּא, הוֹרָה גְבַר מְפַלְגָא, וְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא אֶפְקִיד לֵיהּ, לְהַהוּא רִיחָא, כָּל מַה דְאַפְקִיד, וְהָא אוֹקְמוּנָה.

כְּדִין רִיחָא נְחָתָא, וְחַד צוּלְמָא עַמִּיָּה, הַהוּא דְקָאִים בְּדִיוֹקְנִיָּה לְעֵילָא, בְּהַהוּא צוּלְמָא אֲתַבְרִי
(ס"א אֲתַרְבִּי), בְּהַהוּא צוּלְמָא אֲזִיל בְּהַאי עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים לט) אֵךְ בְּצִלְמִי יִתְהַלֵּךְ אִישׁ.
בְּעוּד דְהַאי צוּלְמָא אֲשַׁתְּכַח עַמִּיָּה דְכַר נָשׁ, בְּצוּלְמָא דִילֵיהּ קָאִים בְּהַאי עֲלָמָא, דְמִתְחַבְרָאן
בְּחָדָא (ס"א אֲשַׁתְּכַח עַמִּיָּה בְּר נָשׁ קָאִים בְּהַאי עֲלָמָא וְתַרִין אֵינֻן דְמִתְחַבְרָן בְּחָדָא), וְשְׁלַמְהַ מְלָכָא אֲזַהַר לְבְנֵי נָשָׁא
וְאָמַר, (שיר השירים ב) עַד שִׁפְפוֹת הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים, תְּרִי.

וּבְסַפְרָא דְחַרְשִׁין דְאַשְׁמַדָּאי, אֲשַׁבְחָנָא דְאֵינֻן דִּידְעֵי (ס"א דְעַו) לְחַרְשָׁא חַרְשִׁין מְסַטְר שְׂמָאָלָא,
וְלֹאֲתַדְבָּקָא בְּהוּ, יְקוּם לְנַהוּרָא דְשַׁרְגָּא, אוּ בְאַתָּר דִּיתְחִזוּן אֵינֻן צוּלְמִין דִילֵיהּ, וְיִמָּא אֵינֻן מְלִין
דְמִתְתַקְנֵי לְאֵינֻן חַרְשִׁין, וְיִקְרִי לֹון, לְאֵינֻן סַטְרִין מְסַאֲבִין, בְּשַׁמְהוּן מְסַאֲבִין דִילְהוּן, וְיִזְמִין (וְיִזְמִין)
צוּלְמִין דִילֵיהּ לְאֵינֻן דְקָאִרי, וְיִמָּא דְהוּא אֲתַתְקַן בְּרַעוּתֵיהּ לְהוּ לְפַקוּדֵיהּ, וְהַהוּא בְר נָשׁ נָפַק
מְרִשׁוּ דְמֵאֲרִיָּה וּפְקוּדוּנָא דִילֵיהּ, יְהִיב לְסַטְר מְסַאֲבָא.

וּבְאֵינֻן מְלִין דְחַרְשִׁין דְאֵיִהוּ יִמָּא, וְיִזְמִין (נ"א וְיִזְמִין) לֹון לְצוּלְמִין, אֲתַחֲזוּן תְרִין רִיחִין וּמִתְתַקְנִין
בְּאֵינֻן צוּלְמִין דִילֵיהּ, בְּחִיזוּ דְבְנֵי אֲנָשָׁא, וּמִוֹדְעִין לֵיהּ מְלִין לְאַבְאָשָׁא, וּמְלִין לְאוּטְבָא, לְזַמְנִין
יִדְעֶנּוּ. וְאֵלִין תְרִי רִיחִין, דְלֹא אֲתַכְלִילוּ בְכָלְלָא דְגוּפָא, הַשְׁתָּא אֲתַכְלִילֵן בְּאֵלִין צוּלְמִין, וּמִתְתַקְנִין
בְּהוּ וּמִוֹדְעִין לֵיהּ לְבַר נָשׁ מְלִין לְאַבְאָשָׁא, וְדָא הוּא דְנָפִיק מְרִשׁוּתָא דְמֵאֲרִיָּה, וּפְקוּדוּנָא דִילֵיהּ,
יְהִיב לְסַטְר מְסַאֲבָא.

תָּא חֲזִי, אָסִיר לֵיהּ לְבַר נָשׁ לְאַשְׁדָּאָה מְאִנֵי דְבִיתָא, וְלֹאֲפַקְדָּא לֵיהּ לְסַטְרָא אֲחָרָא, דְלֹא אֲצַטְרִיָּה,
אוּ מְלָה אֲחָרָא דְכוּוְתֵיהּ, (ס"א דְבִיתֵיהּ לְקַבְלָא לֵיהּ) דְהָא כְּמָה גְרִדִּינֵי נִימוּסִין וְזַמְנִין לְהַהוּא מְלָה
לְקַבְלָא לֵיהּ, וּמִתְהוּא זְמַנָּא, לֹא שְׁאֲרוּ עָלֶיהּ בְּרַכָּאוּ, דְהָא מְסַטְרָא אֲחָרָא הוּא. כָּל שְׁפֹן מְאִן
דְאַזְמִין בְּרַעוּתֵיהּ עַל תְּהוּא טִיבוּ עֲלָאָה דִילֵיהּ, לְאַחָרָא וְלְסַטְרָא אֲחָרָא. דְהָא, מִתְהוּא דְאַזְמִין
לֵיהּ חֲזִי.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

וכד קריבו יומין דבר נש לנפקא מהאי עלמא, תהוא עלמא עלאה דיחבי ליה, אתיא תהוא רוחא בישא דהיה מתדבק ביה בכל יומא, ונטיל ליה להוא עלמא, ואתתקן ביה ואזיל ליה, ולא אתחזר ביה פבר נש לעלמין. כדין ינדע דהא אתדחיא הוא מפלא.

תא חזי, בשעתא דנשמתא נחתא לאעלא ליה בהאי עלמא, נחתא בגנתא דערן דארעא, וחקמאת יקרא דרוחיהון דצדיקניא קיימין שורין שורין. לבתר אזלא לגיהנם, וחקמאת להו לרשיעיניא דצווחין ווי ווי, ולא מרחמי עליהו. ובכלא אסהידו בה סהדותא, ותהוא עלמא קדישא קיימא עליה, עד דנפיק לעלמא. (דף מ"ג ע"ב)

כד נפיק לעלמא, אנדמן תהוא עלמא לגביה, ואשתתף בהדיה, ואתרבי עמיה. כמה דאתמר, (תהלים לט) אך בצלם יתהלך איש. ובהוא צלם אשתתפו (אשתתפו) יומיו דבר נש, ותליין ביה, תדא הוא דכתיב, (איוב ח) פי תמול אנחנו ולא נדע פי על ימינו עלי ארץ. פי על ימינו ודאי. ומן יומא דמתעברא אתתא עד יומא דאלידת, לא ידעין בני נשא עובדוי דקודשא בריה הוא, כמה אינון רברבין, וכמה אינון עלאין. תדא הוא דכתיב, (תהלים קד) מה רבו מעשיך יי וגו'.

תא חזי, כל רוחין דעלמא כלילן דבר ונוקבא, וכד נפקין, דבר ונוקבא נפקין, ולבתר מתפרשן בארתיהו, אי זכי בר נש, לבתר מזדווגי כחדא. ותנינו בת זוגו, ומתחברן בזווגא (ס"א בגוונא) חד בכלא, רוחא וגופא. דכתיב, (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למינה. מאי למינה. תהוא רוחא דבר נש דנפיק זוגיה דדמי ליה.

ומאי הארץ, כמה דאת אמר, (תהלים קלט) רקמתי בתחתיות ארץ, והא אוקמוה. תוצא הארץ ודאי, דהא מנה נפקין נפש חיה, כמה דאוקימנא, דא רוחיה דאדם קדמאה, היינו דכתיב, (בראשית ג) ומפרי העץ אשר בתוך הגן. ומפרי העץ, דא קדשא בריה הוא, אשר בתוך הגן, אשר בתוך האשה, תנינו, היינו, אשה כי תזריע וילדה זכר, פתיב. ולא כליל דבר ונוקבא, פפום אורחוי דעלמא, דאינון גרמו ליה, דלא מתחברן, כמה דנפקן מלעילא זוגות.

בגין דאדם קדמאה, וזווג דיליה, חבו לקודשא בריה הוא, ועל דא מתפרשין, כד נפקין מלעילא, עד דהיה רעוא קמי קדשא בריה הוא, אי זכה בר נש, יהבין ליה זוגתו, ואי לא, מפרישין ליה מניה, ויהבין לה לאחרא, מולדין בגין דלא כדקא יאות. ועל דא כתיב, (בראשית ו) לא ידון רוחי באדם. מאי רוחי, רוחו מיבעי ליה, אינון תרין רוחי, דנפקי זוגות, לא ידונון כחדא, ועל דא כתיב, וילדה זכר, ולא כליל דבר ונוקבא, פפום אורחוי דעלמא, דאינון גרמו.

רבי אלעזר אמר לאו הכי, דהא כלא, דבר ונוקבא כלילן כחדא, ומתפרשן לבתה, אבל וילדה זכר, כלילן כחדא מסטרא דימינא, ואם נקבה תלה, כלילן כחד נוקבא ודבר מסטרא שמאלא, דשלטא סטר שמאלא על סטר ימינא יתיר, ודכורא אתפפיא בימינא דלא שלטא, וכדין תהוא דבר דנפיק מגו נוקבא, מסטר שמאלא, כל אורחוי כנוקבא (ולא אקרי דבר), אבל דבר דנפיק מגו

יְמִינָא, הוּא שְׁלֵטָא, וְנוֹקְבָא דְנַפְקָא מִיָּמִינָא אֶתְכַפְּיָא, דְּהָא סֵטֶר שְׂמָאלָא לָא שְׁלֵטָא, וְעַל דָּא וַיִּלְדָּה
זְכָר כְּתִיב.

וְכַמְּה אֵלֶּי וְרַבְבֵּן נַפְקֵי בְּזִמְנָא דְהָא לְעֵלְמָא. וּמִן יוֹמָא דְאֶפְקַת לִזְוֵן, לָא אֶקְרוּן נַפְשׁוֹן, עַד דְּאֶתִּישְׁבֹּן
בְּגוּפָא. וְכַמְּה הוּא, שְׁלֵטִים וְשְׁלֵטָה יָמִים. הֵיִינוּ דְכְּתִיב, וְשְׁלֵטִים יוֹם וְשְׁלֵטָת יָמִים וְגו'. וְטַמְאָה
שְׁבַעַת יָמִים, דְּהָא כָּל שְׁבַעַת יָמִים לָא עָאֲלִין רִיחִין לְגַבְהָ, לְאֶתְקַשְׁרָא בָּהּ, וְכָל אֲלִין שְׁבַעַת
יָמִים, רִיחָא אֲזֵלָא בְּגוּפָא, לְאֶשְׁפְּחָא אֶתְרִיהּ. וְכִדְיִן כְּתִיב, (ויקרא כב) וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אֲמוֹ.
וּבְיוֹמָא תְּמִינָאָה, אֶתְהַדְרוּ רִיחָא וְגוּפָא לְאֶתְתַּזְוָּא קָמִי מְטְרוֹנִיתָא, וְלְאֶתְקַשְׁרָא בָּהּ, וּבְדַכְוָּרָא,
בְּגוּפָא וּבְרוּחָא. וְשְׁלֵטִים יוֹם וְשְׁלֵטָת יָמִים תַּשְׁבַּע עַל דְּמִי טְהָרָה, לְאֶתִּישְׁבָּא רִיחָא בְּגוּפָא.
וְשְׁלֵטָת יָמִים מְאִי עֵבִידְתִּיחֵהוּ. אֲלָא שְׁלֵטָת יָמִים דְּמִי לָהּ, דְּרַבִּיא כְּאִיב, וְרוּחָא לָא שְׂרִיא מְדוּרִיָּה
בְּגוּפָא כְּשָׂר יוֹמִין, וְעַל דָּא וְשְׁלֵטִים יוֹם וְשְׁלֵטָת יָמִים תַּשְׁבַּע בְּדְמִי טְהָרָה.

בְּדְמִי טְהָרָה בְּקַדְמִיתָא, וְלָבַתֵּר יָמֵי טְהָרָה. בְּדְמִי טְהָרָה, אֲלִין, דְּמִי מִי לָהּ, דְּמָא בְּתֵר דְּמָא דְּאֶתִּי
מְרַבִּיא, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא נְטִיר לְאִינוּן דְּמִי כָּל אֲלִין יוֹמִין, דְּהָא הוּא דְכְּתִיב, תַּשְׁבַּע בְּדְמִי טְהָרָה.
טְהָרָה סֵתֵם, וְלָא אֲדַכִּיר ה"א בְּתַרְאָה, דְּלָא תִימָא טְהָרָה דְּמְטְרוֹנִיתָא, אֲלָא טְהָרָה סֵתֵם, דְּמִי
טְהָרָה אֶקְרוּן אֲלִין דְּמִי דְכִיא.

רעיא מהימנא

וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יַמַּל בֶּשֶׂר עֶרְלָתוֹ. (ויקרא יב) פְּקוּדָא דָּא, לְמַגְזֵר לְתַמְנִיא יוֹמִין וְזִירוּ דְקַיִמָּא קַדִּישָׁא.
רְזָא עֲלָאָה, דְכְּתִיב, (תהלים כח) סוּד יְי' לִירְאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. לְמָאן, לְאִינוּן יִרְאִיו אִינוּן דְּחָלִי
חֲטָאָה, דְּהָא רְזָא דְקַיִמָּא קַדִּישָׁא לָא אֶתְחַזִּי לְגַלְעָה בַר לְהוּ. וְרְזָא דְקַיִמָּא קַדִּישָׁא, הָא אוּקְמוּהָ
וְאֶתְמַר בְּכַמְּה דְּוֹכְתִין.

וְרְזָא דָּא, לְתַמְנִיא יוֹמִין, אִיהוּ חִיּוּבָא עַל עֵלְמָא, לְכָל עַמָּא קַדִּישָׁא. דְכְּתִיב, וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יַמַּל
בֶּשֶׂר עֶרְלָתוֹ. יוֹם הַשְּׁמִינִי, דָּא הוּא אֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא, וְאִיהוּ תְּמִינָאָה לְכָל דְּרַגְזִין. וְזִירוּ דְּהָא
קַיִמָּא, לְאֶעְבְּרָא חִיּוּבָא עֶרְלָה. מִקְּמִי בְּרִית.

דְּהָא בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּמִתְכַּנְשֵׁי עַמָּא קַדִּישָׁא לְאֶעְבְּרָא חִיּוּבָא עֶרְלָה מִקְּמִי בְּרִית, קַדְשָׁא בְּרִידָא
הוּא כְּנִישׁ כָּל פְּמִלְיָא דִּילִיָּה, וְאֶתְגַּלִּי וְדָאִי לְאֶעְבְּרָא לְהָהוּא עֶרְלָה לְעִילָא, מִקְּמִי בְּרִית קַיִמָּא
קַדִּישָׁא. דְּהָא כָּל עוֹבְדִין דִּישְׂרָאֵל עֵבְדִין לְתַתָּא, מִתְעַרְי עוֹבְדָא לְעִילָא. וּבְהָהוּא זְמַנָּא אֶתְדִּחְזִיא
חִיּוּבָא עֶרְלָה, מִכָּל עַמָּא קַדִּישָׁא לְעִילָא. וְלְהָהוּא עֶרְלָה מִתְקַנֵּי מֵאֲנָא חִיּוּבָא בְּעַפְרָא, לְאֶשְׂרָאָה
חִיּוּבָא עֶרְלָה בְּגוּיָה, בְּרְזָא דְכְּתִיב, (ישעיה סח) וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחִמּוֹ, (בראשית ג) וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

מִכָּאֵן, דְּלָא אֶעְבְּרִיד לְאֶנְהַגָּא קְלָנָא בְּהָהוּא אֶתְרָא, אֶתְרָא עַל גַּב דְּמַעְבְּרִי לִיָּה מִקְּמִי הָאִי בְּרִית,
וְדוּכְתִיָּה, פִּד מִתְעַבְּרָא מֵהָאִי בְּרִית, עַפְרָא אִיהוּ, (ס"א דָּהָא) דְּתִרִי בְּתֵר דְּהָהוּא נָחַשׁ אֶתְעַבְּרָ
מִקְּמִי אָדָם, קַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא שְׁנֵי לִיָּה מְדוּרִיָּה בְּעַפְרָא, דְכְּתִיב וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְכִיּוּן

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

דקודשא בריהו הוא כד אעבר ליה מקמי אדם שני מדוריה בעפרא ואתקין ליה, כן בהוא
גוונא ממש, אנו צריכין כד מעברין לערלה, לאתתקנא ליה עפרא, למיהוי ביה מדוריה.

כל בר נש אצטריף לקרבא ההוא ברא קרבנא לקודשא בריהו הוא, בחדוה, פרעו דלפא, למיעל
ליה תחות גדפו דשכינתא, ואתחשב קמי קדשא בריהו הוא דאיהו קרבנא, שלים לאתקבלא
ברענא.

וקרבנא דא, בגוונא דקרבנא דבעירא, דא לתמניא יומין, ודא לתמניא יומין, דכתיב, ומיום
השמיני והלאה ירצה, במאי ירצה. במעבר עליה חד שבתא, פיון דאעבר עליה חד שבתא,
כדין ירצה דא לקרבנא, ודא לקרבנא. אמאי. בגין דאתדבק ואודמן לגבי ההוא שבת, רזא
דברית קדישא, ועל דא פלא ברזא עלאה איהו. (ע"כ רעיא מהימנא).

בכל קדש לא תגע ואל המקדש וגו'. (ויקרא יב) תא חזי, בכל יומא ויומא, כנסת ישראל, נטלא
מבי מלפא מזונא לרוחיהון דבני נשא, וזנת (דף מ"ד ע"א) להו בקדושה. בר להני, עד דאתיישבן
בגופא אינון רוחין. בתר תלתין ותלת יומין, אשגחת עליהו כל יומא, דהא רוחין מתקשרן
בגופא כשאר בני עלמא, כמה דהיא לא שריא אלא באתר שלים, כן כל עובדוי כהאי גוונא,
עד דאשתלימו. בכל קדש לא תגע, לאשגחא עליהו.

ואם נקבה תלד. כמה דאוקימנא, דשלטא סטר שמאלא יתיר ואתפפא ימינא, ועל דא פלא על
חד תרין, רחיקא נוקבא, מדכורא, לאתקשרא רוחא בגופא, דהא שמאלא לא אתיישבא הכי
כימינא, ואשתכחת בתוקפא יתיר.

אשה כי תזריע וילדה זכר וגו'. (ויקרא יב) רבי יהודה פתח, (שמואל א, ב) אין קדוש פניי פי אין בלתי
ואין צור פאלהינו, האי קרא קשיא, אין קדוש פניי, משמע דאיכא קדוש אחרא, בגין דכתיב
פניי, ואין צור פאלהינו, משמע דאיכא צור אחרא.

אלא ודאי, אין קדוש פניי, דכמה קדישין נינהו, קדישין לעילא, דכתיב, (דניאל ד) ומאמר קדישין
שאלתא. ישראל קדישין נינהו, דכתיב, (ויקרא יט) קדושים תהיו. וכלהו קדישין, ולא קדישין פניי.
ומאי טעמא. בגין דכתיב, פי אין בלתי. מאי, פי אין בלתי, אלא קדשה דקודשא בריהו הוא
בלתי קדושא דלהון, דהוא לא אצטריף לקדושה דלהון. אבל אינון, לאו אינון קדישין בלתי,
ודא הוא, פי אין בלתי, אין קדשה דלהון, בלתי.

ואין צור פאלהינו. כמה דאוקמוה, דקודשא בריהו הוא צר צורה כגו צורה, ותקין ליה, ונפח
רוחא דחיי, ואפיק ליה לאוירא דעלמא, דבר אחר, ואין צור פאלהינו. אית צור, דאקרי צור,
(ישעיה נא) הביטו אל צור חוצבתם. (שמות יז) והפית בצור. הנני עומד לפניך שם על הצור בחורב.
וכלהו אקרוין צור, ואין צור בכלהו פאלהינו, דיליה שולטנו ומלכותא על פלא.

רבי חייא ורבי אחא הוו יתבי ליליא חד קמיה דרבי אבא. קמו בפלגות ליליא למלעי באורייתא.
עד הנפקו לבר, תמו חד כנבא דתוה בטש תלת זמני כנבא אחרא וסתים נהוריה. אדהכי

שָׁמְעוּ תְּרֵי קָלֵי בְּתָרֵי סֹטְרֵי, קָלָא חַד לְסֹטְרַ צְפוֹן לְעֵילָא, וְקָלָא (דף מ"ד ע"ב) חַד לְתַתָּא. וְהָהוּא קָלָא אַכְרִיז וְאָמַר, עוֹלוּ וְאִתְפְּנִישׁוּ לְאַתְרֵיכּוֹ, הַשְׁתָּא אִסְתְּמְרוּתָא דְנוֹקְבָא פְּתִיחָא, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאֵל לְטִיִּילָא בְּגִנְתָּא, לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא בְּצַדִּיקֵיִיא דִּי בְּגִנְתָּא, אַעְבָּר הָהוּא קָלָא וְשָׂכִיךְ.

אֶתְדַרְו רַבִּי אַחָא וְרַבִּי חֲזִי, אָמְרוּ, הָא וְדָאֵי עַדְן רַעוּתָא, דְאַתְעָרוּתָא דְפְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל (עַדְן) הוּא לְאַתְחַבְרָא בְּמַלְפָּא קַדִּישָׁא, אָמַר רַבִּי אַחָא, וְדָאֵי, לָא (אֶתְחַבְרָת) אֲנִיגִידַת לָהּ פְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶלָּא מְגוּ שִׁירְתָּא, מְגוּ שְׁבַחָא דִּילָהּ לְגַבִּיחָא.

עַד דְאַתִּי צְפָרָא, וְאוֹשִׁיט לָהּ מַלְפָּא חוּטָא דְחֶסֶד, וְרִזָּא דְמַלְכָּה כְּמָה דְאַמְרִינָן, (אֶסְתֵּר ה) וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׂרְבִיט הַזֶּהב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וְגו'. וְלָא תִימָא דְלָהּ בְּלַחוּדָהָא אוֹשִׁיט לָהּ מַלְפָּא דָא, אֶלָּא לָהּ, וְלְכָל אֵינּוֹן דְמִתְחַבְרָן בָּהּ. תָּא וְנִתְחַבְרַת בְּחֻדָּא. יְתַבּוּ.

פְּתַח רַבִּי אַחָא וְאָמַר, (בְּרַאשִׁית ב) וַיֹּאמֶר יי' אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבִדּוֹ וְגו'. אֲמַאי פְּתַח קָרָא חֲכִי, אֶלָּא הָא אֶתְמַר, דְעַל דָּא לָא כְּתִיב, כִּי טוֹב בְּשָׁנֵי, בְּגִין דְזִמִּין אָדָם לְאַתְפְּרִישָׁא, וְכְתִיב, לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבִדּוֹ.

וְכִי לְבִדּוֹ הָוָה, וְהָא כְּתִיב, (בְּרַאשִׁית ה) זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָאִם. וְתַנִּינָן אָדָם הוּוּ פְּרַצוּפִין אֶתְבְּרִי, וְאֶתְ אֲמַרְתַּ, לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבִדּוֹ. אֶלָּא דְלָא אֶשְׁתַּדַּל בְּנוֹקְבֵיחָא, וְלָא תוֹת לֵיחָא, סְמָךְ לְקַבְלֵיחָא, בְּגִין דְהוֹת בְּסֹטְרוֹי, וְהוּוּ כְּחֻדָּא מְאַחֲוֹרָא, וְכַדִּין הָוָה הָאָדָם לְבִדּוֹ.

אַעֲשֶׂה לּוֹ עֵזֶר בְּנִגְדּוֹ. מַהוּ כְּנִגְדּוֹ, לְקַבֵּל אֲנָפוֹי, לְאַתְדַּבְּקָא דָא בְּדָא אֲנָפוֹי בְּאַנְפוֹי, מַה עֵבֶד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, נָסַר לֵיחָא וְנָטִיל נּוֹקְבָא מִנֵּיחָא, תְּדָא הוּא דְכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית ב) וַיִּקַּח אֶחָת מִצְלָעוֹתָיו. מַהוּ אֶחָת. דָּא נּוֹקְבָא דִּילֵיחָא. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ו) אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי. וַיְבִיֵאֶהָ אֶל הָאָדָם, אֶתְקִין לָהּ כְּכֹלָה וְאִיִּיתִי לָהּ לְמַהוּי לְקַבֵּיל אֲנָפוֹי נְהִירִין אֲנָפוֹי בְּאַנְפוֹי. וְכַעוּד דְהָוָה מִתְדַּבְּקָא נּוֹקְבָא בְּסֹטְרוֹי, הָוָה הָאָדָם לְבִדּוֹ. לְבַתָּר, סְלִיקוּ תְרִין, וְקָמוּ שְׁבַע בְּחֻדָּא.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְפְּנִישׁ (ס"א דְאַתְתְּקַנְת) לְגַבִּי אָדָם, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ לּוֹן, תְּדָא הוּא דְכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית א) וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים. כְּתוּן דְמַבְרָךְ לְכֹלָה בְּשַׁבַּע בְּרֻכּוֹת. מִכָּאֵן אוֹלִיפְנָא, חָתוּן וְכֹלָה, כִּיּוֹן דְאַתְבְּרָכּוּן בְּשַׁבַּע בְּרֻכּוֹת אֶתְדַּבְּקוּן בְּחֻדָּא, כְּדוּגְמָא דְלְעֵילָא.

וְעַל דָּא מָאן דְאַתִּי לְאַתְחַבְרָא בְּאַנְתּוֹ דְאַחְרָא, הָא פְּגִים זְוִיגָא, (כְּכֹל עֵבֶד ב' רְשׁוּיוֹת לְעֵילָא) דְהָא זְוִיגָא דְפְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל, בִּיחָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחוּדוֹי, בְּזִמְנָא דְאִיחָו בְּרַחֲמֵי, וְכַזְמָנָא דְאִיחָו בְּדִינָא. תָּא חֲזִי, מָאן דְמִתְחַבְרַת בְּאַנְתּוֹ דְאַחְרָא, כְּאִילוּ מִשְׁקַר בִּיחָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכַפְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא מְכַפֵּר לֵיחָא בְּתַשׁוּבָה, וְתַשׁוּבָה תְלִיא עַד דְיִסְתַּלַּק מִעַלְמָא, תְּדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה כב) אִם יִכּוּפֵר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תָּמוּתוֹ. וְאִמְתִּי, בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּתַשׁוּבָה לְהָהוּא עַלְמָא, וְאִית לֵיחָא לְקַבְלָא עוֹנְשָׁא.

רבי אלעזר אומר, מאן דמשקר בפנסת ישראל, לא יתקבל בתשובה, עד דיתדן בדינא דגיהנם. כל שפן, מאן דמשקר בפנסת ישראל ובקודשא בריה הוא. וכל שפן אי אטרה ליה לקודשא בריה הוא למעפד דיוקנא דממזר באנתו דאחרא, ואכחיש פומבי דמלכא.

רבי חייא פתח ואמר, (משלי כח) גזיל אביו ואמו וגו'. אביו, דא קדשא בריה הוא. אמו, דא כנסת ישראל. מאי גזיל. פמה דאת אמר, (ישעיה ג) גזלת העני בבתיכם. ומאן איהו, מאן דחמיד אתתא אחרא דלאו איהי בת זוגיה.

תמן תנינן, כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה, כאלו גזיל לקודשא בריה הוא וכנסת ישראל, דכתיב גזיל אביו ואמו וגו'. כל הנהנה מן העולם הזה, כלל דא, איהו אינתו. מאן דאתדבק באנתו למהני מנה, ואר על גב, דאיהי פנויה, ואהני מנה בלא ברכה, כאלו גזיל קדשא בריה הוא וכנסת ישראל. מאי טעמא, בגין דזווגא דלהון, בשבע ברכות הוא. ומה על פנויה כה, מאן דיתדבק באנתו דאחרא, דקאים כגוונא דלעילא, כזווגא דשבע ברכות, על אחת פמה וכמה.

חבר הוא לאיש משחית, (משלי כח) דא ירבעם, פמה דאוקמוה, ואמר אין פשע דאמר הא פנויה היא, אמאי אסור. בגין דא גזיל אביו ואמו הוי. ולא עוד אלא דחבר הוא לאיש משחית. מאן הוא איש משחית. דפגים דיוקנא ותקונא דלעילא. כל שפן מאן דחמיד לאנתו דחבריה לאתדבקא (ס"א ואתדבק בה) (דף מ"ה ע"א) בה, דפגים יתיר. ועל דא אתפגים הוא לעלמין. איש משחית, דפגים לעילא, ופגים לתתא, ופגים לנפשיה, דכתיב משחית, וכתיב, (משלי ו) משחית נפשו הוא יעשנה.

רבי אבא פתח ואמר, (בראשית לב) ויאמר שלחני כי עלה השחר וגו'. ויאמר שלחני, וכי עקוד הוה בידיה דיעקב. אלא זפאין אינון צדיקניא, דקודשא בריה הוא חס על יקרא דלהון, ולא שביק לון לעלמין. הדיא הוא דכתיב, (תהלים נה) לא יתן לעולם מוט לצדיק. והא כתיב, (בראשית לב) ותקע בפה ירד יעקב.

אלא לדידיה גבה. והא אתמר, כתיב (בראשית לב) והוא לן בלילה ההוא במחנה. וכתיב ויקחם ויעבירם את הנחל מאי הוה דעתיה דיעקב, למעפרא להון פנחלא בליא. אלא חמא מקטרנא אזיל בין משריאי דיליה, אמר יעקב אעפך לגיסא אחרא דנהרא, דלמא לא ישתפח ערבוביא.

מאי קא חמא. חמא שלהובא דאשא מלהטא, אזלא וטאם בין משרייתיה אמר יעקב מוטב לנטלא מהכא, ונהרא פסיק בגוון, ולא ישתפח ערבוביא. מיד ויקחם ויעבירם את הנחל ויותר יעקב לבהו, מפאן אזליפנא מאן דאשתכח בלחודוי בביתא בליא, או ביממא בבית מיחדא, כל שפן בליא, מאי מיחדא. מיחדא משאר ביתין. או מאן דאזיל בלחודוי בליא יכיל לאתקא.

תא חזי ויותר יעקב לבהו, פדין ויאבק איש עמו וגו'. תנינן מסטרא דדינא קא אתי, ושולטניה בסטר ליליא. מאי בסטר ליליא. לאעלא גלותא (נ"א בגלותא) פיון דסליק נהורא, תשש חיליה, ואתגבר עליה חיליה דיעקב. (נ"א הוא) דהא מסטרא דליליא קא אתי, ובומנא דהוה ליליא לא

הָיָה יָכִיל בֵּיהּ יַעֲקֹב. כַּד סָלִיק נְהוֹרָא אֶתְתַּקַּף חֵילָא דְיַעֲקֹב, וְאַחִיד בֵּיהּ, וְאַתְגַּבַּר עָלֶיהָ. חָמָא לֵיהּ יַעֲקֹב דְּהָא שְׁלִיחָא הוּא.

אָמַר לֵיהּ שְׂבוּק לִי דְלָא יְכִילְנָא לָךְ. מָאִי טַעֲמָא לָא יָכִיל לֵיהּ. בְּגִין דְּהָוָה סָלִיק נְהוֹרָא, וְאַתְפַּר חֵילָא דִּידֵיהּ, דְּכַתִּיב, בְּרֵן יַחַד כַּכְבִּי בְּקֹר וְזִרְעוּ כָל בְּנֵי אֱלֹהִים. מָאִי וְזִרְעוּ. דְּאַתְפַּרוּ כָּל אֵינְוֵן דְּאַתְיִין מִסְטָרָא דְדִינָא. כְּדִין אֶתְתַּקַּף יַעֲקֹב וְאַחִיד בֵּיהּ.

אָמַר לֵיהּ שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר, מָטָא זְמָנָא לְשַׁבְחָא שְׂבַחָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלֹאֲתַפְנִישָׁא. וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלַּחְךָ כִּי אִם בְּרַכְתֶּנִּי, אִם תְּבָרַכְנִי מִיְבֵעֵי לֵיהּ, מָאִי אִם בְּרַכְתֶּנִּי. אֲלָא אָמַר לֵיהּ יַעֲקֹב, וְדָאִי אָבָא בְרִיךְ לִי אֵינְוֵן בְּרַכָּאן דְּבַעָא לְבְרַכָּא לְעֵשׂוֹ, וּמִסְתַּפִּינָא מְנַה, עַל אֵינְוֵן בְּרַכָּאן, אִי אִוְדִית עָלֶיהּ, (יא) אִי לָאו, אִו תִּשְׁתַּבַּח עָלֵי מְקַטְרָנָא בְּגִינֵיהּ.

מִיַּד אָמַר לֵיהּ, וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׁמָךְ. מָאִי קָאֵמַר לֵיהּ, אֲלָא הָכִי קָאֵמַר לֵיהּ, לָאו בְּחַפְיָמוּ, וְלָאו בְּעוֹקְבָא (דִּילָךְ), רְוּחַת לְאֵינְוֵן בְּרַכָּאן, לָא יֹאמֶר עוֹד שְׁמָךְ יַעֲקֹב, דְּהָא לָאו בְּעוֹקְבָא הָוָה, כִּי אִם יִשְׂרָאֵל, וְדָאִי אִוְדִי עָלָה, וּמְנִיָּה נִפְקוּ בְּרַכָּאן, בְּגִין דְּאַנְתְּ אַחִיד בֵּיהּ, וְעַל דָּא, אָנָּא וְכָל שְׂאָר אוֹבְלוֹסִין, אִוְדִינָא עָלֶיהּ.

כִּי שָׂרִית עִם אֱלֹהִים וְעִם אַנְשִׁים וְתוֹכַל, עִם אֱלֹהִים כָּל אֵינְוֵן דְּאַתְיִין מִסְטָרָא דְדִינָא קִשְׂיָא. וְעִם אַנְשִׁים, דָּא עֵשׂוֹ וְאוֹבְלוֹסִין דִּילֵיהּ. וְתוֹכַל, יָכִילַת לְהוֹן, וְאֵינְוֵן לָא יְכִלִין לָךְ. וְלָא שְׂבִיק לֵיהּ יַעֲקֹב, עַד דְּאוֹדִי לֵיהּ עַל אֵינְוֵן בְּרַכָּאן, הָדָא הוּא דְכַתִּיב וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ שָׁם.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְסָלִיק נְהוֹרָא, אֶתְפַּיִן כָּל אֵינְוֵן מְאִרֵי דְדִינֵין, וְלָא מִשְׁתַּבְּחִי, וּכְפַסְתִּי יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּעֵי בֵיהּ בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְהָיָא שַׁעְתָּא עֵידִין דְרַעוּא הוּא לְכָלָא, וְאוֹשִׁיט לָהּ מַלְפָּא וְלָכַל אֵינְוֵן דְמִשְׁתַּבְּחִי עִמָּה, שְׂרַבִּיטָא דְחוּטָא דְחֶסֶד, לְאַשְׁתַּבְּחָא בְּשִׁלְמוֹ כְּמַלְפָּא קוּדִישָׁא, וְהָא אֶתְמַר.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ בְּכַפְּתָא יִשְׂרָאֵל, בְּאֵינְוֵן זְמָנִין דְאַשְׁתַּכַּח עִמָּה, וְהָיָא מִתְעַרַת רְעוּתָא לְגַבִּיָּהּ בְּקַדְמִיתָא, וּמִשְׁכַּבְתָּא לֵיהּ לְגַבִּיָּהּ, בְּסִגְיָאוֹת חַבְתָּא וְתִיאֹבְבָתָא, כְּדִין אֶתְמַלְּיָא מִסְטָרָא דִימִינָא, וּכְמָה אוֹבְלוֹסִין מִשְׁתַּבְּחִי בְּסְטָרָא דִימִינָא, בְּכַלְהוּ עֲלָמִין. וְכַד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתְעַר חַבִּיבּוּתָא וְרְעוּתָא בְּקַדְמִיתָא, וְהָיָא (דף מה ע"ב) אֶתְעַרַת לְבַתָּר, וְלָאוּ בְּזְמָנָא דְאִיהּ אֶתְעַר, כְּדִין כָּלָא בְּסְטָרָא דְנוֹקְבָא אֲשַׁתְּכַח, וּשְׂמַמְלָא אֶתְעַר, וּכְמָה אוֹבְלוֹסִין קִימִי וּמִתְעַרִי בְּסְטָרָא דְשְׂמַמְלָא בְּכַלְהוּ עֲלָמִין. כְּהָאִי גְוֹנָא פְתִיב, (נ"א הָדָא הוּא דְכַתִּיב) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְגו'. מָאִי טַעֲמָא. תְּנִינֵן, עֲלָמָא תַתָּאָה כְּגוֹנָא דְעֲלָמָא עֲלָאָה אֲשַׁתְּכַח, וְדָא כְּדוּגְמָא דְדָא.

וְעַל דָּא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גָזַר דְכַר אוּ נוֹקְבָא, לְאַשְׁתַּבְּחָא רְעוּתָא בְּעֲלָמָא. וּבְכָלָא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַתְדַּבְּקָא רְעוּתָא לְעִילָא לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְאַשְׁתַּבְּחָא רְעוּן בְּעֲלָמָא. זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן דְּעִדִּיקִיָּא, דְּאֵינְוֵן יְדַעִין לְאַדְבְּקָא רְעוּתָהוֹן לְגַבִּי מַלְפָּא קוּדִישָׁא, עָלֶיהּ כְּתִיב, (דברים ד) וְאַתֶּם הִדְבַּקְתֶּם בְּיָדֵי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם.

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת וגו'. (ויקרא יג) רבי יהודה פתח ואמר, (שיר השירים א) אל תראוני שאני שחרחורת ששזפתני השמש, האי קרא אתמר, אבל בשעתא דסיהרא אתפסיא בגלותא, היא אמרה, אל תראוני. לאו דאיהי פקידת דלא למחמי לה, אלא בגין דאיהי חמת תיאובתא דישראל לגבה, למחמי נהורא, היא אמרת אל תראוני, לא תיכלון למחמי לי. אל תראוני ודאי. מאי טעמא. בגין שאני שחרחורת, בגין דאנא בקדרותא.

מאי שחרחורת, שחרורה מיבעי ליה. אלא, תרין קדרותי, חד ששזפתני השמש, דאסתלק מני שמשא, לאנהרא לי, ולאסתפלא בני. וחד דבני אמי נחרו בי.

ששזפתני, שזפתני מיבעי ליה. אלא רמז הוא דקא רמזי, בשש. דכד נהרא שמשא בשש נהורין נהיר, וכד אסתלק, כל אינון שית נהורין אסתלקו. בני אמי, אליו אינון דאתין מסטרא דדינא קשיא. נחרו בי, פמה דאת אמר (תהלים ט) נחר גרוני, דרא הוא דכתיב, (איכה ה) על צוארנו נרדפנו דכד הו עיילין ישראל בגלותא, הו אזלי ידיהו מהדקן לאחורא, וריחיון על צואריהו, ולא יכילו לאפתחא פומא.

שמוני נוטרה את הפרמים, למחה בגלותא, לנטרא לשאר עמין בגינהון דישראל. פרמי שלי לא נטרתי, דקא לא יכילנא לנטרא להון פד בקדמיתא. בקדמיתא נטירנא פרמי שלי, ומניה אתנטרו שאר פרמין. השתא נטירנא שאר פרמין בגין פרמי שלי דלחוי נטיר ביניהו.

רבי חייא ורבי יוסי הו אזלי באורחא, פד מטו חד בי חקל, חמו חד דפטירא דקיטפא בין ארחא לסטר ימינא. אמר רבי יוסי, עטיפא דקומטרא בעינין שכיח, לית לן רשו למחמי בחדוותא, מיזמא דאתחריב בי מקדשא.

פתח ואמר, (תהלים כד) ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה, פיון דאמר ליי הארץ ומלואה, אמאי תבל ויושבי בה, וכי תבל לאו מן ארעא הוא. אלא הכי קאמר, ליי הארץ ומלואה, דא ארעא קדישא, דאקרי ארץ החיים. תבל ויושבי בה, דא שאר ארעאן, פמה דאת אמר (תהלים ט) והוא ישפט תבל בצדק, דתבל בצדק תליא, וכלא חד מלה.

רבי חייא אמר, ליי הארץ ומלואה. הארץ תינח, ומלואה מאי היא. אלא אליו נשמתי דצדיקניא. תבל ויושבי בה, תבל: דא ארעא דלתתא. ויושבי בה: אליו אינון בני נשא. אמר רבי יוסי, אי הכי במאי אוקימנא כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה. אמר ליה ודאי הכי הוא, דההיא ארץ החיים על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה, דכלהו נפקי מההוא נהר עלאה דנגיד ונפיק מעדן, ובהו אתתקנת לאתעטרא במלפא קדישא, ולמיזן עלמיזן. (ובגין קד).

מי יעלה בהר יי וגו', נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי וגו'. נפשו פתיב, מהו נפשי ונפשו. אלא כלא חד מלה, פמה דאת אמר (עמוס ו) נשבע אדני יהוה בנפשו (שמואל א, ב) באשר בלבבי ובנפשי יעשה. ודוד מלפא אתאחיד בההוא לב ובההוא נפש, ועל דא לא נשא לשוא נפשו.

עַד דְּהוּוּ אֶזְלִי, אֶעְרְעוּ בְּחַד בַּר נֶשׁ, וְאַנְפּוּי מְלִיִן מִכְּתָשִׁין, וְהָוָה קָם מִתְּחֹת אֵילָנָא חַד, אֶסְתְּכְּלוּ בֵּיהּ, וְתָמּוּ (דף ט"ז ע"א) אֲנַפּוּי סוּמְקִין בְּאֵינוּן מִכְּתָשִׁין. אָמַר רַבִּי חֵיָא מָאן אֲנָתְ. אָמַר לִיהּ יוֹדָאי אֲנָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי חֲטָאָה הוּא, דְּאֵי לָאוּ הָכִי, לֹא אֶתְרַשִּׁימוּ אֲנַפּוּי בְּאֵלִין מְרַעִין בִּישִׁין, וְאֵלִין לֹא אֶקְרוּן יְסוּרִין דְּאַהֲבָה. אָמַר רַבִּי חֵיָא הָכִי הוּא וְדָאי, דִּיְסוּרִין דְּאַהֲבָה מִתְּחַפְּיִין אֵינוּן מִבְּנֵי נֶשָׂא.

תָּא חֲזִי, דְּכַתִּיב אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת אוֹ סִפְחַת אוֹ בַּהֲרַת. הָא תְּלַת זִינִין חֲכָא, וְכִלְהוּ אֶקְרוּן נִגְעַ צָרַעַת, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב וְהָיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנִגְעַ צָרַעַת. מָאֵי נִגְעַ צָרַעַת. סְגִירוּ. סְגִירוּ בְּכִלְאָ, וְכַתִּיב וְהוּבֵא אֶל אֶתְרוֹן הַכֹּהֵן וְגו'. אֲבָל אֵינוּן דִּיתְחִזוּן לְבַר פְּתִיב, וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטָמֵא אוֹתוֹ. דְּהָא וְדָאי אֵינוּן דִּיתְחִזוּן לְבַר בְּבִנֵי נֶשָׂא, מִסְטָרָא דְּמִסְאָבָא קָא אֶתְיִין, וְלָאוּ יְסוּרִין דְּאַהֲבָה בִּינְהוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִנָּא לָן. אָמַר רַבִּי חֵיָא, דְּכַתִּיב, (משלי כז) טוֹבָה תּוֹכַחַת מִגּוֹלָה מֵאַהֲבָה מְסֻתָּרַת. אֵי הָיָא תּוֹכַחַת מֵאַהֲבָה (ס"א אֵינוּן תּוֹכַחַת מֵאַהֲבָה כַּד אֵיחָ), מְסֻתָּרַת מִבְּנֵי נֶשָׂא. פְּגוּנָא דָּא מָאן דְּאוֹכַח לְחַבְרִיָּה בְּרַחֲמֵימּוֹתָא, בְּעֵי לֹאֶסְתָּרָא מְלוֹי מִבְּנֵי נֶשָׂא, דְּלֹא יְכַסּוּף מִנִּיחָהוּ חַבְרִיָּה, וְאֵי מְלוֹי אֵינוּן בְּאַתְגַּלְיָא קָמֵי בְּנֵי נֶשָׂא, לָאוּ אֵינוּן בְּרַחֲמֵימּוֹתָא.

כַּד קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא כַּד אוֹכַח לְבַר נֶשׁ, בְּכִלְאָ אוֹכַח בְּרַחֲמֵימּוֹתָא, בְּקַדְמִיתָא מְחִי לִיהּ בְּגַרְמִיָּה דְּלָגוּ. אֵי הֲדַר בֵּיהּ, מוּטָב. וְאֵי לָאוּ מְחִי לִיהּ תְּחֹת תּוֹתְבֵיהּ, וְאֵלִין (בְּעוֹר) אֶקְרוּן יְסוּרִין דְּאַהֲבָה, אֵי הֲדַר בֵּיהּ מוּטָב, וְאֵי לָאוּ מְחִי לִיהּ בְּאַתְגַּלְיָא בְּאַנְפּוּי, קָמֵי כִלְאָ, בְּגִין דִּיְסְתְּכְּלוּן בֵּיהּ, וְיִנְדְּעוּן דְּהָא חֲטָאָה אֵיחָ, וְלָאוּ רַחֲמֵימּוֹתָא דְּמֵאַרְיָה הוּא.

אָמַר לֹוֹן תְּהוּא בַּר נֶשׁ, בְּקִיטָרָא דְּעִיטָא חַד אֶתִּיתוּן גַּבְאֵי, וְדָאי לָאוּ אֶתוּן אֶלָּא מֵאֵינוּן דִּדְיִנְרִיהוּן בְּבֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְּלֹא דְּחִלִּין מִכִּלְאָ. אֵי בְּנֵי דְּאַתְיִין אֶבְתָּרָאי יְקַטְרָגוּ בְּכוּ, אֵיךְ מְלִיכּוּ בְּאַתְגַּלְיָא. אָמַר לִיהּ אֲזִרִיתָא הָכִי הוּא, דְּכַתִּיב, (משלי א) בְּרֹאשׁ הַיּוֹמִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר. וּמַה אֵי בְּמִלֵּי דְּאֲזִרִיתָא אֲנִן דְּחִלֵּי מְקַמְדָּה, הָא נִשְׁתַּכַּח בְּכַסּוּפָא קָמֵי קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּאֲזִרִיתָא בְּעֵי צַחוּתָא. פֶּתַח תְּהוּא גַּבְרָא וְאָמַר (מִיכָה ז) מִי אֵל כְּמוֹדָּהּ נוֹשָׂא עוֹן וְגו'. אָרִים יְדוּי וְכַבָּה. אֲדָהּכִי מְטוֹן בְּנוּי. אָמַר בְּרִיָּה זְעִירָא סִיעֵתָא דְּשְׁמִיָּא חֲכָא.

פֶּתַח וְאָמַר (קהלת ז) אֶת הַכֹּל רִאִיתִי בְּיַמֵּי הַבְּלִי יֵשׁ צַדִּיק אוֹבֵד בְּעַדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע מְאַרְיָה בְּרַעַתוֹ. הָאֵי קָרָא אוֹלִיפְנָא בִּי רַבִּי דוֹסְתָאי סְבָא, דְּהָוָה אָמַר מִשְׁמִיָּה דְּרַבִּי יִיסָא סְבָא. אֶת הַכֹּל רִאִיתִי בְּיַמֵּי הַבְּלִי, וְכִי שְׁלֵמָה מְלָפָא דְּהָוָה חֲכִים עַל פִּלְאָ, אֵיךְ אָמַר הָכִי דְּאֵיחָו חֲמָא כִלְאָ בְּזַמְנָא דְּאֵיחָו אֲזִיל בְּחִשּׁוּכֵי עֲלָמָא דְּהָא כָּל מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּחִשּׁוּכֵי עֲלָמָא, לֹא חֲמֵי מְדִי, וְלֹא יָדַע מְדִי.

אֶלָּא הָכִי אֶתְמַר, בְּיוֹמוֹי דְּשְׁלֵמָה מְלָפָא, קִיָּמָא סִיחְרָא בְּאַשְׁלְמוּתָא, וְאַתְחַכֵּם שְׁלֵמָה עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, וְכִדִּין חֲמָא כִלְאָ, וְיָדַע פִּלְאָ. וּמֵאֵי חֲמָא. חֲמָא כ"ל, דְּלֹא אֶעְדֵי מִן סִיחְרָא. וְהָוָה נְהִיר

לָהּ שְׂמֹנֶשָׁא (ס"א ליה פְּשִׁמְשָׁא). הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֶת הַבֶּל רְאִיתִי בְיַמֵּי הַבֶּל. מָאן הַבֶּל. דָּא סִיְהָרָא דְאֶתְפְּלִילַת מִן כְּלָא, מִן מֵיָא וְאִשָּׁא וְרוּחָא פְּחֻדָּא. כְּהַבֶּל דְּנִפְיִק מִן פּוּמָא, דְּכִלְיִל מִכְּלָא.

וְהוּא חָמָא כ"ל, כְּהוּא הַבֶּל דִּילְיָה, דְּאֶחִיד בֵּיהּ. יֵשׁ צַדִּיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ, תָּא חֲזִי, בְּזַמְנָא דְאֶסְגִּיאוֹ וְזַפְאִין בְּעֵלְמָא, הָאִי כ"ל לָא אַעְדִּי מִן סִיְהָרָא לְעֵלְמִין, וְהָאִי כ"ל נָטִיל כָּל מְשַׁח וְרַבּוּ וְחֲדוּ דְלַעֲיָלָא, וְאֶתְמַלֵּי (ס"א יְדִי וְרַבִּי) וְחֲדִי וְרַבִּי, בְּגִין לְאֶזְדוּגָא בְּסִיְהָרָא, וְהוּא רוּחַ בְּגִינְתָּא.

וּבְזַמְנָא דְאֶסְגִּיאוֹ חֲזִיבִין בְּעֵלְמָא, וְסִיְהָרָא אֶתְחַשְׁבֶּת, כְּדִין צַדִּיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ, צַדִּיק נְאֻבֵד לָא כְּתִיב, אֶלָּא צַדִּיק אוֹבֵד, דְּהָא לָא אֶתְחֲזִי (נ"א אֶתְחַבֵּר) בְּסִיְהָרָא, וְלָא נָטִיל מְשַׁח וְרַבּוּ וְחֲדוּ לְמַלְיָא לָהּ, וְלְאֶזְדוּגָא עֲמִיהּ. וְעַל דָּא צַדִּיק אוֹבֵד, בְּצַדְקוֹ, דָּא סִיְהָרָא, דְּבְגִין סִיְהָרָא דְלָא אֶשְׁתַּכַּחַת לְאֶזְדוּגָא עֲמִיהּ, הוּא אֶבִּיד, דְּלָא שְׂאִיב מִחֲדוּ כְּמַה דְּהוּא עֲבִיד. וְכְדִין כָּל סֵטֵר שְׂמַלְאָא אֶתְעַר, וְחֲזִיבִין מְאָרִיבִין בְּשַׁלְוָה (דף מ"ו ע"ב) בְּעֵלְמָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וַיֵּשׁ רָשָׁע מְאָרִיב בְּרַעְתּוֹ. מָאִי בְּרַעְתּוֹ כְּהוּא סֵטֵר (נ"א כְּהֵיא רָעָה) דְּאֶתְדַבֵּק בֵּיהּ.

תּוּ יֵשׁ צַדִּיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ, דְּכַד חֲזִיבִין סְגִיאוֹ בְּעֵלְמָא, וְדִינָא תְלָא (כְּחֻבִייהוּ) צַדִּיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ, אִיהוּ אֶתְפַּס כְּחֻבִייהוּ, כְּגִין אַפָּא דְאֶתְפַּס כְּחֻבִייהוּ דְבְּנֵי מְאֵתִיָּה, דְּהוּוּ כְּלָהוּ חֲצִיפִין (לְנִפְיָה), וְהוּא לָא אֶסְחִיד כְּהוּוּ וְלָא אַכְסִיף לָהּ לְעֵלְמִין, וּמְחִי בִידָן, דְּלָא נִתְגַּרִי כְּהוּוּ בְּרִשְׁיַעֲיָא (נ"א וְלָא מְחִי בִידִיהוּן דְּלָא מִתְגַּרִי כְּהוּוּ). וְהוּוּ אָמַר לָן, (תְּהִלִּים לו') לְדוֹד אֵל תִּתְחַר בְּמַרְעִים אֵל תִּקְנָא בְּעִשֵׁי עוֹלָה. אָמַר אָבוּי, וְדָאִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַעְנִישׁ לִי בְּדָא, דְּהָא הוּוּ רִשׁוּ בִידֵי לְמַחָאָה בִּידֵייהוּ, וְלָא עֲבָדִית, וְלָא אַכְסִיפְנָא (נ"א אוֹכִיחָנָא) לָהּ, לָא בְּטָמִירוֹ, וְלָא בְּאֶתְגְּלִיָּא.

תּוּ פְּתַח בְּרִיָּה אַחְרָא וְאָמַר, (בראשית ב') וַיִּצְרַח יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפֵר מִן הָאָדָמָה וְגו'. וַיִּצְרַח יְיָ אֱלֹהִים, בְּתַרְיָן יוֹדִין, בְּתַרְיָן יַצְרִין, יַצְר טוֹב וַיַּצְר רָע, חֵד לְקַבֵּל מֵיָא, וְחֵד לְקַבֵּל אִשָּׁא. יְיָ אֱלֹהִים, שֵׁם מְלָא. אֶת הָאָדָם, כְּלִיל דְּכַר וְנוֹקְבָא. עֹפֵר מִן הָאָדָמָה, דָּא עֹפֵרָא דְאַרְעָא קְדִישָׁא, דְּמִתְמָן אֶתְבְּרִי, וְהוּא אֶתֵר דְּבִי מְקֻדְשָׁא.

וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשָׁמַת חַיִּים, דָּא נְשָׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּאֶתְמַשְׁכָּא מְאִינוּן חַיִּים דְּלַעֲיָלָא. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם אֶתְפְּלִיל בְּנִפְשָׁא קְדִישָׁא, מִחַיָּה עֲלָאָה דְאַפִּיקַת אַרְעָא דְכְּתִיב, (בראשית א') תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, נֶפֶשׁ דְּהֵיאָה חַיָּה עֲלָאָה.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

דְּכְּתִיב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, דְּהֵיאָה חַיָּה עֲלָאָה. וּבְגִין דְּהָאִי נֶפֶשׁ חַיָּה אִיהִי קְדִישָׁא עֲלָאָה, כַּד אַרְעָא קְדִישָׁא מְשַׁכָּא לָהּ בְּגוּוּהּ וְאֶתְפְּלִילַת בֵּיהּ, כְּדִין קְרִינָן לָהּ נְשָׁמָה.

וְתָא חֲזִי, בְּכָל זַמְנָא דְּכַר נֶשׂ אֲזִיל בְּאוֹרַח קְשׁוּט, וּפּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה מְמַלְלָן מִילִין קְדִישִׁין בְּעֲלוּתָא, בְּאוֹרֵייתָא. הָאִי נְשָׁמַתָּא אֶתְדַבְּקַת בֵּיהּ, רְחִימָא הוּא דְמְאָרִיָּה. כְּמַה נְטוּרִין נְטוּרִין לִיָּה מְכַל סֵטֵרִין. רְשִׁימָא הוּא לְטַב לַעֲיָלָא וְתַמָּא וְשְׂכִינְתָּא קְדִישָׁא שְׂרִיָּא עֲלוּי. וְדָא הִיא דְסִלְקָא לַעֲיָלָא

וּמְמַלְלָא קמי מלכא קדישא ועיילא בכל תרעין ולית דימחי בידהא. ועל דא אתקרי רוח ממללא.
דהא כל שאר נפשתא (נפשתאון) לית לון רשו למללא קמי מלכא בר האי.

ובזמנא דאיהו אסטי אורחוי ושפנותיה ולישניה ממללן מילין בישין, שכינתא אסתלקת מניה
ונשמתא קדישא אתעברת מניה ולא אתדבקת ביה. ומסטרא דחוייא בישא תקיפא אתער רוחא
חדא דשט ואכיל בעלמא, דלא שרייא אלא באתר דקדושה עלאה אסתלק מתמן. ואינון מילין
סלקין לאתר דחוייא בישא, דכלא לאתריה אתהדר. ובשעתא דסלקין, פלא מכריזין ואמרין
אסתלקו מסחרניה דמלה בישא דפלגיא. פנון אתר לארחה דחוייא תקיפא.

והיא נשמה סלקא בכסופא, בעאקו דכלא. ולא יתבין לה אתר למללא כמלקדמין. וכדין
חוייא אזדמו. וכד ההיא מלה בישא סלקא באורחין ידיעאן ושאר קמי דחוייא תקיפא כמה
רוחין מתערין בעלמא ורוחא נחתא מההוא סטרא, ואשפח דההוא בר נש אתער ליה במלה
בישא. והא רוחא ממללא קדישא אתעברת מניה, כדין שרייא עלוי וסאיב ליה, וכדין הוא סגיר
ואתפגים בבשריה בחיזו דאנפוי בכלא. ועל דא כתיב (משלי כא) שומר פיו ולשונו שומר מצרות
נפשו. נפשו ודאי, ההיא דהנה ממללא אתעבידת משתוקא בגין מלולא בישא וכמה דעונשא
דבר נש בהאי, בגין מלה בישא, כד עונשיה בגין מלה טבא (דאתי לידיה דיכיל למללא ולא מליל) : (עד
כאן מההשמטות).

תא חזי, בכל זמנא דהאי נשמתא קדישא, אתדבקת ביה פבר נש. רחימא הוא דמאריה. כמה
נטורין נטורין ליה מפל סטריין, רשימא הוא לטב לעילא ותתא, ושכינתא קדישא שרייא עלוי.

ובזמנא דאיהו אסטי אורחוי, שכינתא אסתלקת מניה, ונשמתא קדישא לא אתדבקת ביה.
ומסטרא דחוייא בישא תקיפא, אתער רוחא חד, דשט ואזיל בעלמא, דלא שרייא אלא באתר
דקדושה עלאה אסתלק מתמן. וכדין אסתאב בר נש, ואתפגים בבשריה, בחיזו דאנפוי בכלא.

ותא חזי, בגין דהאי נפש חיה איהי קדישא עלאה, כד ארעא קדישא משכא לה, ואתפלילת
בגוהה, כדין קרינן לה נשמה. ודא היא דסלקא לעילא, וממללא קמי מלכא קדישא, ועיילא בכל
תרעין, ולית דימחי בידהא. ועל דא אתקרי רוחא ממללא, דהא כל שאר נפשתא לית לון רשו
למללא קמי מלכא, בר האי.

ועל דא אורייתא אכריזת ואמרת, (תהלים לד) נצור לשונך מרע וגו', וכתיב (משלי כא) שומר פיו
ולשונו וגו', בגין דאי שפנותיה ולישניה ממללן מילין בישין, אינון מלין סלקין לעילא, ובשעתא
דסלקין, פלא מכריזין ואמרין אסתלקו מסחרניה דמלה בישא דפלגיא, פנון אתר לארחה
דחוייא תקיפא. כדין נשמתא קדישא אתעברא מניה ואסתלקת, ולא יכלא למללא, כמה דאת
אמר (תהלים ט) נאלמתי דומיה החשיתי מטוב.

והיא נשמתא סלקא בכסופא, בעאקו דכלא, ולא יתבין לה אתר כמלקדמין. ועל דא כתיב,
שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו. נפשו ודאי ההיא דהות ממללא, אתעבידת משתוקא, בגין

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

מלולא בישא. וכדין חו"א אזהמן, דכלא לאתריה אתהדר, וכד תהיא מלה בישא סלקא באורחין ידיעו, ושאר קמיה דחו"א תקיפא, פמה רוחין מתערין בעלמא, ורוחא נחתא מההוא סטרא, ואשפח דההוא בר נש אתער ליה במלה בישא, והא רוחא ממללא קדישא אתעפרא מניה, כדין שריא עלוי וסאיב ליה, וכדין הוא סגיר.

פמה דעונשא דהאי בר נש בגין מלה בישא. פה עונשיה בגין מלה טבא, דקאתי לדיה, ויכיל למללא, ולא מליל. בגין דפגים לההוא רוחא ממללא, דהיא אתתקנת למללא לעילא, ולמללא לתתא, וכלא בקדושה. כל שפן אי עמא אזלין באורחא עקימא, והוא יכיל למללא להו ולאוכלא להו, ושתיק ולא מליל, פמה דאמינא דכתיב, נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעפר.

נעפר במכתשין דמסאבותא, ודא הוא דאמר דוד (דף מ"ז ע"ב) מלכא אלקי בהאי, ואתפני מניה, דכתיב, (תהלים כה) פנה אלי ורחמי. מהו פנה אלי. פמה דאת אמר (במדבר יב) ויפן אהרן. נחתו רבי חייא ורבי יוסי, ונשקוהו. אזהונוגו כחדא כל ההוא אורחא, קרא רבי חייא עליהו, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום.

נגע צרעת פי תהיה באדם והובא אל הפהו. (ויקרא יג) אמר רבי יוסי, האי נגע, כל גוונין די ליה אתערו בהו חבריאי, וכהנא הוה ידע בהו לדכיא ולמסאבא, הוה ידע, אינון דהו יסורין דרחימותא, או אינון דאשתכחו במאן דמאיים ביה מאריה ורחיק ביה, דהא לפום ארחוי דבר נש גרים נגע בעלמא.

כתיב (תהלים קמא) אל תט לבי לדבר רע להתעולל עלילות ברשע, מפאן תנינו באורחא דבר נש פעי למיהו פה מדברין ליה. אמר רבי יצחק, האי קרא קשיא, וכי קדשא בריה הוא אסטי ליה לבר נש למיהו בארח חטאה, ולמעפד עובדין בישין, אי הכי לית דינא בעלמא דא, ולא בעלמא דאתי, ואורייתא לא אתתקנת, דכתיב פה אם תשמע ואם לא תשמע.

אלא דוד אזהר ללביה, לדברא ליה באורח קשוט, פמה דאת אמר (דברים ד) והשבות אל לבבך. מאי והשבות. אלא זמנא חד, ותרין, ותלת, לאהדרא לקבליה, ולדברא, ולאזהרא ליה. והכי קאמר ליה, אל תט לבי לדבר רע, ללביה קאמר דוד (פלומר) אל תט לפום אורחוי דבר נש (נ"א והכי קאמר ליה, לבי, אל תט לדבר רע דהא דבר) רע גרים נגע בעלמא, ודינא שריא בעלמא, והינו נגע צרעת. נגע צרעת, הא אתערו חבריאי, אבל צרעת פתרגומו, אמר רבי יהודה, מאי כתרגומו. סגירו, דסגיר ולא פתח, וכד סגיר הוא ולא פתח, נגע הוא דאקרי. רבי יוסי אמר, דלא מסתפקין אבהו, כל שפן בגין. והינו דכתיב נגע צרעת פי תהיה באדם, באדם ממש, ומפאן נחית למאן דנחית, אשתכח נגע לכלא, מההוא סגירו.

אמר רבי יצחק, ודאי דא הוא רזא דמלה, דכתיב, (איכה ב) נאר מקדשו. מאי טעמא. משום דבני עלמא גרמו האי, דכתיב, (במדבר יט) את מקדש יי' טמא, טמא ממש. אמר רבי אלעזר, טמא,

מִשׁוּם דְּאֶסְתַּלְקַת (שְׂכִינְתָא מְנִיה) מָאן דְּאֶסְתַּלְקַת, וְחֻיָּא תְּקִיפָא שְׂרָיָא, וְאַטִּיל זֹהֲמָא, וְסָאִיב לְמָאן
דְּסָאִיב, וּבְלֵהוּ בְּגִין חֻבְי עֲלֵמָא.

תַּאנִּי, כַּד שְׂאָרֵי חֻיָּא (תְּקִיפָא) לְאֶתְגַּלְגְּלָא, מִסְתַּלְקִין סְמְכִין וּבְנִינִין וּמִתְעַפְרִין, וְאֶתִי חֻיָּא תְּקִיפָא
וְאַטִּיל זֹהֲמָא, וּבְדִין אֲשֶׁתְּכַח מְקַדְשָׁא מְסָאב, מָאן מְקַדְשָׁא. כְּמָה דְּאֶתְמַר (ויקרא יד) וְנָתַתִּי נֶגַע
צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲוֵיתְכֶם. וּכְתִיב (בראשית ג) וְהִנְחַשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ
אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֵל הָאִשָּׁה. אֵל הָאִשָּׁה מִמֶּנִּי, דְּאֶתְר מְקַדְשָׁא אֶתְאֲחִיד בְּגִוּוּהָ, וְהִינֵנוּ אַתְּ מְקַדְשָׁא
יְיָ טַמְא בְּגִין חֻבְי, מִשׁוּם דְּאֶתְגַּלְגְּלָא חֻיָּא תְּקִיפָא.

מָאן חֻבְי. דָּא לִישְׁנָא בִישָׂא, דְּבְגִין לִישְׁנָא בִישָׂא, חֻיָּא אֲזִדְמוֹן, בֵּין לְעֵילָא בֵּין לְתַתָּא, דְּכְתִיב,
(במדבר כא) וַיִּשְׁלַח יְיָ בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים. הַשָּׂרְפִים אִו הַשָּׂרֻפִים לֹא כְתִיב, אֲלֵא הַשָּׂרְפִים,
מָאן שָׂרְפִים. דְּכְתִיב (תהלים עד) רְאִישֵׁי תַנִּינִים (תרי, סד אֶתְאֲחִיד לְעֵילָא, וְסָד לְתַתָּא) (ס"א תרי, סד אֶתְחַזְרוּ לְזִמְנִין)
וּכְתִיב (ישעיהו ו) שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, מִמַּעַל לוֹ וְדָאִי, כְּמָה דְּאֶתְ אֲמַר (איוב א) לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ,
וּבְדִין סְגִירוֹ בְּכֵלָא, וְלִית מָאן דְּפִתַּח, וְעַל דָּא כְתִיב (משלי ל) כִּן דִּרְךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת אֲכָלָה וּמְחַתָּה
פִּיהָ וְגו', מָאִי מְנַאֲפֶת. מְנַאֲפֶת מִמֶּנִּי וְדָאִי, אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ וְאֶמְרָה לֹא פָעַלְתִּי אָוֶן.

אֲמַר רַבִּי חֵיָּא אֲמַר רַבִּי יֶצְחָק, בְּרַעוּתָא דְּכֵלָא לֹא אֲשֶׁתְּכַח לְתַתָּא, אֲלֵא בְּגִין דְּאֲשֶׁתְּכַח לְעֵילָא.
וְלְעֵילָא לֹא אֲשֶׁתְּכַח, אֲלֵא כַּד אֲשֶׁתְּכַח לְתַתָּא בְּחֻבְי עֲלֵמָא, דִּילְפִינֵן דְּכֵלָא תְּלִיָּא הַאי בְּהַאי,
וְהַאי בְּהַאי.

וְאִישׁ כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ וְגו'. (ויקרא יג) רַבִּי חֵיָּא פִּתַּח וְאֲמַר (קהלת ב) וְרִאִיתִי אֲנִי שְׂיִישׁ יִתְרוֹן לְחַכְמָה
מִן הַסְּכָלוֹת וְגו', בְּכַמְהָ אֶתְר אֶסְתַּפְּלָנָא בְּמִלּוֹי דְּשִׁלְמָה מְלָפָא, וְאַשְׁגַּחְנָא בְּחַכְמָתָא (דף מ"ז ע"ב)
סְגִיָּא דִּילִיָּה, וְאֶסְתִּים מְלּוֹי בְּגוֹ, לְגוֹ הִיכְלָא קְדִישָׁא. הַאי קְרָא אִית לְאֶסְתַּפְּלָא בִּיהַ, אֲמַאי אֲמַר
וְרִאִיתִי אֲנִי, וְכִי שְׂאָר בְּנֵי עֲלֵמָא לֹא יִדְעִי וְלֹא חֲמָאן דָּא. אֲפִילוּ מָאן דְּלֹא יִדְעַ חַכְמָתָא מִן יוֹמוֹי,
וְלֹא אֲשַׁגַּח בְּהַ, יִדְעַ הַאי שְׂיִישׁ יִתְרוֹן לְחַכְמָה מִן הַסְּכָלוֹת פִּיתְרוֹן הָאוּר מִן הַחֲשָׁה. וְהוּא שְׂפַח
גְּרַמְיָה וְאֲמַר רִאִיתִי אֲנִי.

אֲלֵא הַכִּי תַאנָּא, מָאן חֲפִים בְּשִׁלְמָה דְּבִשְׁבַעַה דְּרַגִּין דְּחַכְמָה אֶתְקַרִי כְּגוֹוְנָא דְּלְעֵילָא. שִׁיתָא יוֹמִין
לְעֵילָא, שְׂבִיעָאָה עֲלָאָה עֲלִיָּהוּ. שִׁיתָא יוֹמִין לְתַתָּא, שְׂבִיעָאָה עֲלִיָּהוּ. שִׁיתָא דְּרַגִּין לְבוֹרְסִיָּא,
הוּא עַל בּוֹרְסִיָּא, דְּכְתִיב, (דברי הימים א, כט) וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כֶּסֶף יְיָ לְמַלְכָּה. שְׂבַעַה כְּתָרִין דִּיוֹמִין
לְעֵילָא, וּבְדִין לְקַבְלִיָּהוּן שְׂבַעַה שְׂמָהוּן לְשִׁלְמָה. לְאֶתְחַזְזָא בִּיהַ חַכְמָתָא קְדִישָׁא. וּבְגִין כְּדֵ אֶתְקַרִי
שְׂבַע שְׂמָהוּן: שְׁלֹמֹה. יְדִידָהָ. אֲגוּרָה. בֶּן יָקָה. לְמוּאֵל, אִיתֵיאל, קַהֲלָת.

וְאֲמַר שְׂבַעַה הַבָּלִים. וּמָה דְּאִיהוּ חֲמָא לֹא חֲמָא בְּרִ נֶשׁ אַחְרָא, וְכַד פְּנִישׁ חַכְמָתָא וְאֶסְתַּלְקַת
בְּדְרַגִּין דְּחַכְמָתָא, אֲקַרִי קַהֲלָת. וְשְׂבַעַה הַבָּלִין אֲמַר, לְקַבִּיל שְׂבַעַה כְּתָרִין דְּלְעֵילָא, וְכַל הַבָּל
קָלָא אֶתְעַבִּיד מְנִיָּה, וְעֲלֵמָא לֹא מִתְקַיְמָא אֲלֵא בְּהַבָּל.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

ותאנא משמיה דרבי שמעון, הבל אפיק קלא ברוחא ומיא דביה, ולית קלא אלא בהבל. ותאנא
בשבועה הבלין אתקנימין עלאין ותתאין. ותאני רבי יצחק, תא חזי, דעל הבל מתקנים עלמא,
דאלמלא לא הוה הבל דנפיק מפומא, לא אתקנים בר נש אפילו שעתיא חדא.

בגוונא דא אמר שלמה מלוי, דעלמא מתקנימא בהו, דהאי הבל דמתקנים ביה עלמא. והאי
הבל דמתקנים ביה עלמא, מהבלים דלעילא קאתי, חדא הוא דכתיב הבל הבלים, הבל מהבלים
דלעילא. ובל מלוי הכי הוה. ובהבלים דלעילא כתיב, (דברים ח) פי על כל מוצא פי יי יחיה האדם.
מאי מוצא פי יי. דא הבלים דלעילא.

ותניא, וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות. מן הסכלות ממש, אתי תועלתא לחכמתא,
דאלמלא לא אשתכח שטותא בעלמא, לא אשתמודעא חכמתא ומלוי. ותאנא חיובא הוא על
בר נש דאוליה חכמתא, למילף זעיר מן שטותא, ולמנדע לה. בגין דאתי תועלתא לחכמתא
בגנייה. כמה דאתיא תועלתא לנהורא מחשוכא, דאלמלא חשוכא לא אשתמודע נהורא. ולא
אתיא (נ"א אתחזיא) תועלתא לעלמא מניה.

תנא שיש יתרון לחכמה, לחכמה סתם. דאמר רבי שמעון לרבי אבא, תא חזי רזא דמלה, לא
נהיר חכמתא דלעילא, ולא אתנהיר, אלא בגין שטותא דאתער מאתר אחרא, ואלמלא האי,
נהירו ורבו סגיא ויתיר לא הוה (להו), ולא אתחזיא תועלתא דחכמתא. ובגין שטותא אתנהיר
יתיר, ונהירין ליה יתיר, חדא הוא דכתיב שיש יתרון לחכמה, לחכמה סתם, מן הסכלות סתם.
וכד לתתא, אלמלא לא הוה שטותא שכיח בעלמא, לא הוי חכמתא שכיח בעלמא.

והיינו דרב המנונא סבא, פד הוה ילפין מניה חבריא רזי דחכמתא, הוה מסדר קמיהו פרקא
דמלי דשטותא, בגין דיתי תועלתא לחכמתא בגנייה. חדא הוא דכתיב (קהלת ז) יקר מחכמה
ומכבוד סכלות מעט, משום דהיא תקוונא דחכמתא, ויקרא דחכמתא. ועל דא כתיב, ולפי נזהג
בחכמה ולאחוז בסכלות.

רבי יוסי אמר יקר מחכמה ומכבוד, פלומר יקרא דחכמתא ונוי דילה, ויקרא דכבוד דלעילא,
מאי היא. סכלות מעט. זעיר דשטותא אחזי וגלי יקרא דחכמתא וכבוד דלעילא, יתיר מכל
ארחין דעלמא.

פיתרון האור מן החשך, תועלתא דנהורא לא אתיא (נ"א אתחזיא) אלא מן חשוכא. (ולעולם) תקוונא
דחנורא מאי היא. אוכמא, אלמלא אוכמא לא אשתמודע חנורא, ובגין אוכמא, אסתליק חנורא
ואתיקר. אמר רבי יצחק, משל למתוק במר, דלא ידע אינש טעמא דמתיקא, עד דטעים מריא,
מאן עביד להאי מתיקא. הוי אומר האי מריא. והיינו דכתיב, (קהלת ז) גם את זה לעומת זה עשה
האלהים. וכתיב (דף מ"ח ע"א) (קהלת ז) טוב אשר תאחוז בזה וגם מזה אל תפח ידה.

תאנא בכמה דרגין אתקרי בר נש: אדם, גבר, אנוש, איש. גדול שבכלם אדם. (משום) דכתיב,
(בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו. וכתיב (בראשית ט) פי בצלם אלהים עשה את האדם.

וְלֹא כְּתִיב, גְּבֵר, אֲנוּשׁ, אִישׁ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי הָכִי, וְהָא כְּתִיב (ויקרא א) אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַיְי'. (ולא גְּבֵר, אֲנוּשׁ, אִישׁ) מֵאֵן בְּעֵי לְמִקְרַב קִרְבָּנָא. מֵאֵן דְּאִיהוּ חֲטָאָה וּכְתִיב אָדָם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק תָּא חֲזִי, קִיּוּמָא דְעֵלְמָא דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין, הוּא קִרְבָּנָא. נִיּוּחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּמֵאֵן אֲתַחְזִי לְמִקְרַב קַמִּיהָ הָאִי נִיּוּחָא, הָוִי אוֹמֵר הָאִי אָדָם, דְּיִקְרָא מִכְּלָא. אָמַר לִיה אִי הָכִי, הָא כְּתִיב, אָדָם פִּי יְהִיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְגו', וְהָיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנֹגַע צָרַעַת. אָמַר לִיה, לְהָאִי בְּעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדַכָּאָה יִתִּיר מִכְּלָא, דְּמֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדַרְגָּא עֲלֵאָה דְכֻלְהוּ, לָא לִיתִיב הָכִי.

וּבְגִין כִּף פְּתִיב בְּאָדָם, וְהוּבָא אֶל הַכְּהֵן. וּבָא לָא כְּתִיב, אֶלָּא וְהוּבָא, דְכָל מָאן דְּחָמִי לִיה, אֲתַחְזִיב בִּיה לְאִקְרוּבִי קָמִי כְּהֵנָּא, דְּדִיּוּקְנָא קוּדְשָׁא לָא לִיתִיב הָכִי. וּכְתִיב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יְהִיָה בּוֹ נֹגַע וְגו', וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה פִּי יְהִיָה בְּעוֹר בְּשָׂרָם בְּהָרוֹת וְגו', וְלֹא כְּתִיב בְּהוּ וְהוּבָא.

אָמַר לִיה, וְהָא כְּתִיב (במדבר יב) וְהָאִישׁ מִשָּׁה, (שמות לב) פִּי זֶה מִשָּׁה הָאִישׁ, אֲמַאי לָא אִקְרִי אָדָם. אָמַר לִיה מִשּׁוּם דְּאִקְרִי עֶבֶד לְמִכְלָא, דְּכְתִיב, (במדבר יב) לֹא בֶן עֶבְדֵי מִשָּׁה. (יהושע א) מִשָּׁה עֶבְדֵי וְאוֹף הָכִי אִקְרִי אִישׁ לְגַבֵּי אָדָם דְּלַעֲיָלָא. אָמַר לִיה אִי הָכִי, וְהָא כְּתִיב (שמות טו) יִי' אִישׁ מִלְחָמָה, וְלֹא כְּתִיב אָדָם. אָמַר לִיה (תהלים כה) סוֹד יִי' לִירְאִיו. אָמַר לִיה אִי הָכִי אֲנָא בִּינְיָיְהוּ (ס"א יתיב) אֲתִיבוּ בְּכֻלָּא, וּבְאַתֵּר דָּא לָא זְכִינָא.

אָמַר לִיה זִיל לְרַבִּי אַבָּא, דְּאֲנָא אוֹלִיפְנָא מְנִיָה עַל מְנַת דְּלָא לְגַלְאָה. אֲזִיל לְגַבֵּי דְרַבִּי אַבָּא, אֲשִׁפְחִיָה דְּהָתָה דְרִישׁ וְאָמַר, אִימְתִי אֲתַקְרִי שְׁלִימוּתָא דְלַעֲיָלָא (נ"א דְכֻלָּא), כִּד יִתִּיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכוּרְסֵיָא. וְעַד דְּלָא יִתִּיב בְּכוּרְסֵיָא, לָא אֲשִׁתְּכַח שְׁלִימוּתָא. דְּכְתִיב, (יחזקאל א) וְעַל דְּמִוֹת הַכֶּסֶף דְּמִוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עָלְיוּ מִלְמַעְלָה, מִשְׁמַע דְּכְתִיב אָדָם, דְּהוּא כְּלָלָא, וּשְׁלִימוּתָא דְכֻלָּא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִיךְ רַחֲמֵנָּא דְאֲשִׁפְחִית לָךְ בְּהָאִי. אָמַר לִיה אִי הָכִי הָא כְּתִיב (שמות טו) יִי' אִישׁ מִלְחָמָה, וְלֹא כְּתִיב אָדָם. אָמַר לִיה יֵאוֹת שְׂאֵלְתָּ.

תָּא חֲזִי, הָתָם לָא אֲשִׁתְּכַח שְׁלִימוּתָא דְכֻלָּא, וּבְגִינֵי כִף אִקְרִי אִישׁ. אַבְל הָכָא, שְׁלִימוּתָא דְכֻלָּא, וּכְלָלָא דְכֻלָּא, בְּגִין כִּף אִקְרִי אָדָם. קֵאֲרִי עֲלִיָה (תהלים קיט) טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֹפֵי זָהָב וּכֶסֶף.

תוֹ אָמַר לִיה, פְּתִיב (תהלים לו) אָדָם וּבְהִמָּה, וְלָא כְּתִיב אִישׁ וּבְהִמָּה. אָמַר לִיה וְלֹא. וְהַפְּתִיב (שמות יא) לְמִאִישׁ וְעַד בְּהִמָּה. אַבְל מַה דְּכְתִיב אָדָם וּבְהִמָּה, כְּמַה דְּכְתִיב, (מלכים א, ה) מִן הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּלַבְנוֹן עַד הָאֲזוֹב אֲשֶׁר יוֹצֵא בְקִיר. אוֹרְחִיָה דְקָרָא הוּא, דְּנָקִיט עֲלֵאָה מִכְּלָהוּ, וְנָמִיךְ מִכְּלָהוּ. אוֹף הָכָא עֲלֵאָה דְכֻלָּא, אָדָם, וְנָמִיךְ מִכְּלָא בְהִמָּה.

אָמַר לִיה וְהָא כְּתִיב (בראשית ב) וְאָדָם אֵין לְעִבּוֹד אֶת הָאֲדָמָה. אָמַר לִיה, תָּא חֲזִי, דְכָל מַה דִּי בְּעֵלְמָא לָא הָוִי אֶלָּא בְּגִינֵיה דְאָדָם, וּכְלָהוּ בְּגִינֵיה מִתְקַיְימִי, וְלָא אֲתַחְזִיאוּ בְּעֵלְמָא, וּכְלָהוּ אֲתַעֲכְבוּ עַד דְּיִיתִי הוּא דְאִקְרִי אָדָם. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית ב) וְכָל שֵׂיחַ הַשָּׂדֶה טָרִם יְהִיָה בְּאָרְצָא וְגו'. טָרִם: עַד לָא, כְּתַרְגוּמוֹ. מִשּׁוּם דְּדִיּוּקְנָא עֲלֵאָה לָא אֲתַחְזִי, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאָדָם אֵין, כְּלוּמַר, בְּלָהוּ אֲתַעֲכְבוּ בְּגִינֵיה דְהָאִי דִיּוּקְנָא, עַד דְאֲתַחְזִי.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

ובגין כך לא אתחזי (נ"א אתברי) האי דיוקנא, אלא בדיוקנא דאתחזי ליה, הדיא הוא דכתיב, (בראשית ב) ויצר יי' אלהים את האדם, בנשם מלא. כמה דאוקימנא, דאיהו שלימותא דכלא, וכללא דכלא.

תאנא, בנשוי נברא אדם, בשעה שנשלם הפסא. ונקרא כפא, דכתיב, (מלכים א, י) שיש מעלות לכפא. ולפיכך נברא האדם בנשוי, שהוא ראוי לישוב על הפסא. ותאנא כיון דנברא אדם אתתקן פלא, וכל מה דלעילא ותתא, וכלא אתפליל באדם.

תניא אמר רבי יוסי, בתיב (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם, כללא דכלא, וכלא כלילן בהאי דיוקנא. אמר רבי יהודה והא כתיב (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ופני שור (דף מ"ח ע"ב) מהשמאל לארבעתו, אמר ליה פלא אפי אדם הוה, ובההוא דיוקנא דאדם, אתחזין כל גוונין וכל דיוקנין. כמה דתנינן אנפוי אנפי נשרא, לא דהוא נשרא, אלא דאתחזי בדיוקנא דאדם, משום דפליל כל גוונין וכל דיוקנין.

אמר רבי יצחק, תא חזי, כל מאן דאיהו תחות שולטני דאדם, אתקרי איש. משום דאתתקן בגוונא דאדם, מדרגא אחרא דהוה ביה בקדמיתא. דתניא ברזא עלאה בספרא דצניעותא, כד אתברי אדם, נחת בדיוקנא קדישא עלאה, ונחתו עמיה תרין רוחין, מתרין סטרין, מימינא ומשמאלא, כללא דאדם. ורוחא דימינא, אתקרי נשמתא קדישא, דכתיב, (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים. ורוחא דשמאלא, אתקרי נפש חיה, והוה אזיל ונחית מעילא לתתא, ולא אתישבא בהדי אחרא.

כד הוה עייל שבתא, והוה חב אדם, אתעבידו (נ"א אתנגידו) מההוא רוחא שמאלא, בריין מתפשטן בעלמא, ולא אסתמימו גופא דלהון. ואתתברו בהאי גופא דאדם, בדכורא ונוקבא, ואתילידו בעלמא. ואלין אקרוז נגעי בני אדם. תנא, עלאין מנייהו דלא אתדבקו לתתא, ותליין באורא, ושמעין מה דשמעין מעילא. ומנייהו ידעין אינון אתרנין לתתא.

תנא, מן פוצינא דקרדינותא, נפקין תלת מאה ועשרים וחמש ניצוצי, מתנפלין ומתאחדן פחדא מסטרא דגבורה, דאקרוז גבורות, (ס"א ומתלבדו) פחדא, ואתעבידו חד. (גופא) וכד עיילין אלין בגופא, אקרי איש. (ס"א ולא איש דא) דא דתנינן איש תם וישר איש צדיק, ואיש דהכא, איש מלחמה כתיב, דכלא סליק דינא, וכלא חדא. אמר רבי יהודה אמאי. לא הוה בידיה (דרבי יצחק). אתו שאילו קמיה דרבי שמעון, אמר לון, תו קשיא, דהא תנינן בתיב (בראשית ב) לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת, ותנינן מאן איש דא חסה, והכא אמריתו דהוא דינא.

אלא הכי תאנא, פלא הוא פחד מתקלא סלקא, וכלא חד. ומשום דדיני תתאי מתאחדן (נ"א ומתלבדו) ומתחברן בשערוי דהאי. אקרי הוא דינא קשיא, וכד אתעבר מניה שערא דרישא, אתבסם, ודינין דלתתא לא אזדמנו. ובגין כך אקרי טהור. דלא אקרי טהור, אלא כד נפיק

מִסְטָרָא דְמִסְאָבָא, וְכַד נִפְיֵק מִן מִסְאָבָא, אֶקְרִי טְהוֹר. דְּכְתִיב, (איוב יד) מִי יִתֵּן טְהוֹר מִטָּמֵא. מִטָּמֵא וְדָאי, וְהָבֵא כְּתִיב, וְאִישׁ כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ קִרְחַת הוּא טְהוֹר הוּא.

וְתָא חֲזִי, בְּרִישָׁא דְהָאִי אִישׁ, בּוֹצִינָא דְקַרְדֵּינֹתָא. וּבְגִין כְּדָּ גּוֹלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא דְהָאִי, סוּמְקָא כְּלָא כְּוּוֹרְדָּא, וְשַׁעְרֵי סוּמְקֵי בְּגוֹ סוּמְקֵי, וְתַלְיִין מְנִיָּה פְתָרִין תַּתְּאִין דְלִתְתָּא, דְמַתְעַרְיִין דִּינִין בְּעֵלְמָא. וְכַד אֲתַעְבְּרַ מְנִיָּה שַׁעְרָא וְאֲתַגְלִישׁ, מַחְסַד עֲלָאָה אֲתַבְּסָם פְּלָא, וְאֲתַקְרִי טְהוֹר עַל שְׁמִיָּה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי אֲתַקְרִי עַל שְׁמִיָּה, קְדוּשָׁא אֲתַקְרִי, וְלָא טְהוֹר. אָמַר לִיהָ לָא הָכִי, דְקְדוּשָׁא לָא אֲתַקְרִי אֶלָּא כַּד תְּלִי שַׁעְרָא. דְקְדוּשָׁא בְּשַׁעְרָא תְּלִי, דְכְתִיב, (במדבר ו) קְדוּשָׁא יִהְיֶה גְדֹל פְּרַע שַׁעַר רֹאשׁוֹ. וְהָאִי אֶקְרִי טְהוֹר, מִסְטָרָא דְתַלְיִין לְתַתָּא מְנִיָּה, וּבְגִינֵי כְּדָּ אֲתַעְבְּרַ מְנִיָּה שַׁעְרָא, וְאֲתַדְכֵּיָא.

וְתָא חֲזִי כָּל מָאן דְּאִיהוּ מִסְטָרָא דְדִינָא, וְדִינִין מִתְאַחֲדִין בֵּיהּ, לָא אֲתַדְכֵּי, עַד דְּאֲתַעְבְּרַ מְנִיָּה שַׁעְרָא, וּמִדְּאֲתַעְבְּרַ מְנִיָּה שַׁעְרָא אֲתַדְכֵּי. וְאִי תִימָא אָדָם. לָא הָכִי, דְהָא הוּא שְׁלִימוּתָא דְכְּלָא, וְרַחֲמֵי אֲשַׁתְּכַחוּ בֵּיהּ. בְּגִין כְּדָּ לָא הָכִי דְכְּלָהוּ קְדוּשָׁאן וְקְדִישֵׁין אֲתַיְיַחְדּוּ בֵּיהּ. אָבֵל הָאִי, הוּא דִינָא, וְדִינֵי אֲתַאחֲדִין בֵּיהּ, לָא אֲתַבְּסָם עַד דְּאֲתַעְבְּרַ מְנִיָּה שַׁעְרָא.

תָּא חֲזִי, דְהָא לִינְוֵי דְאָתּוּ מִהָאִי סְטָרָא דְדִינָא, לָא מִתְדַפְּאָן עַד דְּאֲתַעְבְּרוּ מְנִיָּהוּן שַׁעְרָא, דְכְתִיב, (במדבר ח) וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת וְהִעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם וְגו'. וּבְגִין דִּיתַבְּסוּן יְתִיר, בְּעֵי כַּהֲנָא דְאָתָּא מִסְטָרָא דְחֶסֶד עֲלָאָה, לְאַרְמָא לֹוֹן, דְכְתִיב, (במדבר ח) וְהִנִּיף אַהֲרֹן אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפֵף לִפְנֵי יי'. כְּמָה דְאִיהוּ לְהָאִי אִישׁ דְלַעֲיָלָא, דְכַד בְּעֵי לְאֲתַבְּסָמָא (דף מ"ט ט"א) יְתִיר, אֲתַגְלִיָּא בֵּיהּ חֶסֶד עֲלָאָה, וְאֲתַבְּסָם. וּמִבְּסָם הוּא, לְתַתָּא.

וְהָאִי אִישׁ בְּכָלְלָא דְאָדָם הוּא. וְכַד בְּעֵי קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַגְחָא קְרָבָא, בְּהָאִי אִישׁ אֲגַח בְּהוּ קְרָבָא, דְכְתִיב (שמות טו) יי' אִישׁ מִלְחָמָה, בְּהָאִי אִישׁ מִמֶּשׁ. וְלָא אֲגַח בְּהוּ קְרָבָא, עַד דְּאֲעַבְּרַ לִיהָ שַׁעְרָא דְרִישָׁא, בְּגִין דִּישְׁתַּלְשְׁלוֹן מִשְׁלִשְׁוֹלִיָּהוּן, וְיִתְבְּרוּן כָּל אִינוּן פְתָרִין דְמִתְאַחֲדִין בְּשַׁעְרֵי. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה ז) בַּיּוֹם הַהוּא יִגְלַח יי' וְגו'. בְּעַבְרֵי נְהַר בְּמִלְכָּה אֲשׁוּר אֶת הָרֹאשׁ וְשַׁעַר הָרְגֻלִים וְגַם אֶת הַזָּקֵן תִּסְפֶּה.

תָּאנָא, וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם. מָאִי וְכֹה. כְּגוֹנָא דְלַעֲיָלָא, הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת, שְׁיֹוְרֵי טָלָא דְבְדוּלְחָא הָבֵא מִי חֲטָאת, דְאִינוּן שְׁיֹוְרֵי טָלָא. לְזַמְנָא דְאֲתִי כְתִיב, (יחזקאל לו) וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים. וְכַבְּסוּ בְגָדֵיכֶם, כְּגוֹנָא דְלַעֲיָלָא, דְתַקוּנְוֵי דְהָאִי אִישׁ אֲתַסְחֹן בְּחֶסֶד עֲלָאָה וְאֲתַדְכֵּי מִכְּלָא.

וְתַנְיִנּוּ, אָמַי כְּתִיב בְּתַעַר וְלָא בְּמִסְפְּרִים. אֶלָּא מִשּׁוּם דִּיתַעְבְּרַ שַׁעְרָא בְּשַׁרְשׁוּי, וְיִתְעַבְּרוּן מְנִיָּה דִּינִין תַּתְּאִין מִשְׁוֹלְשׁוֹלִיָּהוּן. וְלְזַמְנָא דִּיתַכְשָׁרוּן עוֹבְדִין לְתַתָּא, זְמִין קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא שַׁעְרָא דָּא לְאֲעַבְּרָא לִיהָ, וְלְמַגְלִישִׁיהָ בְּגִין דְלָא יַצְמַח וְיִרְבֶּה, דְכְתִיב כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, רַב מִכָּל לִינְוֵי, קִרְחַת הוּא, דְעַבְדִּיהָ קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַתָּא, כְּגוֹנָא דְלַעֲיָלָא, וְקַרְיָיָה קִרְחַת. אִימְתִי. בְּשַׁעְתָּא דְגַלְשִׁיהָ בְּגִינֵיהָ לְהָאִי אִישׁ, דְכְתִיב קִרְחַת הוּא.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

וכד חמא קנח רישיה בלא שערא, וחמא לאהרן מתקשט בקשוטי מלכין, אתולול בעיניה
וקנא לאהרן. אמר ליה קדשא בריה הוא, אנא עבדית לה פגוונא דלעילא, לא בעאת לאעלאה
בעלאין, חות לתתא והוי בתתאין. דכתיב, (במדבר טז) וירדו חיים שאולה. מאי איהו שאול. גיהנם.
דתמן צווחין חייבין, ולית מאן דמרחמי עלייהו. וזמינן אינון לאחייא ולאעלא, כד יתער קדשא
בריה הוא לעמיה, ולאחייא להו. דכתיב, (שמואל א, ב) יי' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.

ואם מפאת פניו ימרט ראשו. (ויקרא יג) תאנא, אית פנים ואית פנים, ומאן פנים הללו. אלין אינון
דאקרון פנים של זעם. וכל אלין דתליין מאינון פנים חציפין, בלהו תקיפין. בלהו דלא מרחמי,
וכד אתעבר שערא מסטרא דאינון פנים, מתעברן בלהו ואתברו.

דתנא, כל אינון דתליין משערא דרישא, אינון עלאין על אחרנין, ולא חציפין פוותייהו. וכל
אינון דתליין מסטרא דשערא דאינון פנים, בלהו חציפין ותקיפין, ובגין כד אנפוי מתלהטן
כאשא, משום ניצוצא דבוצינא דקרדינותא. ובהאי כתיב, (איכה ד) פני יי' חלקם. (תהלים לד) פני יי'
בעושי רע.

אמר רבי יצחק מהו נגע לבן אדמדם. נגע ממש הוא, אי חוורא אתחזי, וסומקא לא אתעבר.
משמע דכתיב לבן אדמדם. אמר רבי יוסי, דחוורא לא אתחזי אלא בסומקא, פגוונא חוורא
וסומקא. רבי יצחק אמר, אף על גב דחוורא אתחזי, אי סומקא לא אזיל, נגע הוא. דכתיב, (ישעיה
א) אם יהיו חטאיכם כשלג ילפינו. וכד אתחווור, כלא רחמי אשתכחו, ודינין לא אשתכחו.
(ס"א דהא אתעקרו).

תאני רבי אבא, פתיב נגע הוא, וכתיב נגע היא. חד דכר וחד נוקבא. אלא כד נוקבא, אסתאבת
בגין חובי תתאי, פתיב נגע היא. וכד דכר לא אתדכי בגין חובי תתאי, פתיב נגע הוא.

ואשתמודען מלין אלין לגבי כהנא, דינין דאתו מהאי, ודינין דאתו מהאי. ואשתמודען קרפני
דבעיין לקרבא, דכתיב זכר תמים. וכתיב נקבה תמימה יביאנה, דהא אשתמודען מלי, מאן
אתו דינין, ומאן אינון חובי. דאתאחדן בהאי או בהאי. ועל דא פתיב, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח
נשברה. לאפקא שאר קרפנין דלא כתיב רוח נשברה, דאינון שלמא לעלמא, וחדוה דעלאין
ותתאין.

ואם יראנה הפהו. (ויקרא יג) תאני רבי יוסי, כתיב (דף מ"ט ע"ב) (תהלים סה) שמע תפלה עדיה וגו'. שמע
תפלה, דא קדשא בריה הוא. רבי חזקיה אמר, שומע תפלה, שומע תפלות מיבעי ליה, מהו
שומע תפלה. אלא תפלה, דא כנסת ישראל, דאיהי תפלה, דכתיב, (תהלים קט) ואני תפלה (ס"א
תהלים טט) ואני תפליתי) ודוד בגין כנסת ישראל קאמר לה. ומה דאמר ואני תפלה, כלא חד, ועל דא
שומע תפלה, ודא תפלה של יד, דכתיב, (שמות יג) על ידכה בה"א.

עדיה כל בשר יבואו. בשעתא דגופא שרוא בצערא, במרעין במכתשין. כמה דאת אמר ובשר
פי יהיה בעורו. את הנגע בעור הבשר. הבשר החי. ובגין כד לא פתיב, כל רוח יבאו, אלא כל

בשר יבאו. מהו עדיף. אלא כמה דאתמר, והובא אל הפה, דא הוא קדשא בריה הוא. הדיא הוא דכתיב, ואם יראנה הפה. תא חזי, באתר חד אהרן הפה, ובאתרא אחרא הפה סתם, ודיא קדשא בריה הוא.

אמר רבי יצחק, והא כתיב נגע צרעת פי תהיה באדם והובא אל הפה, אי הכי דא קדשא בריה הוא. אמר ליה אין. בגין דביה תליא כל דכיותא וכל קדשה. אמר ליה, אי הכי, אמאי והובא, והועלה מיבעי ליה. אמר ליה, כמה דאת אמר (שמות כז) והובא את פדיו בשפעות, דעייל דא בגו דא. אוף הכא והובא, דיפנסון ליה לכהנא, לדכאה ליה (בד אהדר ביה) ויעלון מלה קמיה.

אמר רבי יצחק, הכי תנינן, נגע צרעת. נגע הוא דינא תקיפא שריא בעלמא. צרעת: סגירו. כמה דאת אמר, סגירו דנהורא עלאה. סגירו דטיבו עלאה, דלא נחית לעלמא. פי תהיה באדם, באדם סתם. והובא אל הפה. דא כהן דלתתא, דהוא אתתקן למפתח תהוא סגירו, ולאדלקא בוצינא דישתכחו על ידוי ברכן לעילא ולתתא. ויתעבר ויסתלק תהוא נגע, וישרי נהירו דרחמי על פלא, ובגין כך והובא אל הפה.

אמר רבי אבא, חמינא לאינהו בני עלמא, דלא משגחון, ולא ידעין פיקרא דמאריהון, פתיב בהו בישראל, (ויקרא כ) אשר הבדלתי אתכם מן העמים להיות לי. וכתיב, (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני יי'. אי אינון מתרחקו, אן הוא קדשה דלהון, הא רעויתא דלהון אתרחקת מניה. וקרא אכריז ואמר, (תהלים לב) אל תהיו כסוס כפרד אין הבין, במה אתפרשן בני נשא מסוס ופרה, בקדושה דגרמייהו, לאשתכחא שלימין ורשימין מפלא.

ועל דא זונגא דבני נשא הוא בזמנין ידיעו, לכונגא רעויתא לאתדבקא ביה בקודשא בריה הוא. והא אתערו, בפלגות ליליא קדשא בריה הוא עאל בגנתא דערן, לאשתעשעא עם צדיקיא, ובנסת ישראל משפחת ליה לקודשא בריה הוא, והיא שעתא דרעויתא לאתדבקא בהו.

וחבריא דמשתדלי באורייתא, משתתפי בה בפנסת ישראל, לשפחא למלכא קדישא, ואתעסקו באורייתא, שאר בני נשא כדן עידן רעויתא לאתקדשא בקדושה דקודשא בריה הוא, ולכונגא רעויתא לאתדבקא ביה. ואינון חבריא דמשתדלי באורייתא זונגא דלהון בשעתא דזונגא אחרא אשתכח, והאי משפחת לשפח לכונגא רעויתא לאתדבקא ביה בקודשא בריה הוא ובכנסת ישראל, דהוא עידן רעויתא דמתברכן פלא עלאי ותתאי.

אי בני נשא אתרחקו מניה, ועבדו כבעירי, אן הוא קדשה דלהון, לאשתכחא קדישין. אן אינון נפשין קדישין דמשכון מעילא. ושלמה מלכא צווח ואמר, (משלי יט) גם בלא דעת נפש לא טוב. גם בלא דעת, מאן הוא דעת. דא קדשא בריה הוא. נפש לא טוב, דא הוא נפש, דאינון משכון בעובדיהו, לא טוב, דהא מסטרא אחרא אתמשכאן עליהו נפשתא דלאו איהו טוב, בגין דלא מכווני לבייהו לקודשא בריה הוא.

מאן דאתלהיט ביצער הרע, בלא רעוּתא וכּוּוּנה דלבא לקודשא בריהּ הוא. מסטרא דיצער הרע
אתמשך עליה נפשא, וְלֹא אִיהִי טוֹב, הָדָא הוּא דְכֹתִיב גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב וְאִין בְּרַגְלִים
חוּטָא. מֵאן דְאִיהוּ אִין בְּרַגְלִים וְדַחֵי שַׁעֲתָא בְּלֹא רַעוּתָא קְדִישָׁא, חוּטָא. חוּטָא וְדַאי, בְּכֹלָא.
וְעַל דָּא שְׂרִיין מְכַתְּשִׁין בִּישִׁין בְּבִנֵי נָשָׂא, וְאַסְהִידוּ בְּאַנְפֵיהוּ בְּחַצִּיפוּתָא דְלִהוּן, לְאַחֲזָאָה דְהָא
קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא מְאִים בְּהוּ, וְלֹא דַעַתִּיהּ בְּהוּן, עַד דְאֵינּוּן זְפֹאן